XXIX ÉVFOLYAM, 40. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1973. OKTÓBER 4

Ludas Matyi

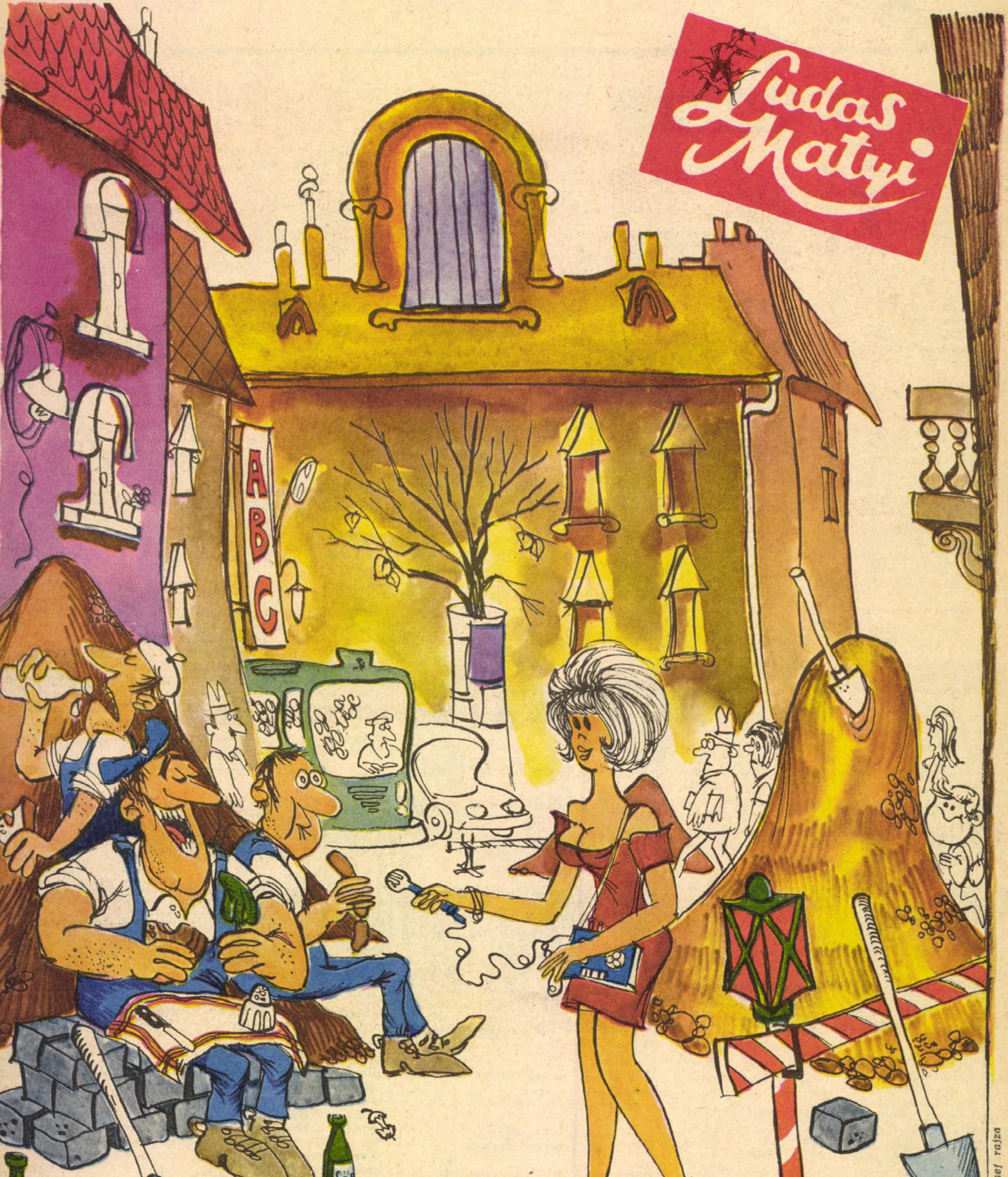
ABC
SÖR
SÖR
BARÁT
Barát József rajza

- Délután négy órára végzünk!
- Az útépítéssel?
- Dehogyis, kérem. A tízóraival.

KEDVES LUDAS!

DH

Az Esti Hírlapban olvastam, hogy mennyire terjed nálunk a DH, azaz a Dolgozz· Hibátlanul elnevezésű mozgalom, eddig már ötven üzem vesz részt benne.

Ez nagyon szép, de miért csak ötven üzem vesz részt benne, miért nem több? Miért nem terebélyesebb ez a mozgalom? Milyen szép is lenne, ha ma még a mozgalmon kívül maradt cégek, vállalatok, intézmények is bekapcsolódnának a DH-ba! Mennyivel kevesebb lenne az apróbb-nagyobb bosszúság, a mérgelődés, a panasz.

Ha például a Gelka is aktívan részt venne a Dolgozz Hibátlanul mozgalomban, Szigetközi Istvánéknak Egerszalókon nem kellene június vége óta arra várniok, hogy mikor javítja meg végre az egri Gelka a hűtőszekrényüket. Persze, ha a Jászberényi Hűtőgépgyár hibátlanul dolgozott volna, akkor nem romlott volna el három hét alatt a vadonatúj 14—150 K-típusú Lehel hűtőszekrény, s nem kellene a Gelkára várni. Így azonban mit tehetnek Szigetköziék? **D**ühönghetnek **H**ónapokig.

Ha a Zamat Keksz- és Ostyagyár egy kicsit jobban vigyázna a sokat reklámozott kakaós süteménypor minőségére, nem sült volna fel vendégei előtt Kovács Lászlóné kecskeméti háziasszony. Sajnos, pechére, mindkét süteménypor, amit vásárolt, selejtes volt, úgy látszik, a Zamatban még nem tökéletes a DH-mozgalom, **D**erekasan **H**ajráznak a munkában, ám néha még egyik-másik **D**arabáru **H**asználhatatlan.

És a MÁV is meghonosíthatná ezt az új mozgalmat. Akkor bizonyára nem találnánk mindennap a szerkesztőségi postában duplán kiadott helyjegyekről szóló panaszokat. Akkor nem kapott volna a minap a 70 éves Balla Jánosné is Nyíregyházán olyan helyre szóló jegyet, amelyet korábban már másnak kiadtak, s nem kellett volna a fájós lábával szaladgálnia, amiatt, hogy a mások hibáját helyrehozza. Sajnos, mint mondottam, ez a MÁV-nál nem egyedi eset, nagyon is gyakori, mondhatnám **D**ivatos **H**anyagság.

Azt hiszem, nagyon sokáig kell még várni arra, amíg mindenütt általánossá válik a DH jelszó! S addig mit tehetünk?

Dohoghatunk **H**asztalan?

(r)

Az olvasó megkérdezi...

...miért nem szereltek fel a Déli pályaudvar impozáns, új épületének a homlokzatára egy már messziről is jól látható órát? Nem tudják talán, hogy mennyire elengedhetetlen kelléke egy ilyen óra egy nagy forgalmú pályaudvarnak?

...miért hiánycikkek az olyan alapvető szabókellékek, mint például az angol férfiszabótű és a bélelt szabógyűszű?

...miért túráztatják a motorokat este tíz után is, sokáig és nagy hangerővel a 86-os busz Kosztolányi téri végállomásán? Rájuk talán nem vonatkozik a csendrendelet?

...nem vették még észre az illetékesek, hogy a HÉV közvágóhidi várótermében csak egy évekkel ezelőtti, kifakult, olvashatatlan menetrend van kifüggesztve? Miért nem cserélik ki már újabbra, olvashatóra?

LOMBFŰRÉSZ

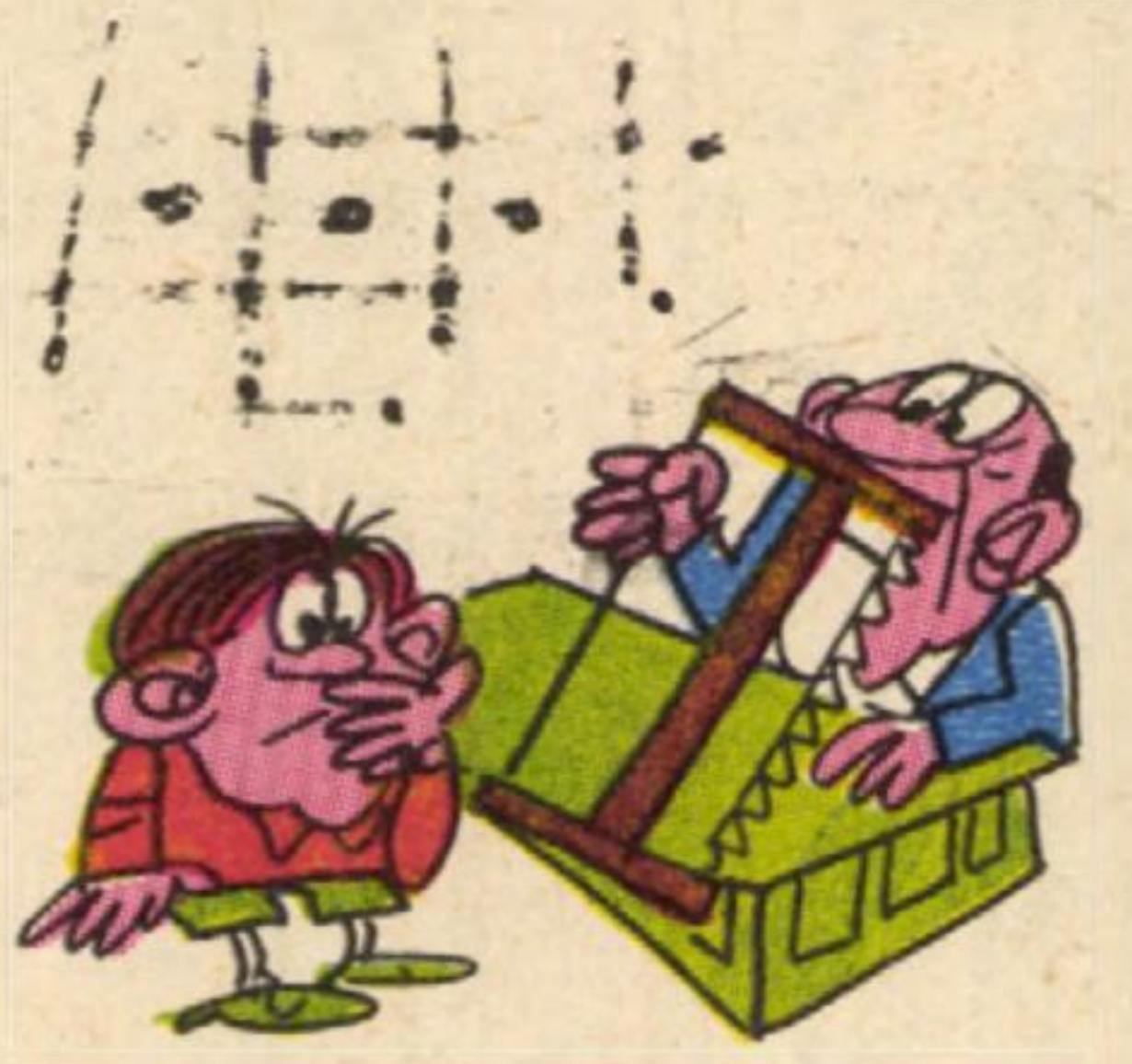

Tatabánya 15 általános iskolájában 4000 tanuló szeretne lombfűrésszel dolgozni a gyakorlati foglalkozásokon. Minden feltétel biztosított, csupán a 14 forint 40 filléres lombfűrész- (vagy fonalfűrész) szál beszerezhetetlen. A TANÉRT tavasz óta a hiánycikk külföldi behozatalára vár. Két ízben is leveleztünk ez ügyben a Belkereskedelmi Minisztériummal, de egyik levelünkre sem kaptunk választ. Kérdésünkre a Vas- és Edénybolt Vállalat Vevőszolgálata közölte, hogy jelenleg bolthálózatukban ez a cikk nem kapható, importból várják a beérkezését.

Jelenleg 500 grosem (bármilyen méretű) fonalfűrészszál kellene a tatabányai tanulóknak. Nagy segítség lenne azonban az is, ha legalább 20—30 grosemet szereznének kölcsönbe az import megérkezéséig. (Egy grosemben egy nagytucat, azaz 144 szálacska van.) Enélkül veszélyben forog a gyakorlati foglalkozás tantervének végrehajtása, valamint az óvodáknak megígért, lombfűrész munkával készülő játékok elkészítése.

A tatabányai gyermekek nevében:
Bognár István
műhelyvezető tanár

PAPLANPANASZ

Paplanomat tisztítani kellene. Budapesten csak öt Patyolat-fiók vállal paplantisztítást. A hozzám legközelebb levőt felhívtam telefonon (IX. ker., Ferenc körút 24, tel.: 136-561). Közölték, hogy ők ugyan vállalnak ilyen munkát, de 7 hónapra, és akkorra sem biztosan. Azt hittem, rosszul értem, újra kérdeztem, semmi kétség, jó a fülem és ők nem is viccelnek, komolyan hetet mondtak.

Méltatlankodásomra felvilágosított a vezető kartársnő, hogy a BÉKE Kárpitos és Paplanos Ktsz végzi a tisztítást, a Patyolat csak felvevőhely. Sajnos, a begyűjtött paplanokért nem mennek el a kátéesz emberei, így többször előfordult, hogy a vevők — hónapok múlva — piszkosan vitték vissza a paplant.

Felhívtam a Béke Kárpitos és Paplanos Ktsz VIII. ker. Illés utca 32. szám alatt levő részlegét (336-223) és megkérdeztem, hogy mi a helyzet náluk. Azt mondták, nem vállalnak, csak a Jászai Mari tér 5-ben.

A Jászai Mari téri fiók közölte, hogy csak ők vehetik át, én nem vihetem a két utcával arrébb levő telepükre a paplant, és minimum 3 hónap a határidő. Hiába volt minden rábeszélés, a szabály az szabály, vagy oda viszem vagy sehova. És csak hagyományos vatta- vagy pehelypaplant vállalnak, danulont, műszálast nem!

Tehát aki danulon paplant vesz 460 forintért és a selyme bepiszkolódik, nyugodtan eldobhatja, mert még hét hónapra sem vállalják. Meg lehet ezt érteni? Szerintem nem. És azt sem értem, a Patyolat miért szüntette be a paplantisztítást. Miért nem gondoskodnak megfelelő állami szervről, amely ezt a munkát elfogadható határidőn belül vállalja?

Krasznai Emilné
Budapest
IX., Tűzoltó u. 33/a

JÓSNÁL

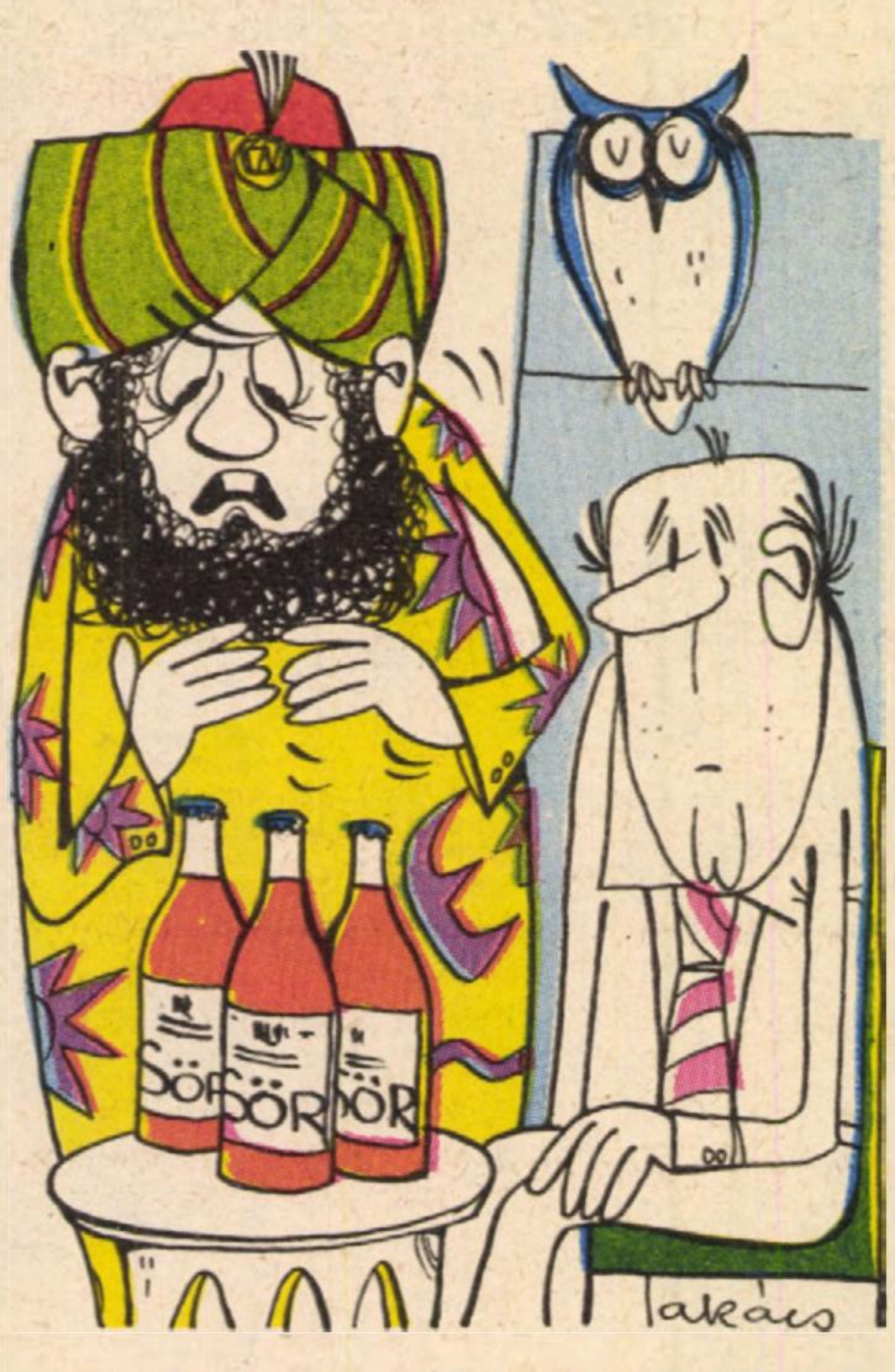

– A három üvegből kettőnek törött lesz a nyaka!

LASSAN ÉPÜL A LAKÓTELEPÜNK

Négy éve épül már Albertirsán a KISZ-lakótelep. Nem azért épül ilyen sokáig, mert valami hatalmas nagy telepről van szó, amelynek a megépítéséhez ilyen sok idő kellene. Hiszen mindösszc 12 családról van szó, egy icike-picike „lakótelepről". Ám az Albertirsai Tanács Költségvetési üzeme ilyen hosszú idő alatt sem tudott megbirkózni a vállalt feladatával. Már három évet elcsúsztak az eredetileg vállalt határidőtől, s még mindig rejtély, hogy mikorra fejezik be. Ha így haladnak, mire beköltözhetünk, már joggal nevezhetik az egészet a Nyugdíjasok lakótelepének...

Pándorfalvi Sándor
Albertirsa

KERET

Kaptam az SZTK-nál egy távolbalátó- és egy olvasószemüveget. A távolbalátóhoz vettem egy keretet 60 forintért, az olvasóhoz azonban, gondoltam, megfelel az SZTK által adott olcsó keret is, 7 vagy 8 forintot fizettem érte. Tévedtem! Ugyanis bármennyire vigyáztam rá, nem tartott tovább egy hétnél. Már a harmadik is eltört, azaz nem is eltört, hanem elmállott. A Ferenciek terén levő üzletbe vittem el, ahol már két ízben kicserélték díjtalanul. Ez azonban, ugye, nem lehet megoldás?

A hiba ott van, hogy a két szárnak a zsanérja nem fémből van, hanem szintén műanyagból.

Szívesen fizetne érte mindenki valamivel többet, ha a szárakra fém zsanért tennének!

D. E.
Budapest

A CÍMZETT VÁLASZOL...

A lap szeptember 6-i számában „Kalandos kirándulások" címmel K. M. olvasó kifogásolta, hogy az IBUSZ által júniusban és augusztusban szervezett belföldi kirándulások során az autóbuszok késve álltak ki és gyakran elromlottak. Szíves tájékoztatásul közöljük: a VOLÁN 20-as sz. vállalatának kötelessége gondoskodni arról, hogy az autóbusz az általunk megadott időpontra és helyre pontosan és megfelelő műszaki állapotban érkezzen meg. A VOLÁN-nal folytatott megbeszéléseink alapján reméljük, hogy a jövőben hasonló problémák nem fordulnak elő.

Tamási Lászlóné
osztályvezető
IBUSZ

A „Megszakítás" cím alatt megjelent cikkben foglaltakkal kapcsolatban a panaszostól elnézést kérek, hogy a Budapest Keleti pályaudvar egyes dolgozói — az előírásokat nem ismerve — egyik helyről a másikra küldözgették utazásának megszakítása ügyében és ezzel nemcsak kényelmetlenséget, hanem bosszúságot is okoztak. Hasonló kellemetlenség elkerülése érdekében rendelkezést adtam, hogy a budapesti pályaudvarok érdekelt dolgozóit újból oktassák ki az érvényben levő díjszabási előírásokra.

Fülöp Lajos
csoportvezető
MÁV Budapesti Igazgatósága

JANCSI ÉS JULISKA

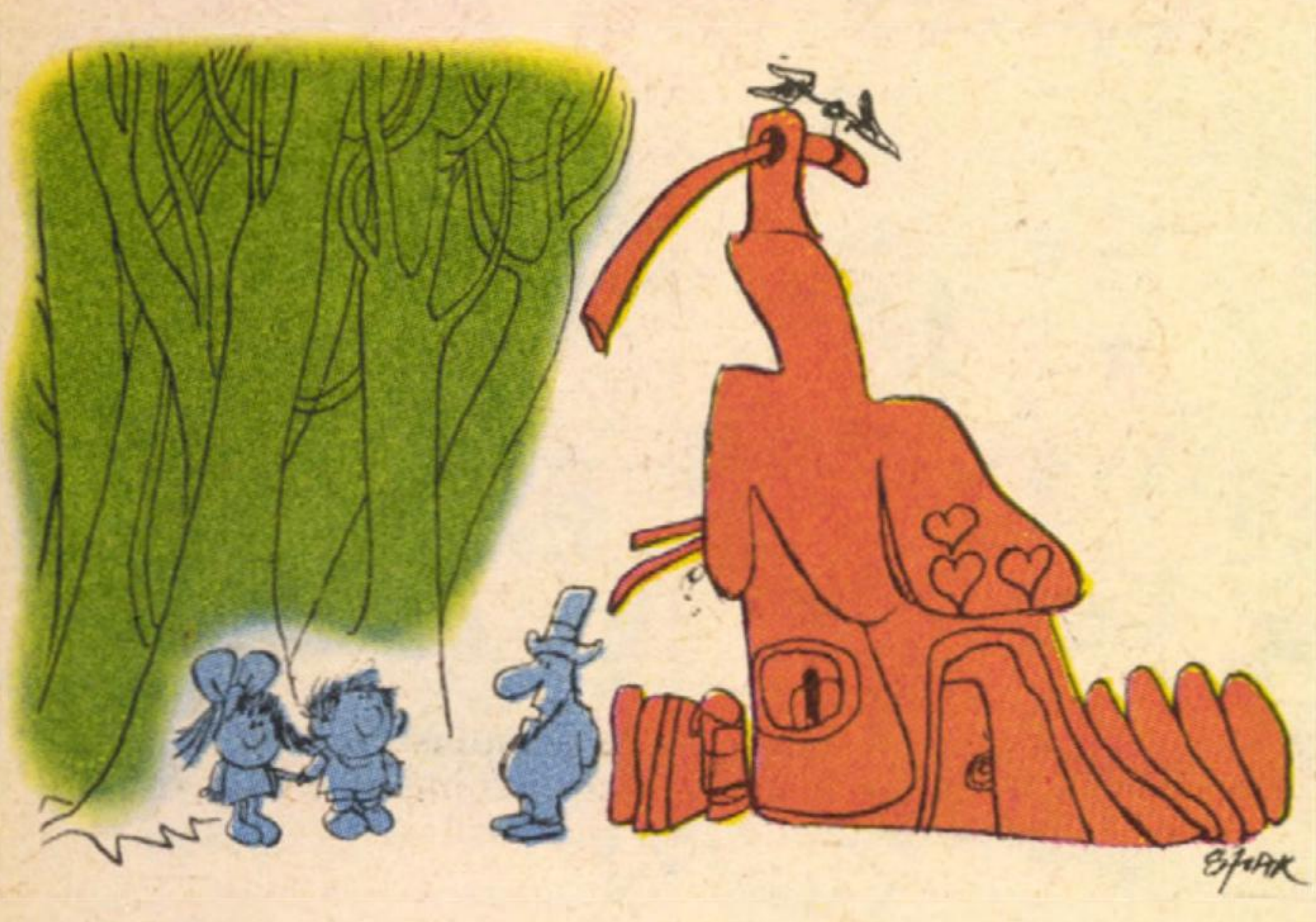

– A vasorrú bába nincs itthon, elment tatarozási kölcsönt szerezni az OTP-be.

AKINEK SZÍVESEN TAPSOLTUNK

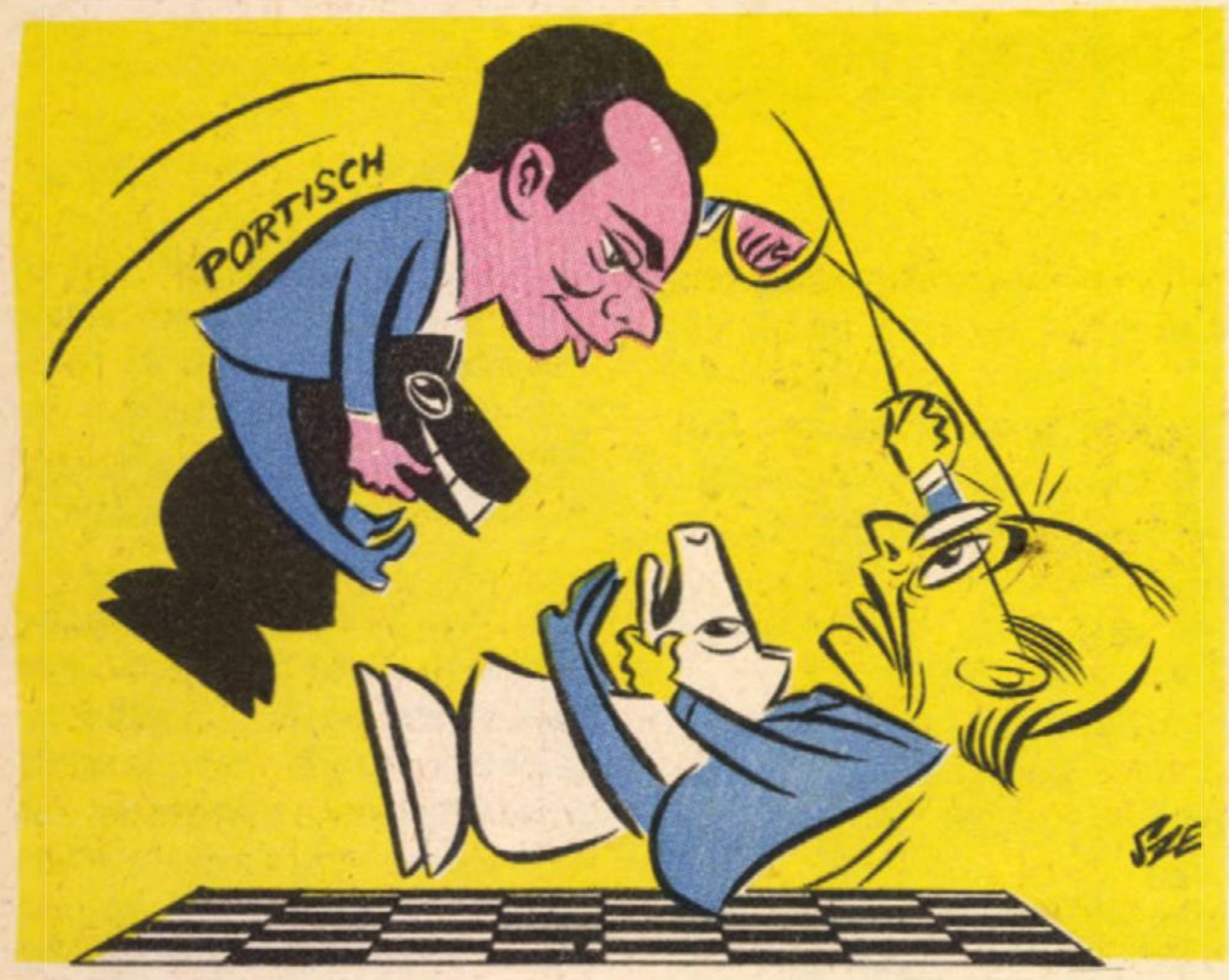

Portisch Lajosnak, aki huszárosan beverekedte magát a sakk-világbajnok jelöltek közé

DÍSZMENET

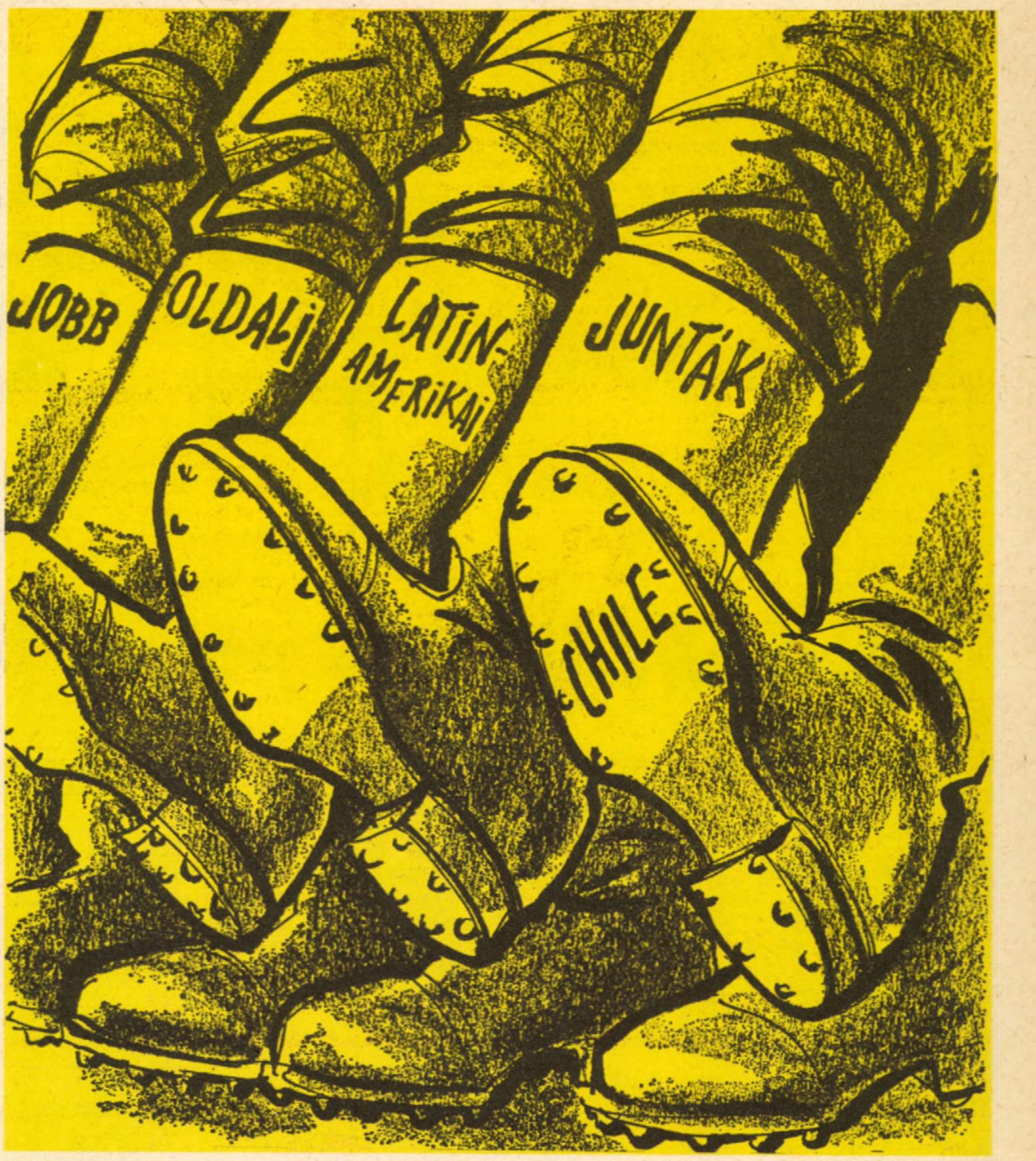

(„International Herald Tribune")

Egy és más

①

Mivelhogy napjainkban számtalan szó jelentése módosul vagy változik meg teljesen, nyilvánvaló, hogy előbb-utóbb meg kell jelentetni az Értelmező Szótár pótkötetét. Ennek az anyagához kívánok hozzájárulni szerény leleteimnek egy kisded csokrával az alábbiakban.

Alakítás: Eredeti jelentései: 1. Használt ruhadarab divatosabbá tétele. 2. Művészi alkotás anyagának megformálása. 3. Színészi játék. Újabban (hála a sportriporterek leleményének) az „alakítás" labdával végzett futballistamutatványt (kapuralövést, cselezést stb.) jelent. Eredeti jelentése lassankint homályba vész.

Továbbítás. Régebben meglehetősen ritkán volt használatos, manapság egy-egy futballmérkőzés közvetítésének folyamán átlag 342-szer hallható. A „passzolás", „passz" szó helyet jött divatba, s azt jelenti, hogy egy játékos a labdát játékostársához rúgja. Jelentése újabban bővül, erre csinos példa a Népsportból: „Páncsics mellett Sroka elvitte a labdát, de óriási helyzetben *kapu mellé továbbított.*"

Közbeavatkozik. A magyar nyelv sohasem ismerte ezt a szót, nincs benne Ballagi Mór szótárában (1873), de nem található a legújabb Értelmező Szótárban (1959) sem. Ennek ellenére karriert csinált, melyet szintén a sportriporterek kegyének köszönhet. Ma már elterjedt, sőt diplomáciai jegyzékváltásokban is előfordul.

Gyengélkedik. Eredeti jelentése szerint: „Nem érzi magát teljesen egészségesnek." Újabb jelentése: „rossz formában futballozik, nem jól megy neki a játék." Ha régebben azt mondtuk: „Kovács gyengélkedett", az azt jelentette, hogy Kovács betegnek érezte magát. Ma csak annyit jelent, hogy Kovács luftot rúgott.

Canossa. Olasz falu Párma közelében, ahol IV. Henrik német császár 1077-ben magát a VII. Gergely pápától rámért vezeklésnek alávetette. „Canossát járni" — azóta annyit jelent, mint megalázottan (de nem eredménytelenül) vezekelni. Sajtónk újabban Canossának nevez minden olyan fölösleges futkosást, mely a bürokratikus ügyintézés következménye. Hogy miért? Senki sem tudja.

Dinasztia. Jelentése: uralkodócsalád. Minthogy hazánkban uralkodócsaládok nincsenek, ez a szó csak úgy tengethette tovább az életét, ha „lejjebb is adja". Ezért olvashatunk vasutas-dinasztiákról, hegesztő-dinasztiákról, bányász-dinasztiáról, vasutas-család, bányász-familia stb. helyett. Egy újsághír a jövőből: „Letartóztattak egy garázda huligánt. Kiderült, hogy régi bűnöző-dinasztiából származik."

②

A Televízió épületében volt dolgom, fél háromra vártak egy megbeszélésre. Mániákusan pontos ember lévén, futólépésben ügettem át a Szabadság téren, hogy el ne késsek, öt perc híján fél három volt. Az épület bejáratához vezető lépcsők alján vagy harminc kislány állta az utamat, hat-nyolcéves csöppségek. Mindig sok a gyerek itt, színészekre, ismert arcokra vadásznak, autogram ügyében. Ezúttal nemesebb vad pillanatnyilag nem akadván, engem ejtettek s leptek el. Odafirkantottam a nevemet vagy tizenöt blokkra, noteszbe, füzetbe, a tizenhatodiknál beszüntettem a dolgot:

— Aranyom — mondtam a nagyszemű kislánynak —, sajnálom, de engem fontos megbeszélésre várnak...

Felnézett rám és így szólt:

— Na és??

Utóbb be kellett látnom, hogy teljesen igaza volt. Mert én pontosan fél háromkor megjelentem ott, ahol kellett, de a többiekre húsz percet vártam.

Annyi élettapasztalattal sem dicsekedhetem, mint egy hatéves gyerek.

De ez a „na és" azóta is foglalkoztat. Négy betű (megfelelő hangsúllyal)) s számtalan bosszúság okára világít rá. Hogy a televíziónál maradjunk, egy példa a naésre:

A képernyőn elfogadhatatlanul slendrián módon írják ki a színészek neveit. Hol így, hol úgy. Bitskei, Bitskey, Bicskei, Bicskey. Hol Mezey Mária, hol Mezei Mária. Dayka Margit volt már Dajka. Velenczei István neve is változik szüntelen. De a tévé saját munkatársai nevét sem írja helyesen. Kiss Csaba például legutóbb Kis Csaba volt.

Na és? — kérdi az, aki ebben „illetékes". Igaza van? Nincs. Mert a sajtóban, rádióban és tévében, ahol szüntelenül (és joggal) követelik a lelkiismeretes, pontos munkát a dolgozóktól, ahol szóban és képben pellengérre állítják a selejtet — ott nem volna szabad selejtet gyártani. Pedig a hibás felirat a képernyőn éppen úgy selejt, mint a hibás cipő a cipőgyárban.

Most megmondtam a magamét.

Na és?

(t.)

LEVÉLCSOMAG

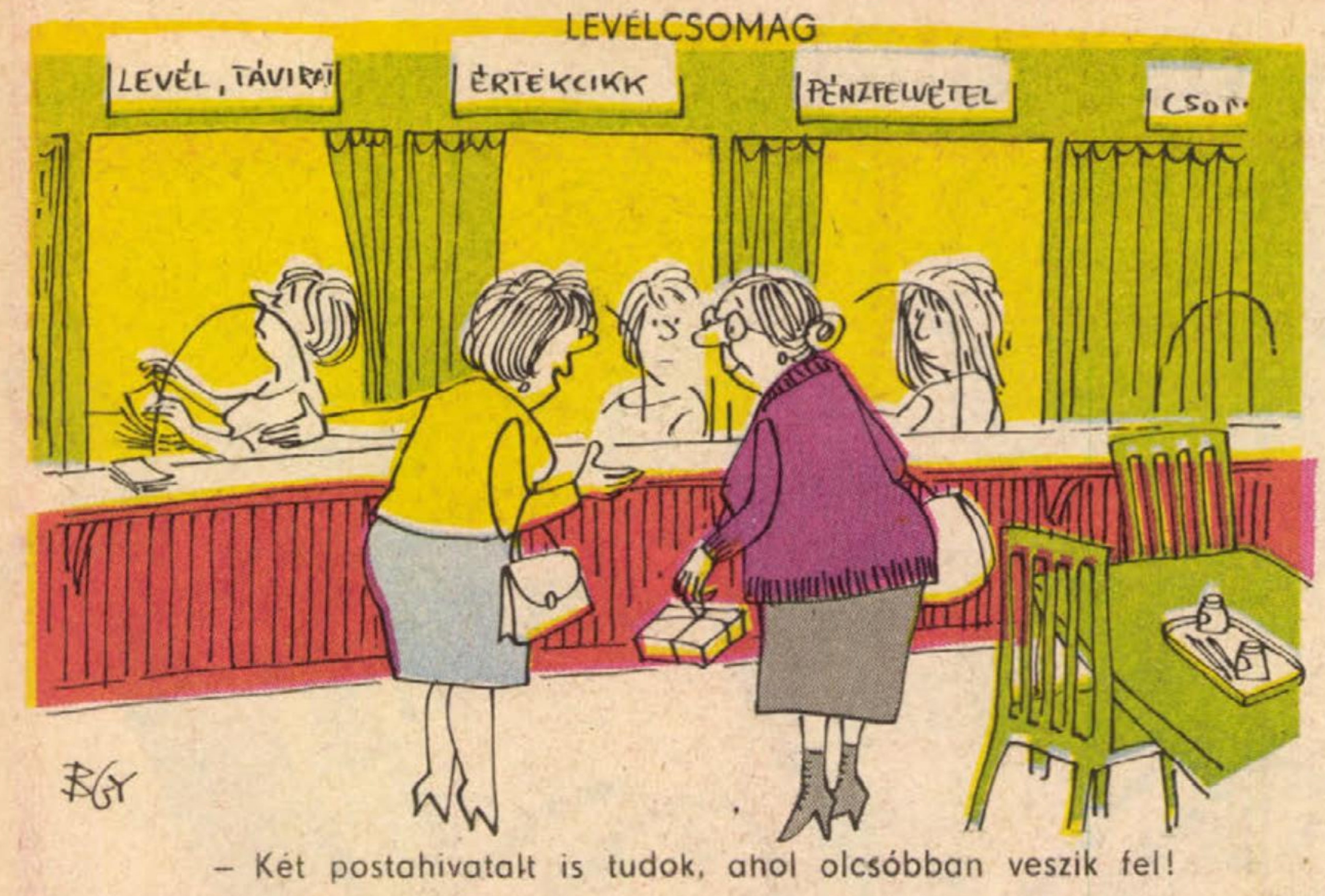

– Két postahivatalt is tudok, ahol olcsóbban veszik fel!

NŐI DOLGOK

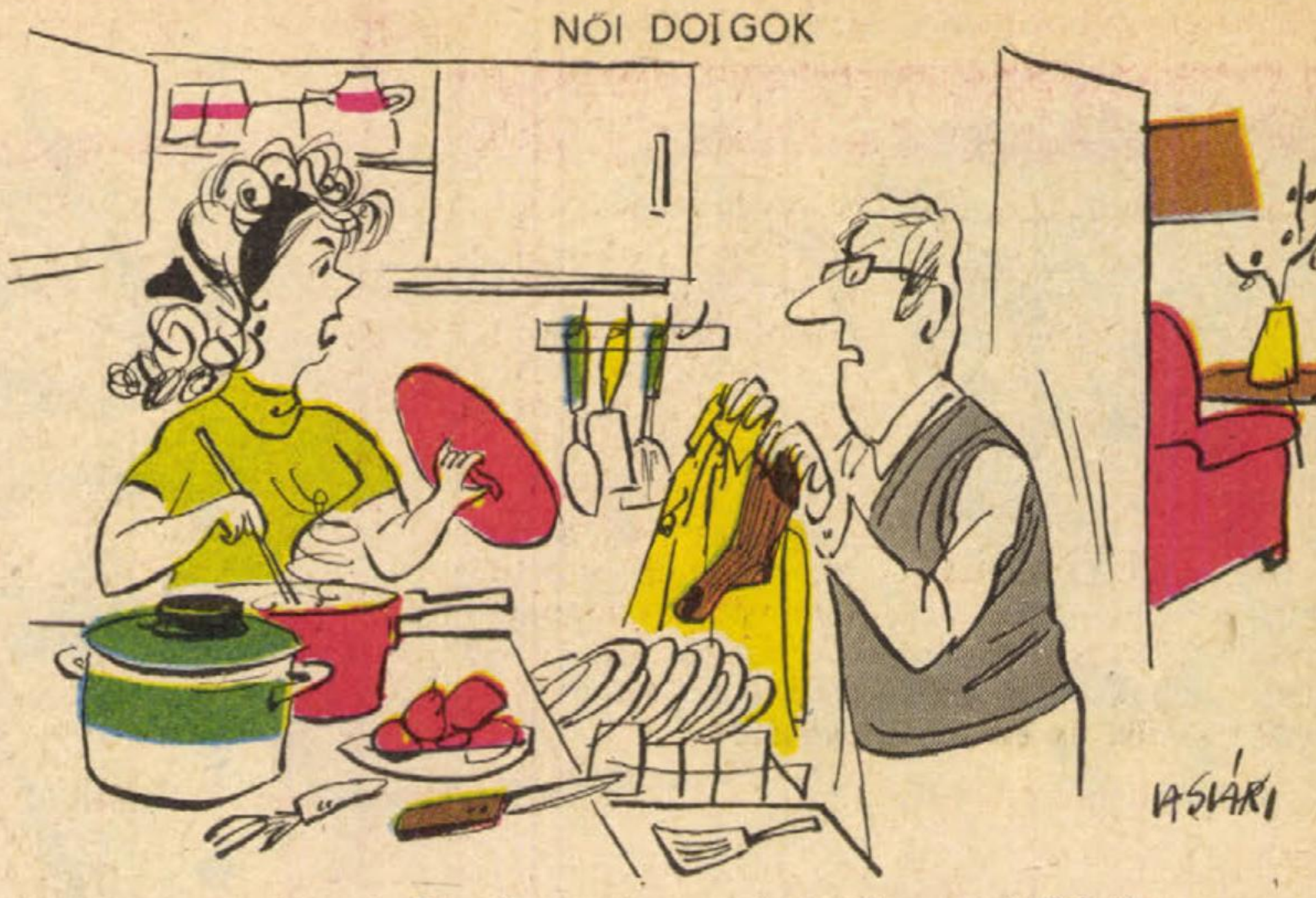

– Hagyj, Dezső, most nem érek rá megsértődni!

Levélváltás a 3 perces telefonról

Kedves Szerkesztő úr!

Hosszú várakozás után végre ikertelefonhoz jutottam. Sajnos, ritkán van örömöm belőle. Amikor felveszem a kagylót és tárcsázni szeretnék, többet mérgelődöm, mint örülök: egyszer azért süket a telefon, mert az ikrem gyakran és hosszan beszél, máskor meg azért, mert mindenki gyakran és hosszan beszél. A Hétfői Hírekben olvastam a Posta tervéről: 1 forintért 3 percre korlátozza a helyi beszélgetést, tehát aki hosszabban beszél, többet fog fizetni. Bízom benne, hogy akkor én is könnyebben jutok majd szabad vonalhoz.

Kedves Olvasónk!

Nem szeretném kiábrándítani, de én telefon-ügyben nem vagyok olyan derűlátó, mint Ön. Nem lesz kevesebb gondja sem Önnek, sem a Postának: a pesti ember *nagyon szeret sokat beszélni*, vagy ha önnek így jobban tetszik, *szeret nagyon sokat beszélni.* Különösen telefonon. Feltevésem szerint a tervezett időkorlátozás után nappal a munkahelyén aligha fog kevesebbet beszélni, mint eddig. Sőt, feltehető, hogy az esti magánbeszélgetéseit átszervezi nappalra és „bentről" bonyolítja le. Tévedés volna azonban azt remélni, hogy ez az átszervezés a telefonvonalak esti terhelését túlságosan csökkenteni fogja. Mert aki este felcsengeti a barátját, a rokonát vagy a kartársát és ezidáig három perc után mindig befejezte a beszélgetést, eztán két okból nem fogja befejezni: egyrészt azért, mert délután hat órától reggel hat óráig hat percig beszélhet (ezzel a lehetőséggel az is élni fog, aki eddig csak fél percig vette igénybe a telefont); másrészt azért, mert senki sem örül annak, ha a barátja, a rokona vagy a kartársa azt mondja: „Ez a smucig alak úgy spórol, mintha kenyérre kellene neki az a forint, az ‚és'-nél letette a telefonkagylót." Akit pedig hívnak, azt nem érdekli, hogy a hívó félnek (a rokonnak, a barátnak, a kartársnak) hány forintjába kerül a telefon, felhasználja a kedvező alkalmat, beszél és kérdez szüntelenül Mert mindenkinek megvan a mindennapi terjeszteni való pletykája. Például: „Képzelje, Brendek Teri boldog házasságának és nagy szerelmének vége, válik Miklóstól és az ő huszonkét esztendejével férjhez megy a hatvanéves főosztályvezetőjéhez, aki Terit nem engedi többé dolgozni;" „napközben még titok volt, de most már elmondhatom, hogy az ellenőrzés leleplezte Kemenesit, több százezer forintot sikkasztott;" „Lonci néni a jövő héten hazajön Amerikából, tíz éves kora óta él kint, itthon akar jobblétre szenderülni, de előbb villát vesz a Balatonon és a jó lélek ránk akarja hagyni, erre még várhatunk, mert az öreg lány még csak most lesz ötvenéves, egészséges mint a makk, tartsa meg őt a jó isten erőben, egészségben."

És ez így megy folytonfolyvást, mert nem számít, hogy a mások számlájára és rovására mennyi ideig terheljük a telefonvonalat.

A vidéki hívásoknál is hasonlóképpen fog alakulni a helyzet. Önnél bővebben idézek a Hétfői Hírek cikkéből: „A távhívásos rendszerbe bekapcsolt telefon-előfizetők számára" olcsóbb lesz majd a távolsági beszélgetés. Ha például: „valaki Budapestről a lakásáról felhívja pécsi ismerősét és csak annyit közöl vele, hogy „Szervusztok! Itt Bandi beszél. Holnap délben érkezünk a gyerekkel, várjatok az állomáson!" — ezért mindössze 1 forintot számol az automata."

Ez valóban így is lesz: az automata pontosan egy forintot fog számolni. Hacsak a hívó felek a szokásos módon nem érdeklődnek egymás hogyléte iránt. (Ez esetben a költségek növekedését lásd, mint fent a pesti beszélgetéseknél!) Ha az említett udvariassági gesztusról mindketten megfeledkeznek, akkor marad az egy forintos telefonköltség, marad továbbá a kölcsönös sértődés az udvariassági gesztus mellőzése miatt.

Földes György

CSODALATOS ÁTVALTOZÁS

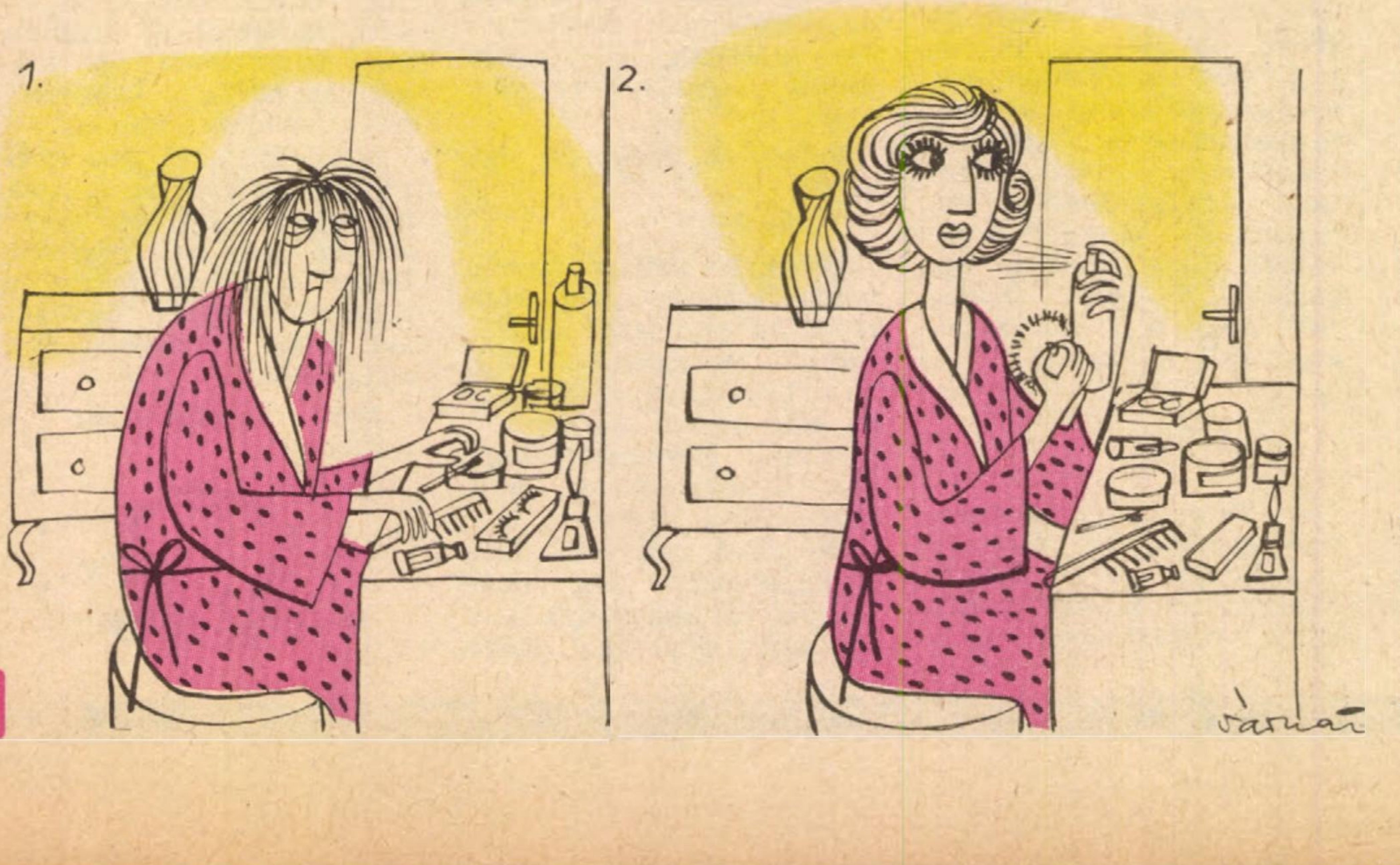

ÖNKÉPZÉS

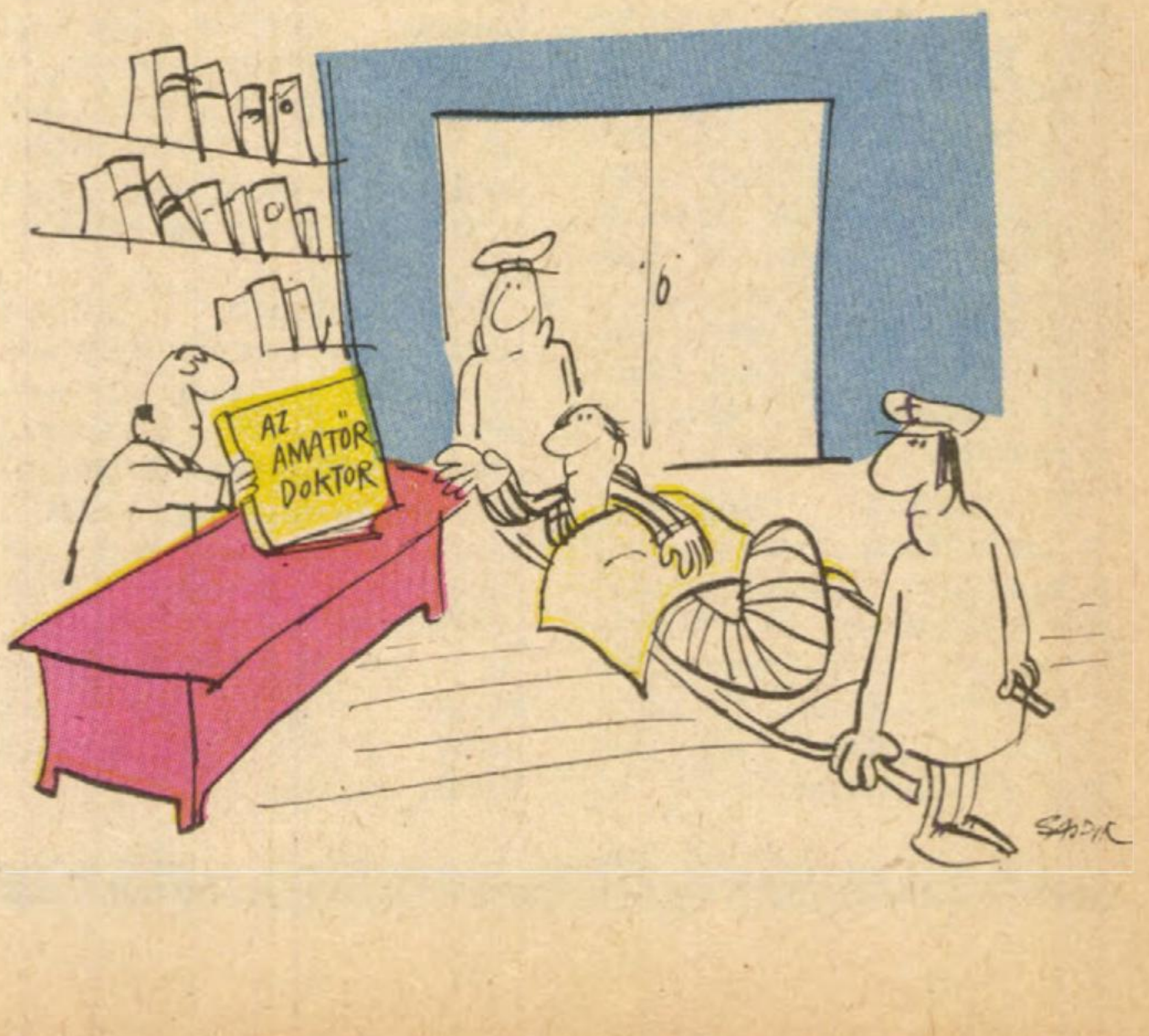

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

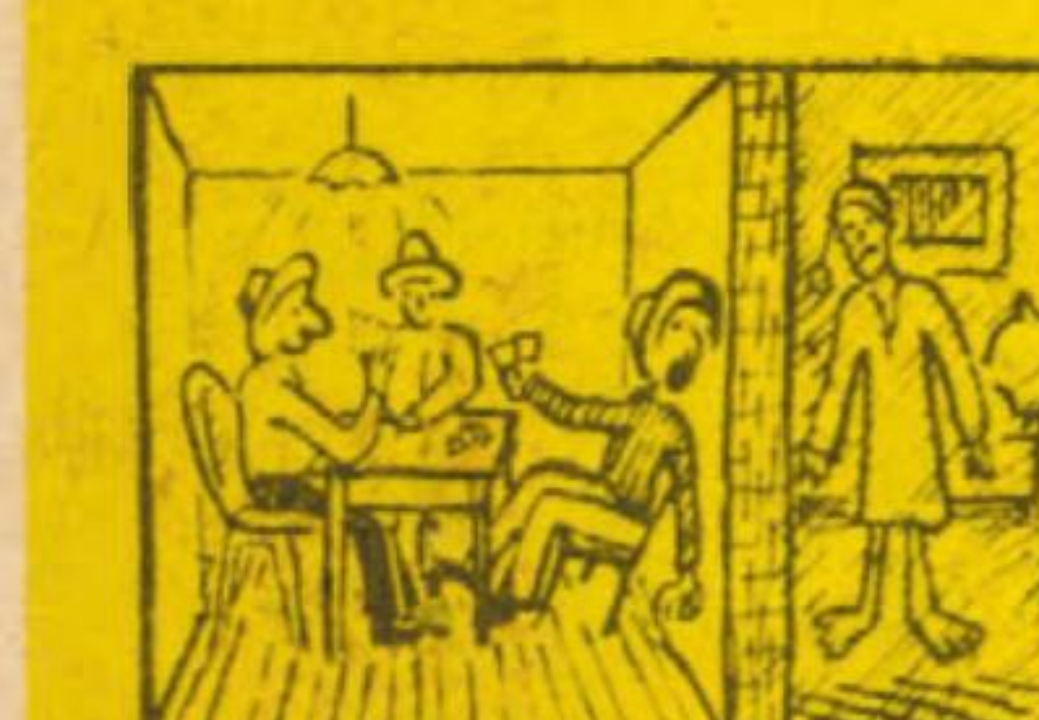

Az egyik szállodában egy szenvedélyes kártyás társaság egész éjjel megállás nélkül hangoskodik, és emiatt nem tud elaludni a szomszéd szobában levő vendég. Éjjeli három órakor végül átkopog a falon, remélve, hogy erre elcsendesednek a játékosok.

– Ide figyeljen – kiált át az egyik játékos –, nem a legalkalmasabb időpontot választotta ki arra, hogy a képet felakassza!

MARGITSZIGETI PERSPEKTIVA

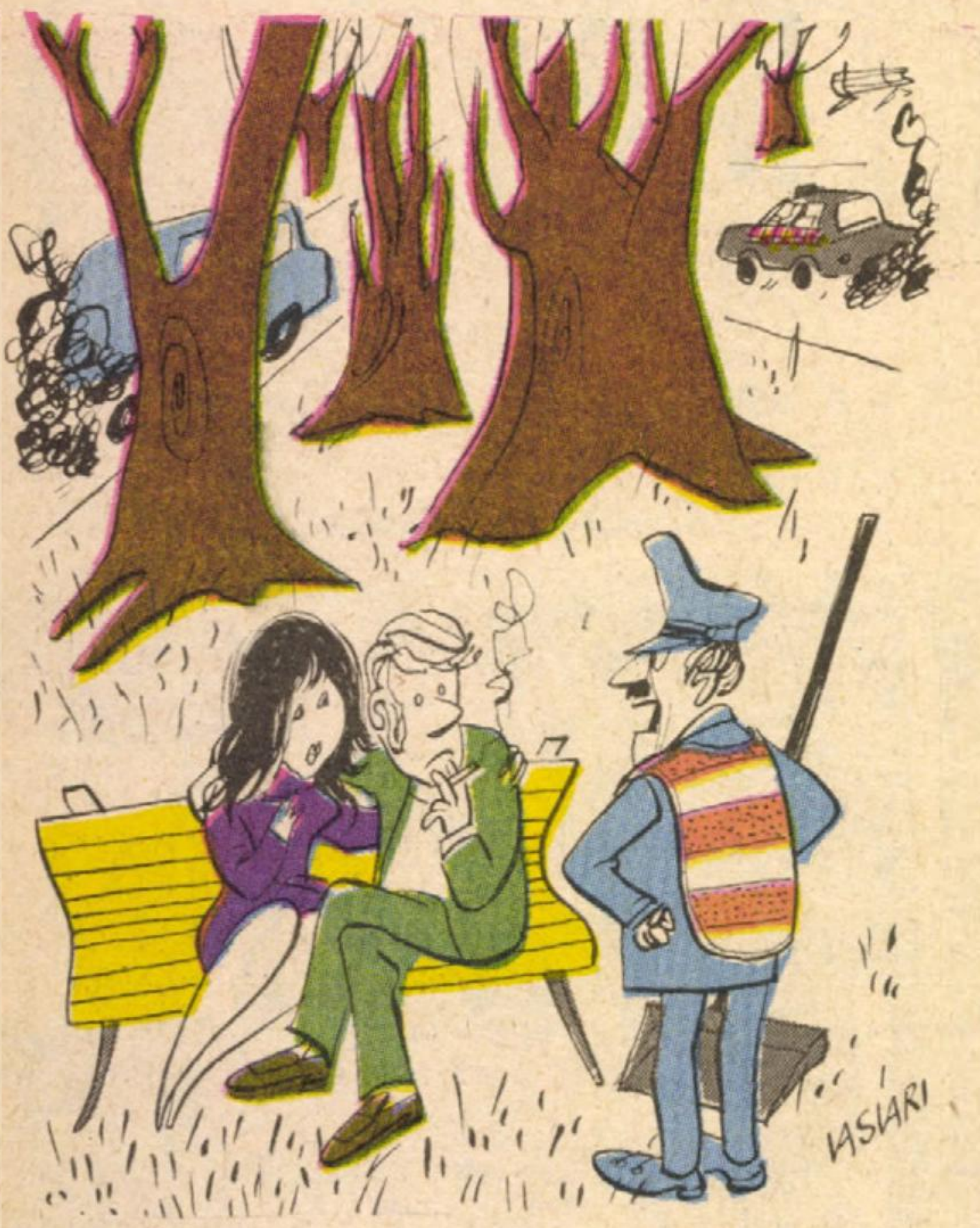

– Csak a teherautó-sofőrök és a taxisok dohányozhatnak!...

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

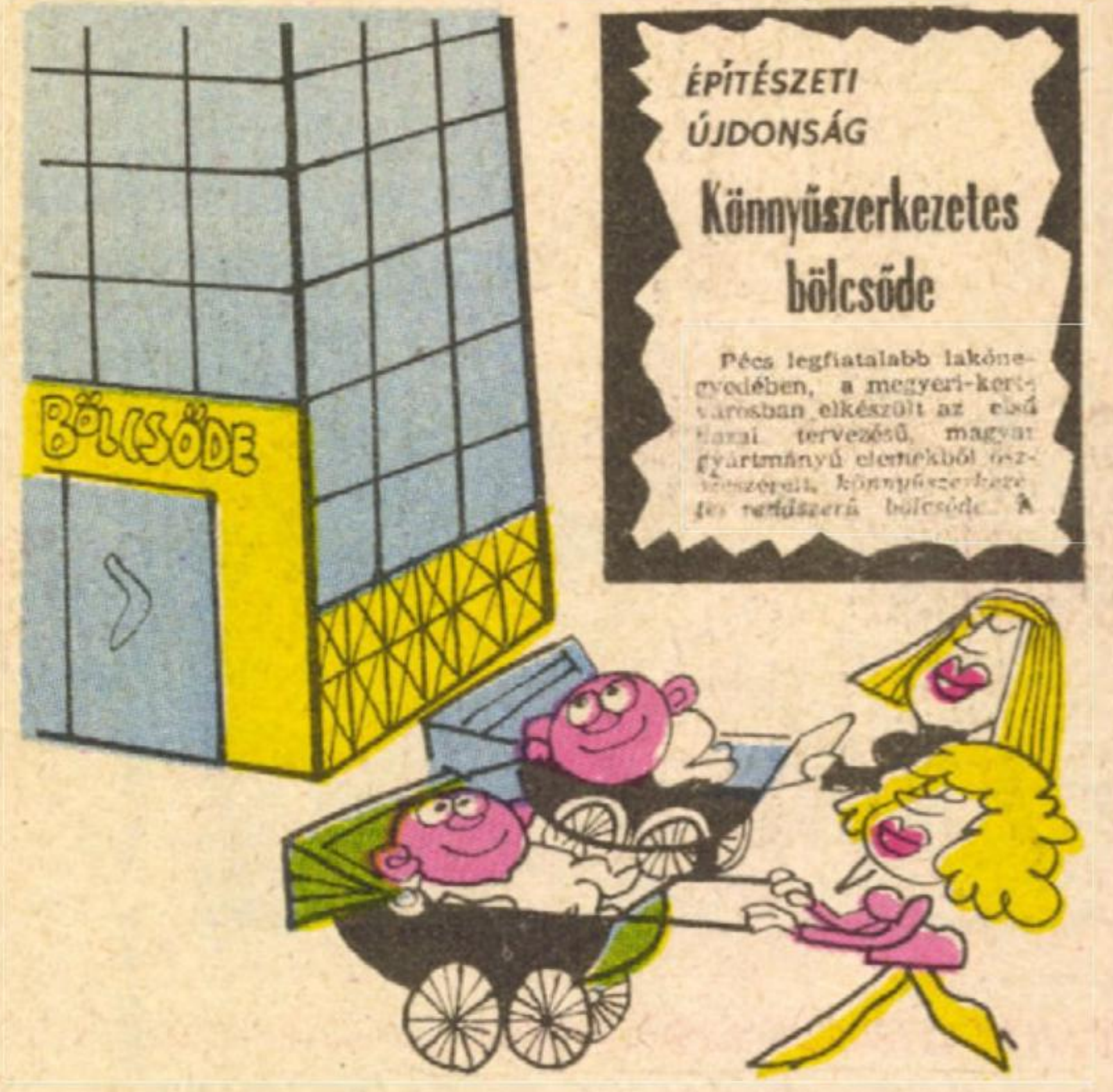
ÉPÍTÉSZETI ÚJDONSÁG
Könnyűszerkezetes bölcsőde
Pécs legfiatalabb lakónegyedében, a megyeri-kertvárosban elkészült az első hazai tervezésű, magyar gyártmányú elemekből összeszerelt, könnyűszerkezetes rendszerű bölcsőde. A
BÖLCSŐDE

– A szerkezet könnyű, csak bejutni nehéz.

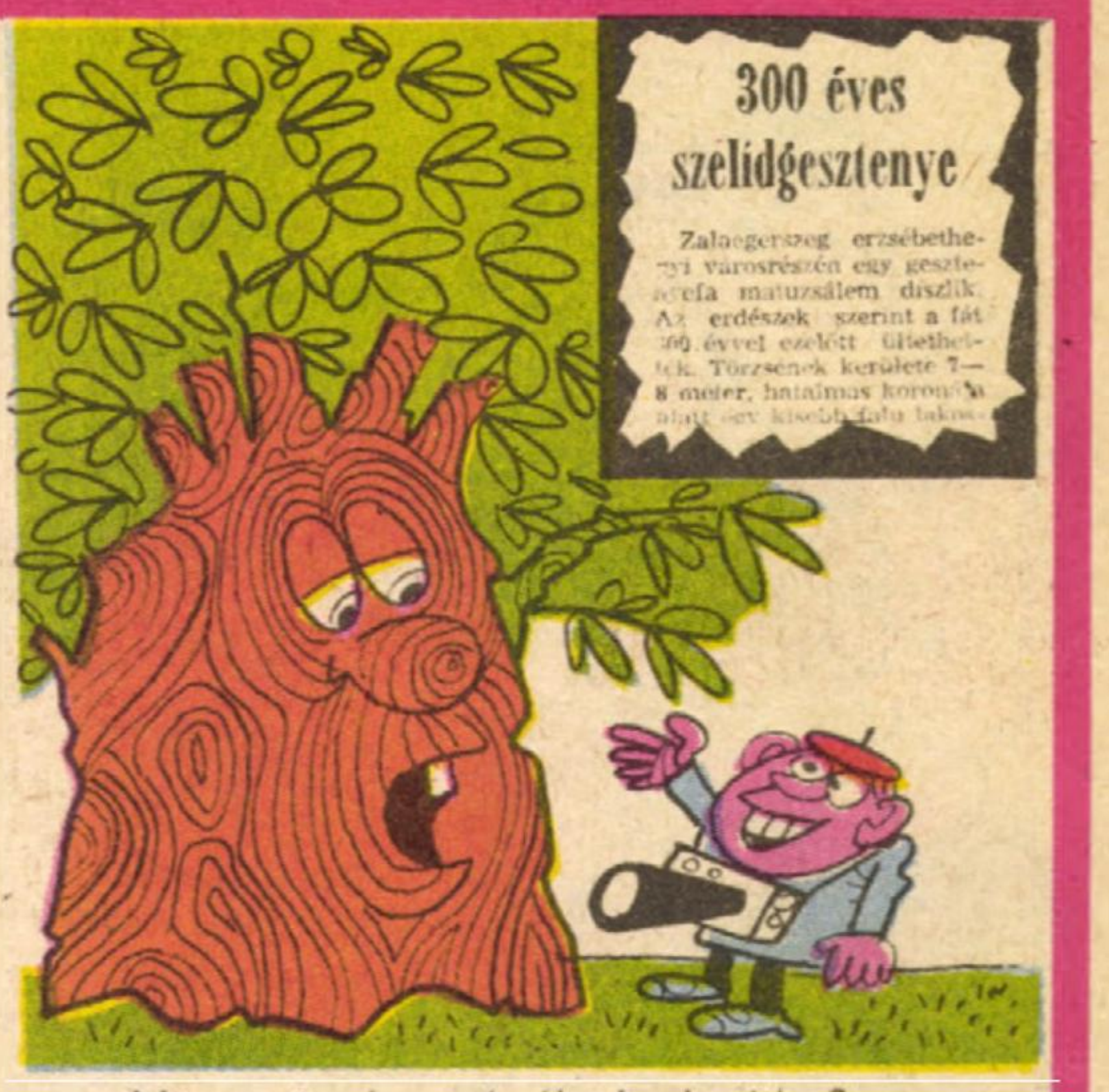
300 éves szelídgesztenye
Zalaegerszeg erzsébethegyi városrészén egy gesztenyefa matuzsálem díszlik. Az erdészek szerint a fát 300 évvel ezelőtt ültethették. Törzsének kerülete 7—8 méter, hatalmas koronája alatt egy kisebb falu lakos

– Mi az ön hosszú életének titka?

– A szerencse, uram. Elkerült a szú, a villámcsapás és a lakótelep.

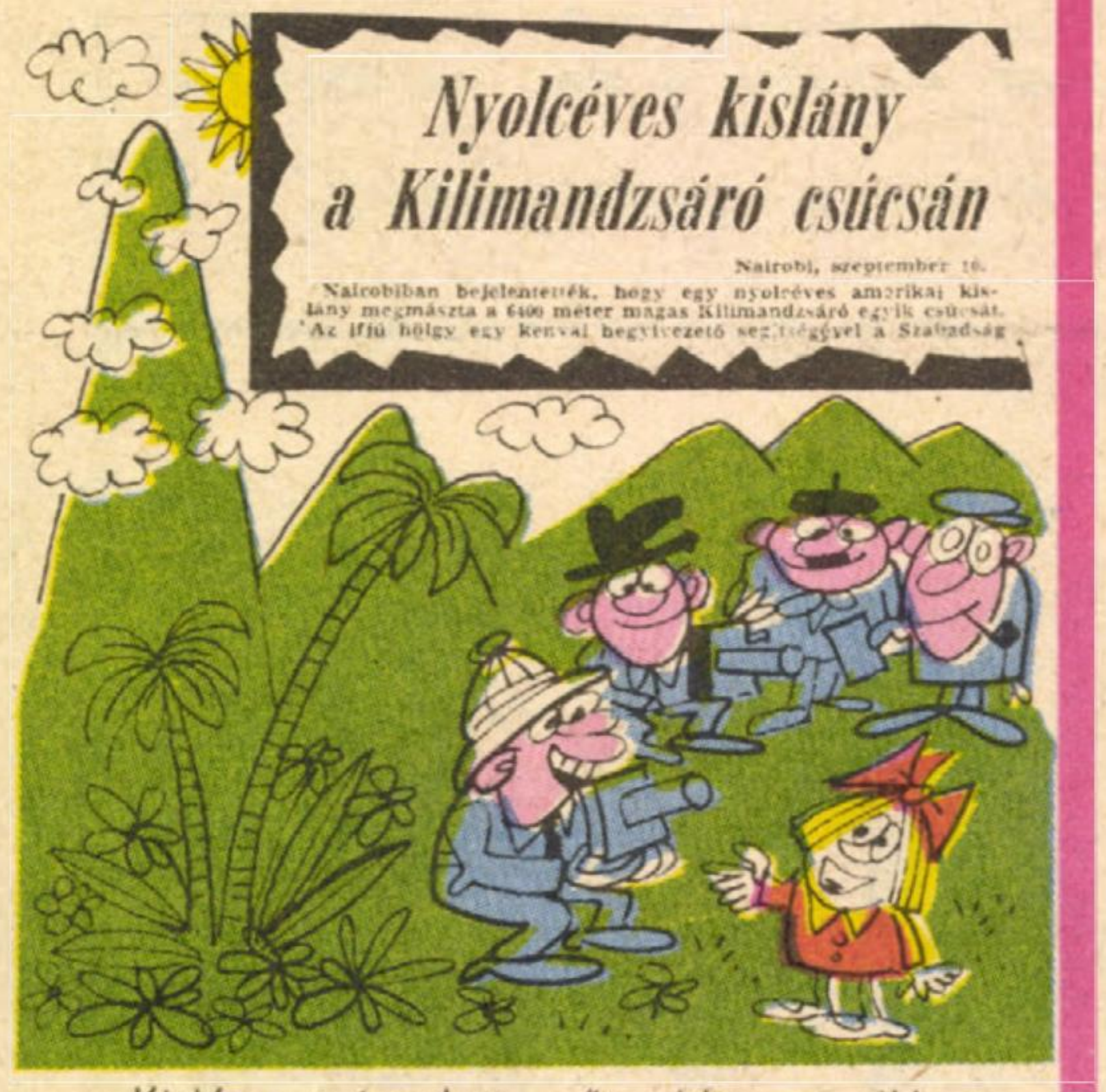
Nyolcéves kislány a Kilimandzsáró csúcsán
Nairobi, szeptember 16.
Nairobiban bejelentették, hogy egy nyolcéves amerikai kislány megmászta a 6400 méter magas Kilimandzsáró egyik csúcsát. Az ifjú hölgy egy kenyai hegyivezető segítségével a Szabadság

– Kislány, mi adott erőt ehhez a világraszóló teljesítményhez?

– Odalenn feleltetés volt matekból.

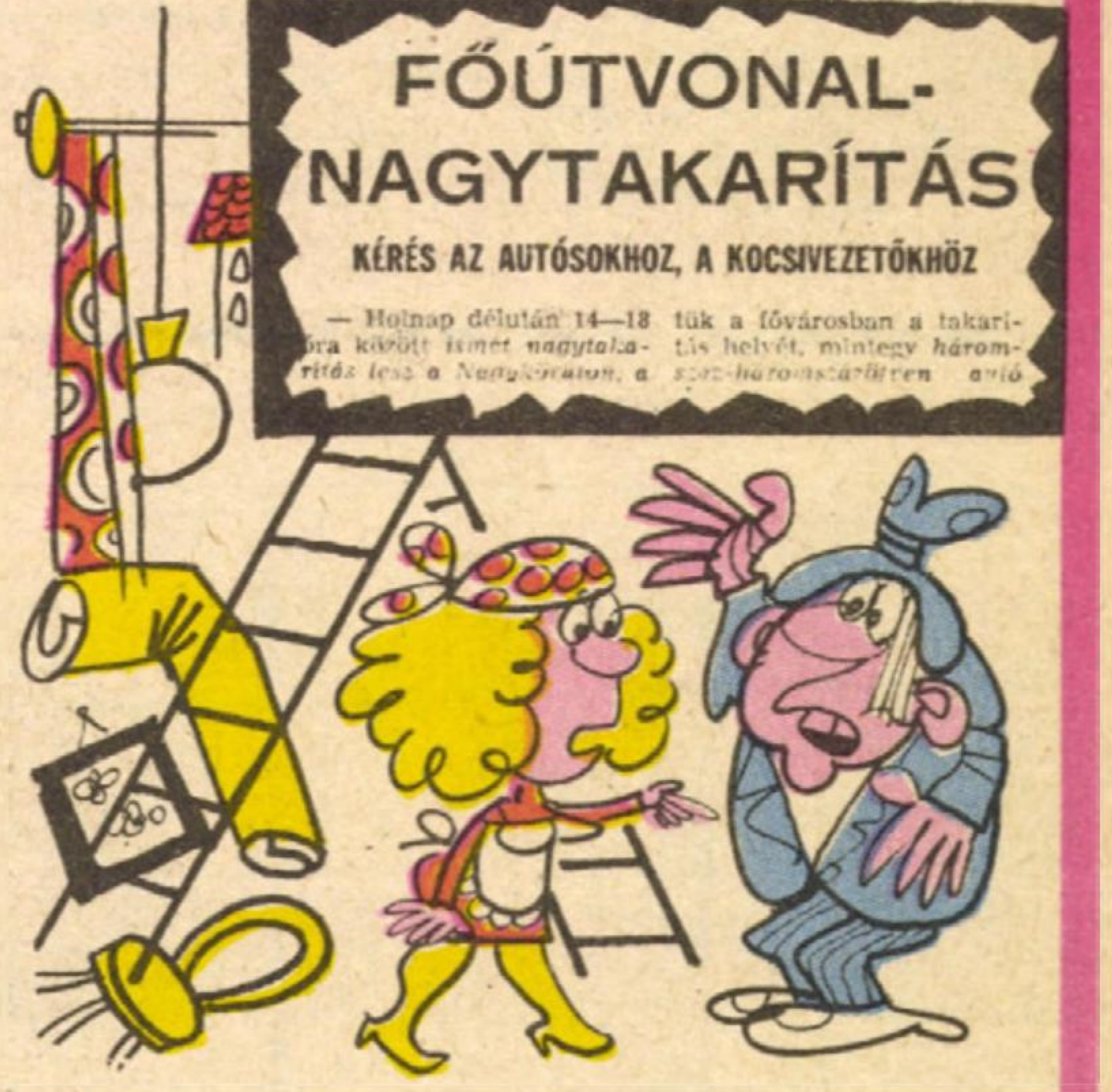
FŐÚTVONAL-NAGYTAKARÍTÁS
KÉRÉS AZ AUTÓSOKHOZ, A KOCSIVEZETŐKHÖZ
— Holnap délután 14—18 óra között ismét nagytakarítás lesz a Nagykörúton, a
tük a fővárosban a takarítás helyét, mintegy három-

– Mit lábatlankodsz itthon nagytakarításkor?

– Mert odakint is nagytakarítás van.

RUHA TESZI AZ EMBERT (TÖNKRE)

Szedlák Lajos olyan, mint a sokévi átlag: különös ismertetőjele nincs. De az ilyen „antikülső" csak a Kék fény üldözöttei számára előny. Aki egy kicsit is ad magára, igyekszik egyéníteni sematikus megjelenését. Szedlák is megtette, amit tehetett.

Éppen vadonatócska Eszterházy-kockás Pejacsevicsnadrágjában feszített, amikor Csőregi kolléga megragadta a karját (kishíján kezében maradt az egy rendszerrel odább, uraságoktól levetett zakó kelméje). Odasúgta:

— Egy zsenáns témában kell beszélnem veled. Régóta macerál, de mostmár nem tartom magamban.

Leültek a vállalati büfé sarokasztalánál.

— Hogy is kezdjem?... Nyilvánvalóan valami nagy törés lehetett az életedben... talán nehéz gyerekkorod volt... Sosem találkoztam ilyen változékony jellemmel. Mit kerteljek: egy kaméleon tanfolyamra járhatna hozzád. Méghozzá egyik egyéniséged negatívabb, mint a másik. A legöregebbek még emlékeznek, hogy amikor zsenge ifjúként átlépted vállalatunk küszöbét, osztályidegennek véltek. Gőgös, rátarti fejtartás, biccentésre sem méltattál senkit! Nagy protektort orrontottak mögötted, csak emiatt nem nyúltak hozzád. Aztán száznyolcvan fokos fordulat! A dogmatikus merevség szobrává váltál. Jottányit sem, se jobbra, se balra. Majd a bürokratizmus magasiskoláját szemléltetted. Két hónod alatt egyszerre két aktatáska, egy percig sem engedted el egyiket sem! Ha nem vonja el figyelmünket a főnök sikkasztása, már nem ülnél itt ilyen nyugodtan. Aztán... mi is volt azután?

Szedlák belevágott a pillanatnyi szünetbe.

— Ne tévesszük össze a rezont a fazonnal! Mintha nem sejtenéd, hogy feltűnően és sokoldalúan egyéni megjelenésem titka — öltözködési forrásomban rejlik. Még ilyet! Rátarti nyaktartás? A Teleki téri antik kelme dörzshatása! Remek bársonyzakóm kétoldalt olyannyira kifakult, hogy két diplomatatáskát kellett vennem álca gyanánt. Árukból két vadonatúj sematikus öltönyt vehettem volna! Nem értik meg az embert!...

Szedlák felháborodásában meggondolatlanul megcserélte zsibbadt lábait, de menten visszacsinálta, nehogy a kizárólag ballábatjobbonátvetve viselhető lyukas modellen kacéran átvillanjon a térdkalácsa, és Csőregi elhíresztelje, hogy ferde hajlamai vannak.

— Egy időben sötétben bújkáló ellenforradalmárnak néztek! — szorította sarokba Csőregi.

— Ehh! — legyintett Szedlák. — Merő vegyszerfolt tarkította akkori Tangó-ruházatomat. Amúgy rendkívül finom darab volt.

— Mi az, hogy amúgy?

— Bonyolult téma ez. Az első ócskapiaci pantallóról csak odahaza derült ki, hogy feslett erkölcsű vagy, nem téves vasalás következménye, hanem a négyrészből-toldás fedőszerve. Naphosszat lebzselve ácsorogtam benne, nehogy az ülés-okozta feszülés szétrepessze.

— Mint munkakerülő normarombolót, ki akartak rúgni emiatt! Szerencséd, hogy átszervezés volt, és mindenki a maga dolgával törődött... Na és, miben sántikáltál, amikor féltérded beroggyantva sántikáltál? Egyesek tudni vélték, hogy feslet erkölcsű vagy, s amikor a szép Takácsné férje túl korán jött haza, kiugrottál az ablakukon. Mások szerint minden hétvégét a templomban térdelve töltöttél.

— Szóval ezért nem volt előléptetés, prémium, jutalom! Nos: elmagyarázom ezt is. Minden nem lehet: Kinek a lába, kinek a nadrágszára felemás. Világos?... Az első csalódástól kezdve minden Teleki téri darabot kettőzött, majd hármazott, sőt hatványozott figyelemmel vizsgáltam át, meg át. Hiába! Ötlet ötletre sorjázott: mindig más módon ejtettek át. Ha azt néztem, nincs-e részekből összetoldva, akkor molyrágott volt. Ha napkelet felé fordulva átnéztem rajta, nem molyos-e, akkor vegyszerfoltos volt. És így tovább, a hibák minden variánsát végigtapasztaltam. A tangón ismeretlen fogalom a csere. Meghát: minden darab annyira egyéni volt, hogy nyomban a szívemhez nőttek... Nehéz ügy!

Csőregi szánakozva nézett a ruházkodás áldozatára.

Rémes. De kétségbeesésre most már semmi ok. Átvészelted a nehéz napokat, most meg akkora a munkaerőhiány, hogy a kutya sem törődik vele, hogy a pantallód divatjamúlt-e, vagy a tudatvilágod. Valami hobbyja mindenkinek van, nem igaz? Emberek vagyunk.

Szedlák hirtelen órájára pillantott, és felpattant. Kínosan kacsázva ódalgott el felemás tangótopánjában. Csőregi meditált még kissé, majd sziszegve elsántikált Váci utcai maszeknál méregdrágán csináltatott topogójában. S mindebből levonta a következtetést, hogy az élet bonyolultabb, mintsem az ember, több millió éves, agyonhasznált agyával fölfoghatná.

Péreli Gabriella

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

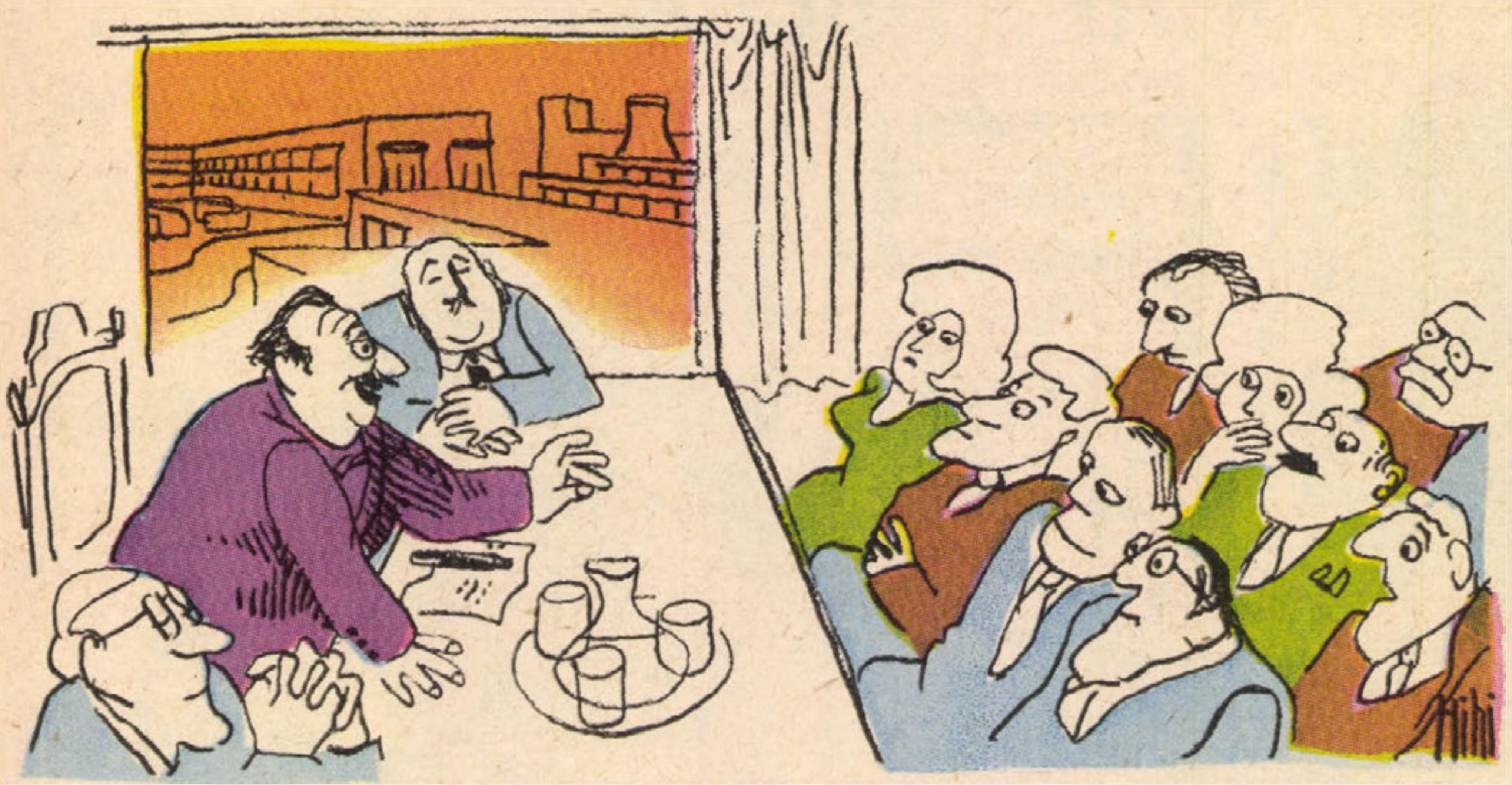

– . . . És akkor felültünk az óriáskerékre . . .

CSENGŐ

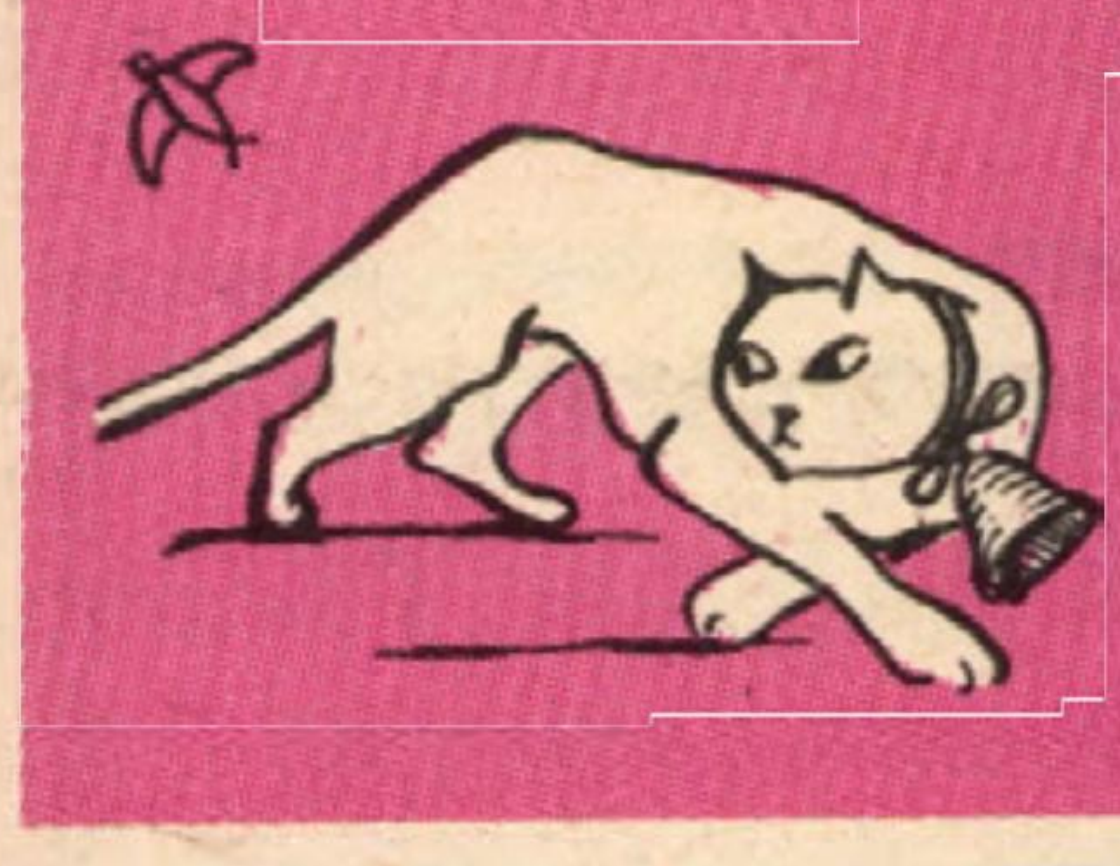

Az új-zélandi Wellington város tanácsa határozatot hozott. A jövőben minden wellingtoni macska nyakába egy kis csengőt kell akasztani. Így akarják megvédeni a város tekintélyes madárvilágát.

Van egy érzésünk. Az egész az egerektől indult ki.

TERMÉSZETVÉDELEM

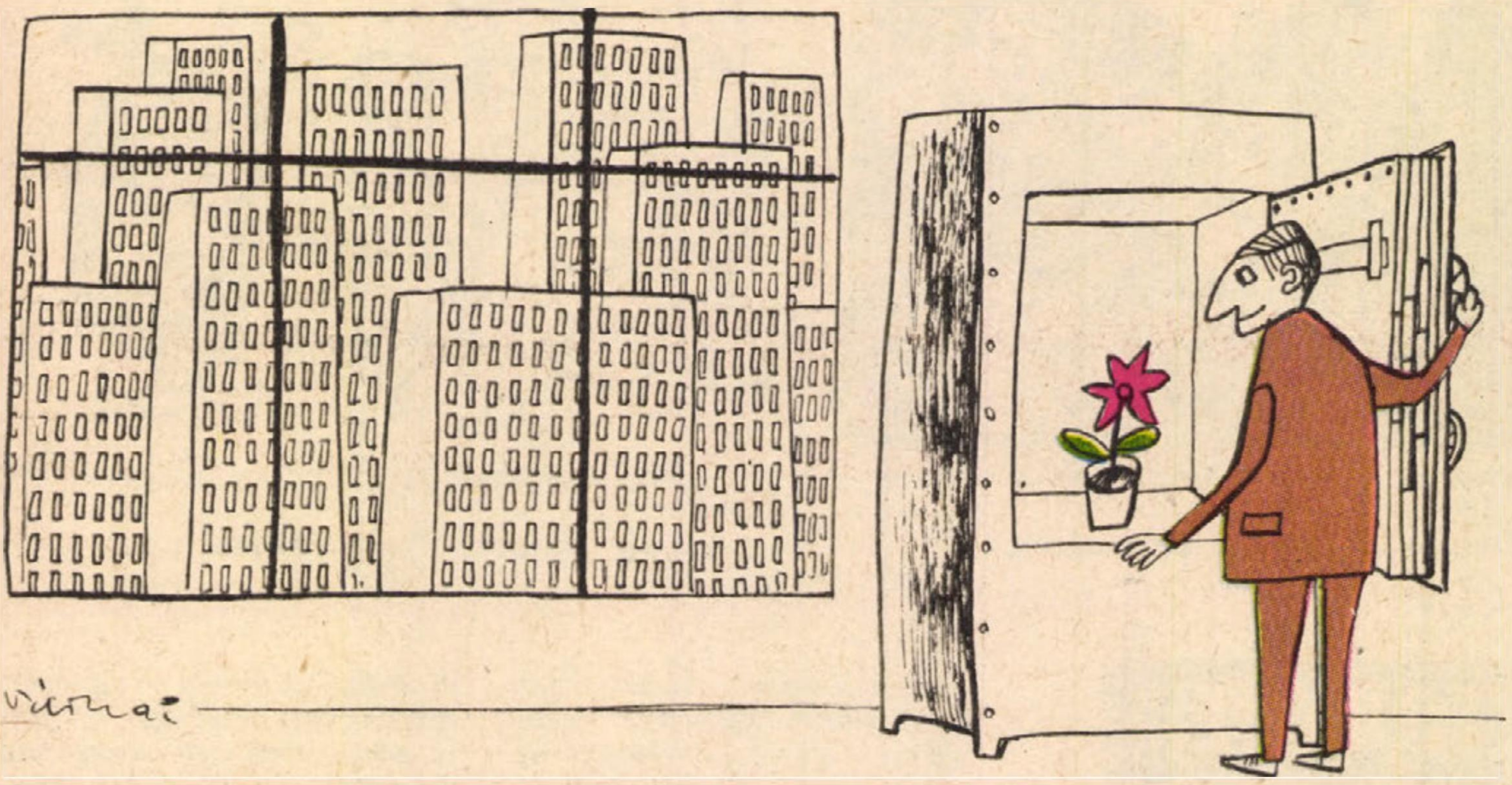

ÉLJEN A SPORTNYELV

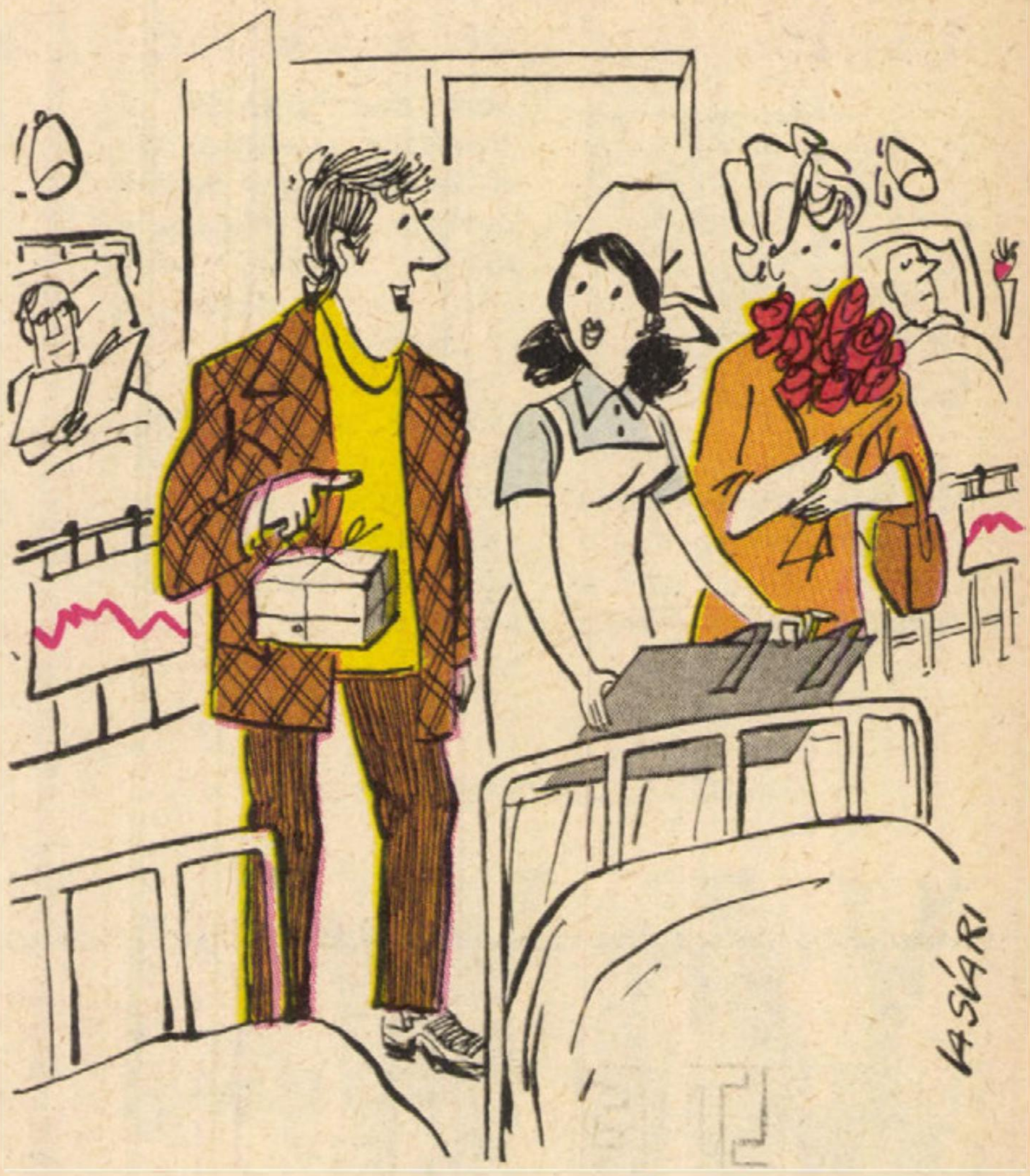

– A műtétnél dr. Kiss volt eredményes . . .

SZERELMI HÁZASSÁG

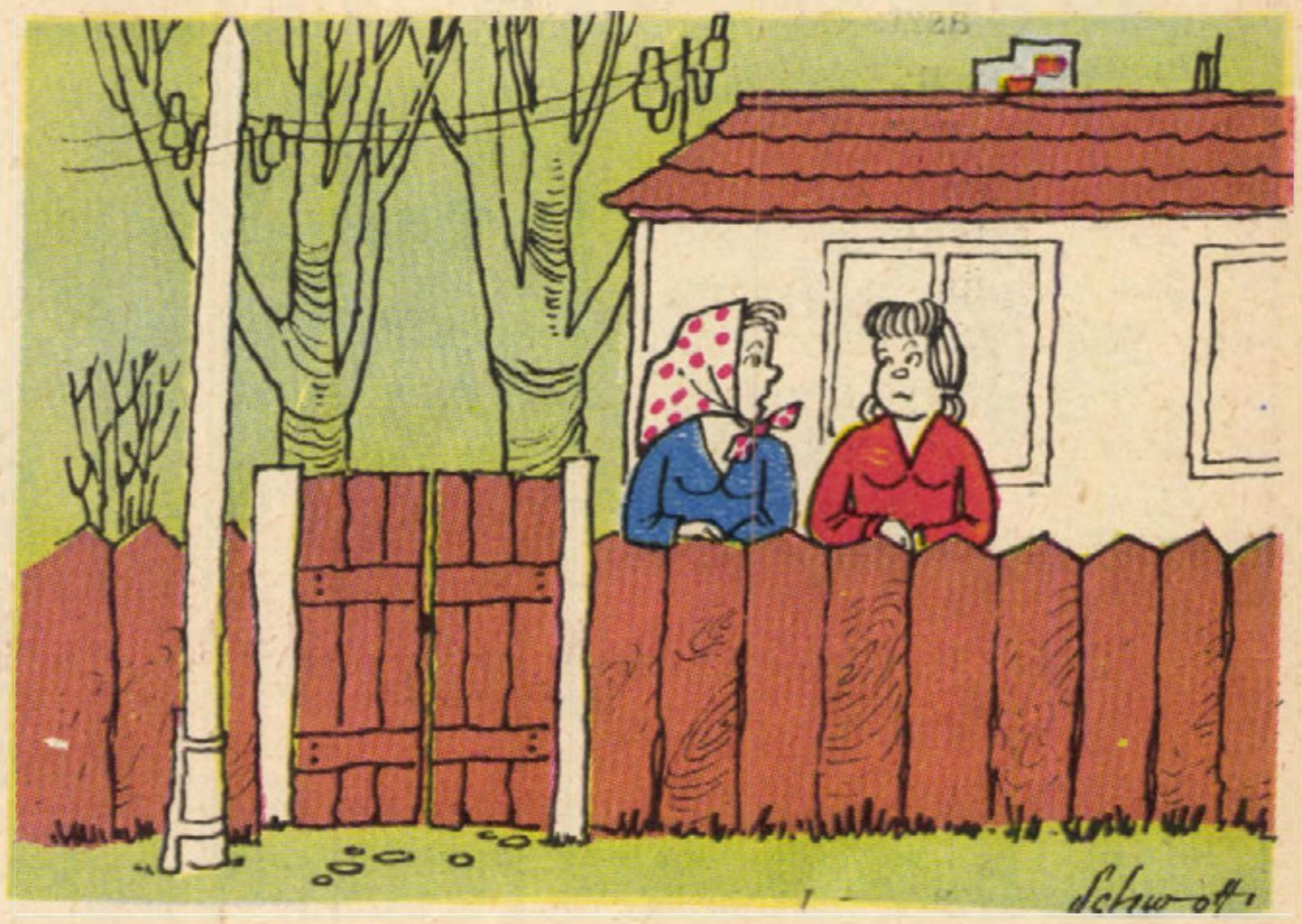

– Hallom, hogy férjhez ment a lánya. És boldogok a fiatalok?

– Ó, nagyon . . . Igaz, a lányom ki nem állhatja a férjét, de hát melyik házasságban nincs valami apró hiba . . .

A REPREZENTÁCIÓ HATÉKONYSÁGÁRÓL

Az intézeti osztályvezető a Rózsadomb egyik régi épületében lakik. Mikor reggel kilép a kapun, szeme először az állami kocsik sokaságán akad meg, amelyekben szundikáló sofőrök várakoznak igazgatókra, professzorokra, főosztályvezetőkre és kisipari szövetkezeti elnökökre — majd átsiklik a színes magánautók sokaságára, amelyek hűségtől lihegve várják slusszkulcsot forgató gazdájukat. Ezek után futásnak ered, hogy idejében elérje az autóbuszt, el is éri, de az nem áll meg, mert máris túl zsúfolt.

Így válik R. V. rögeszméjévé, hogy ő is autón járjon. Evégett először is megszemléli fizetési céduláját, aztán lemondóan sóhajt: magánkocsikról az elkövetkező 50 évben szó sem lehet. Marad az állami autó használata, legalább munkába menet-jövet. Ezt a kérdést közvetlen főnökének megpendíti, aki is sátáni kacajjal idézi neki a vonatkozó rendelkezést, mely szerint osztályvezető nem jogosult, csak ha beteg.

R. V. bizonyos ideig habozik, majd a betegséget választja. Erős akarattal lumbágót kap, s mikor az orvos megnyomogatja és fáj, örömében sírva fakad, mert immár biztos a megfelelő bizonyítvány. És valóban, az igazolványt megkapja. Az autóhasználatot háztól-házig engedélyezik.

Namármost: a filozófia azt tanítja, hogy nincsenek elszigetelt jelenségek, hanem a dolgok összefüggenek. Mily igaz! Mikor R. V. intézményénél tanulmányút következtében egy főosztályvezetői állás megüresedik, a kollégiumon a személyzeti osztályvezető így terjeszt elő:

— Több alkalmas ember is volna a szóban forgó helyre, ámde a legalkalmasabb R. V. Ő ugyanis már most rendelkezik a háztól-házig joggal, így kinevezése nem terhelné amúgy is túlzottan igénybe vett autókapacitásunkat.

Érvelését a jelenlevők magukévá teszik, és R. V. megkapja kinevezését.

Ezzel a folyamat lezáródna, ha R. V.-nek nem lenne egy megözvegyült, szemérmes, ámde szegény nagynénje, bizonyos Etelka néni. Ez az özvegy vasárnap délutánonként megjelenik R. V.-éknél uzsonnára, s ilyenkor kávéval kínálják. A kávé ízlik neki, éhes is — előtte sohasem ebédel —, de szégyell még egyszer kérni. Ezért mikor félig ürül a bögre, így szól:

— Ha szabad, még egy kis tejet kérnék.

Kap. Ismét feléig ürül a bögre, mikor megszólal:

— Szabad még egy kis kávét?

Azután németül folytatja, hadd lássák, hogy úriasszony volt: „Noch ein bisschen Kaffee”, „Noch ein bisschen Milch”.

Nos, R. V. egy vasárnap délután a fejéhez kap, és megérti, hogy neki is Etelka néni módján kell cselekednie. Mindjárt másnap megkezdi a harcot a televízióért és a ventillátorért. Az intézetnél ugyanis ilyen felszerelési tárgyakat csak az aligazgatók kapnak. A küzdelem, miután a házgondnokság vezetőjével többször ultizik és néhány százast elveszít, sikerrel jár. Ezek után törvényszerűen kinevezik aligazgatónak. Most jön a Noch ein bisschen Milch! Reprezentatív szobaberendezés kell, egyedi íróasztallal, pálmával a sarokban, és persze reprezentációs whisky. Kiharcolja, így lesz helyettes igazgató.

Pillanatnyilag fogadásokra szóló meghívókért küzd, mint egy oroszlán.

Értékelés: A példa világosan mutatja, hogy kit-kit annyira értékelnek, amennyire reprezentálni képes. Csupán egyetlen rejtett veszélyre hívom fel a figyelmet: mikor az új berendezésről van szó, nemcsak követelni, hanem elfogadni sem szabad a pamlagot. A pamlag az a valóban reprezentatív bútordarab, amely egy titokzatos átok folytán számos vezető vesztét okozta már. Óvakodj tehát a pamlagtól, még akkor is, ha hencsernek, díványnak, rekamiénak vagy akár szófának hívják.

Gombó Pál

Gombó Pálnak most megjelent „A siker nem szégyen” c. kötetéből (Gondolat Kiadó).

AZ ELLENFÉL TRÜKKJE

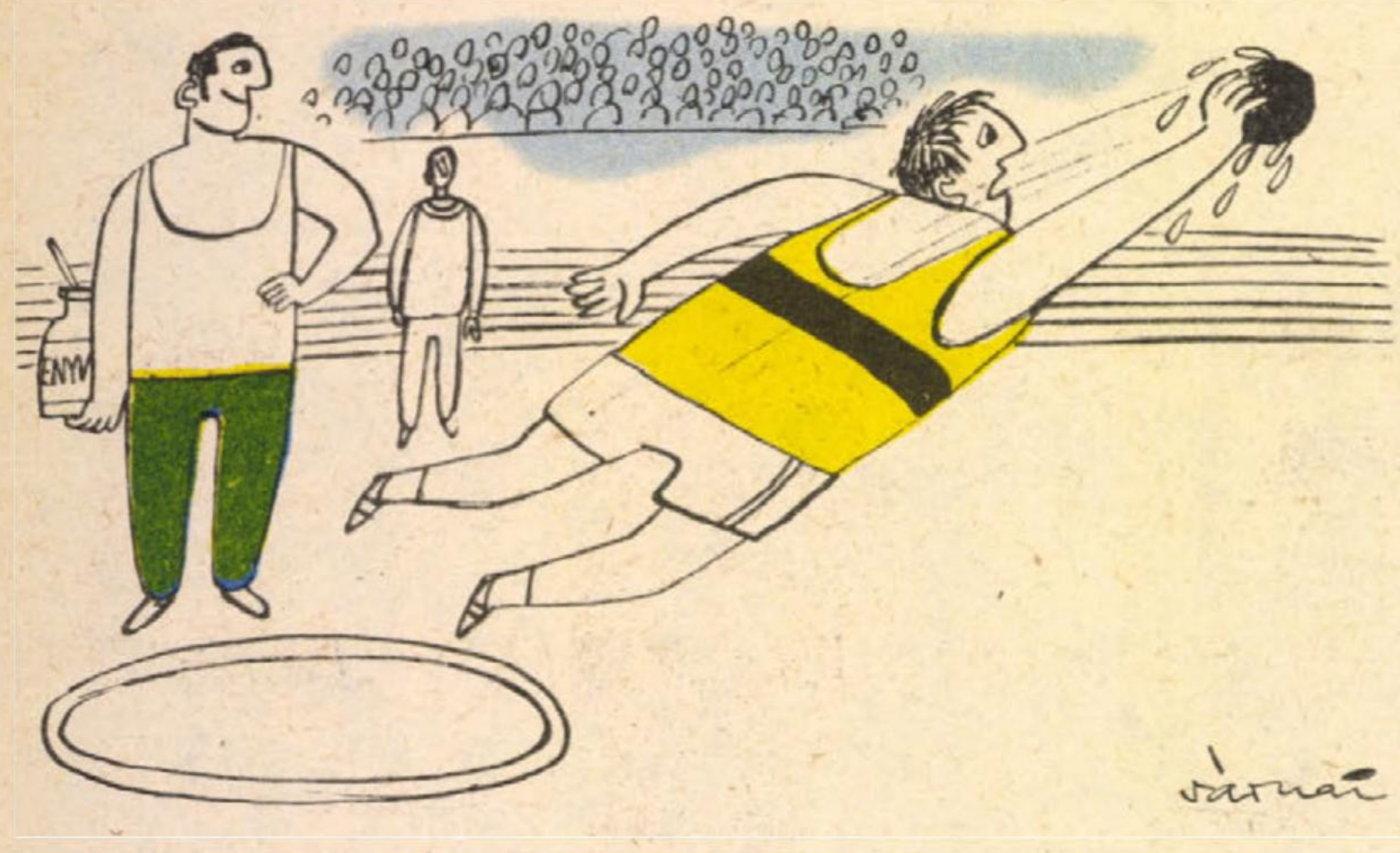

– Úgy látszik, nem vagyok formában...

VACSORAVENDÉGEK

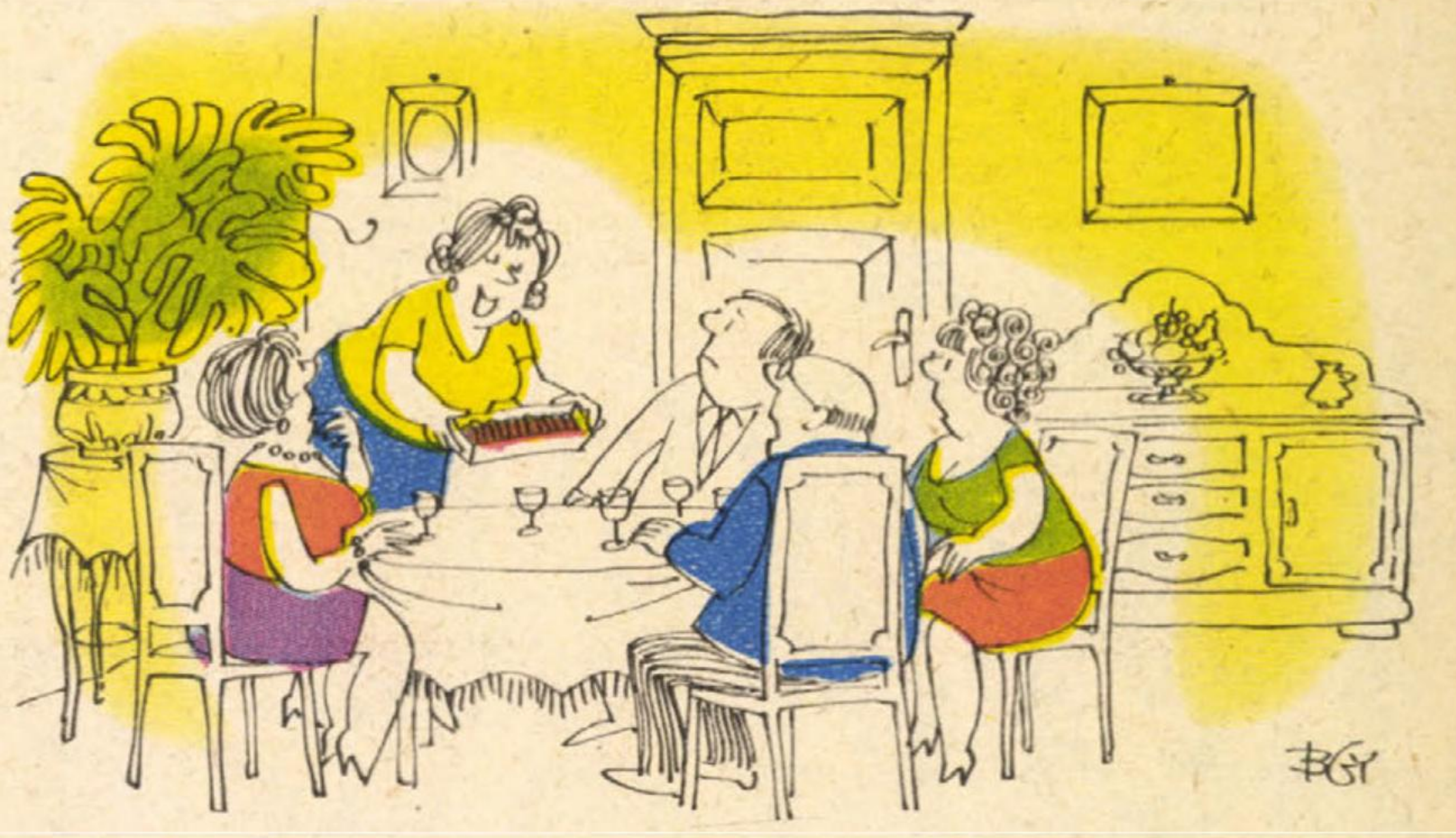

– Parancsoljatok egy kis fogyasztókekszet!

VOLT EGYSZER EGY MOZDONY

— Most mit rajzoljak neked?

Öcsi színes ceruzáival gurigázott az asztalon.

— Rajzolj nekem egy mozdonyt — mondtam.

Ez volt a legegyszerűbb. Mozdonyt rettentő jól lehet rajzolni. Csupa feketeség, meg kémény, meg bodor füst. Nekünk is mindig azt mondták: rajzolj egy mozdonyt.

— Egy micsodát? — kérdezte Öcsi.

Nem értettem, hogy nem érti.

— Egy mozdonyt. Ami a vonatot húzza.

— Tudom már — villant fel Öcsi. — Csak rosszul mondod. Az nem mozdony. hanem mozgony.

— Nézz rám, Öcsi. Mozdony.

— Moz-gony.

— Értsd meg, Öcsi, a vonatot mozdony húzza. Moz-dony.

Oldalt lógatta a fejét, ez a kompromisszumok pózai volt Öcsinél.

— Lehet, hogy a te vonatodat moz-dony húzza, de a mienket moz-gony húzta, amikor Zamárdiba mentünk. Na jól van, rajzolok neked egy mozgonyt.

— Na? — mondta valamivel később. — Milyen?

Nézegettem a papirost.

— Ez meg micsoda?

— Hát mozgony, na. Amilyennel Zamárdiba mentünk.

Százhúsz kereke volt, sok kicsi ablaka és az orra egy szomorú bálnáéra emlékeztetett.

— Érdekes — mondtam. — Ez a piros cikcakk például minek itt az oldalán?

Öcsi elhúzta a száját: hogyan lehet valaki ennyire értelmetlen?

— Hát hogy mindenki lássa, milyen gyorsan megy a mozgony.

Ezek után rá kellett mutatnom a legfőbb művészi hiányosságra.

— No és? — mondtam szigorúan. — Hol van a kéménye?

Öcsi hátra vetette magát a kis fonott székén és harsányan kacagni kezdett. Mint amikor a pepita lovakról meséltem neki, akiknek a felsálján sakkozni lehet. Már tudta, hogy csak hülyéskedem.

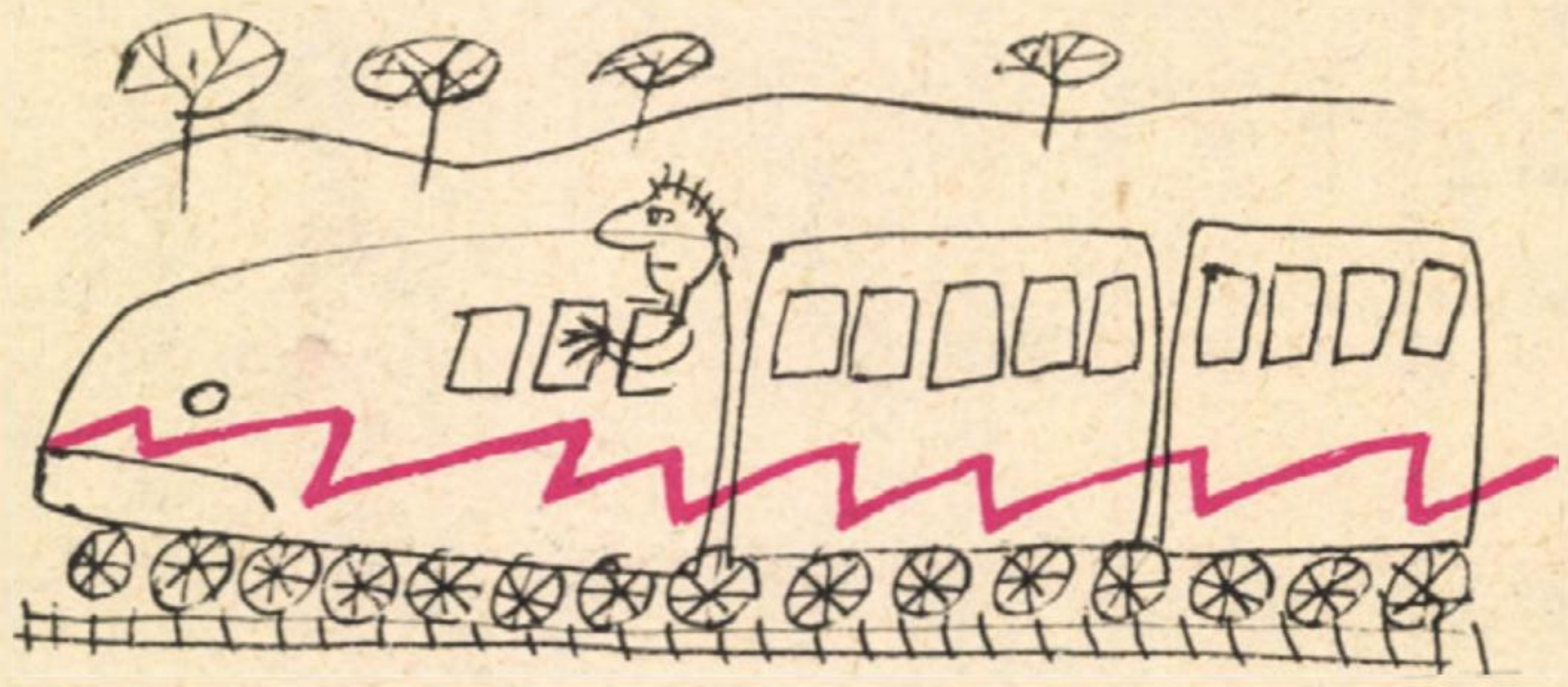

— Kémény? — kiáltotta. — Ez nem ház és nem is gyár, hogy kéménye legyen. Minek egy mozgonynak kémény?

Elvittem Öcsit a fűtőház mellé. Azt mondták, ott még látni igazi mozdonyt. Ami csupa feketeség meg bodor füst. És ha a szurtos ember meghúzza a madzagot, akkor egy sárgaréz bigyulán sípolni kezd a sok gőz.

— Nézd csak, Öcsi — mondtam örömmel. — Ott jön.

Jött, zihálva, reszketve, dübörögve. Feketén és hatalmasan. Kicsit elfacsarodtam. A mozdony nekünk annak idején minden volt. Fehérlófia és bölénycsorda, Nagy Armada és apacsroham, táltos, feketesereg, szafári...

Öcsi nagyot sikoltott, a nyakamba ugrott és rémülten bömbölni kezdett. Sietve hazavittem.

Másnap délben bementem hozzájuk.

— Öcsi még alszik — mondta az anyja. — Sokáig fenn volt. Nem mert lefeküdni. Hogy biztosan jön egy mozdony és a fenekébe harap.

Benne volt a hangjában, hogy „az ördög vigyen el, vén szamár, halálra rémíted a bolondságaiddal azt a kis ürgét". De nem mondta.

— Figyelj rám — mondtam. — Te józan ítéletű nő vagy. Előfordult valaha, hogy egy mozdony a fenekedbe harapott?

— Nem fordult elő — felelte az anyja. — Csakhogy Öcsi ezt nem akarta elhinni.

— Sajnálom — mondtam. — Hogyan vigasztalhatnám meg?

— Tudomisén. Rajzolj neki valamit.

Százhúsz kereket rajzoltam, sok kicsi ablakot, meg egy piros cikcakkot az oldalára, hogy irtó gyorsan menjen. Az orra egy szomorú bálnáéra emlékeztetett. Rajzoltam Öcsinek egy mozgonyt. Az ember igyekszik lépést tartani a fiatal korosztállyal.

Peterdi Pál

PECHES ESET

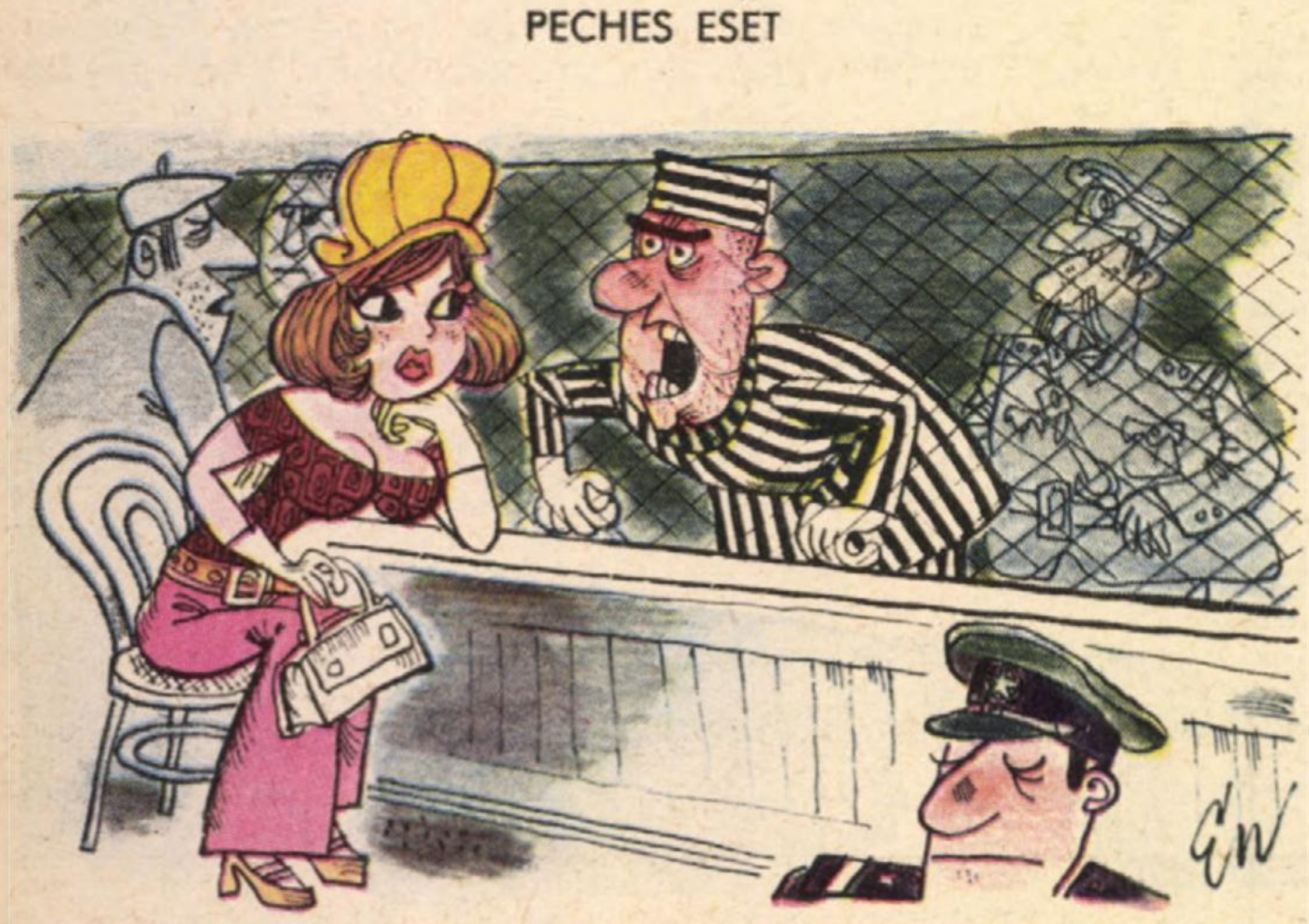

– Manapság nincs összhang az intézmények között. A szakszervezettől kaptam egy beutalót és másnap a rendőrség letartóztatott sikkasztásért...

JANUÁRTÓL ÚJ TELEFONTARIFA LÁGYMÁNYOSON

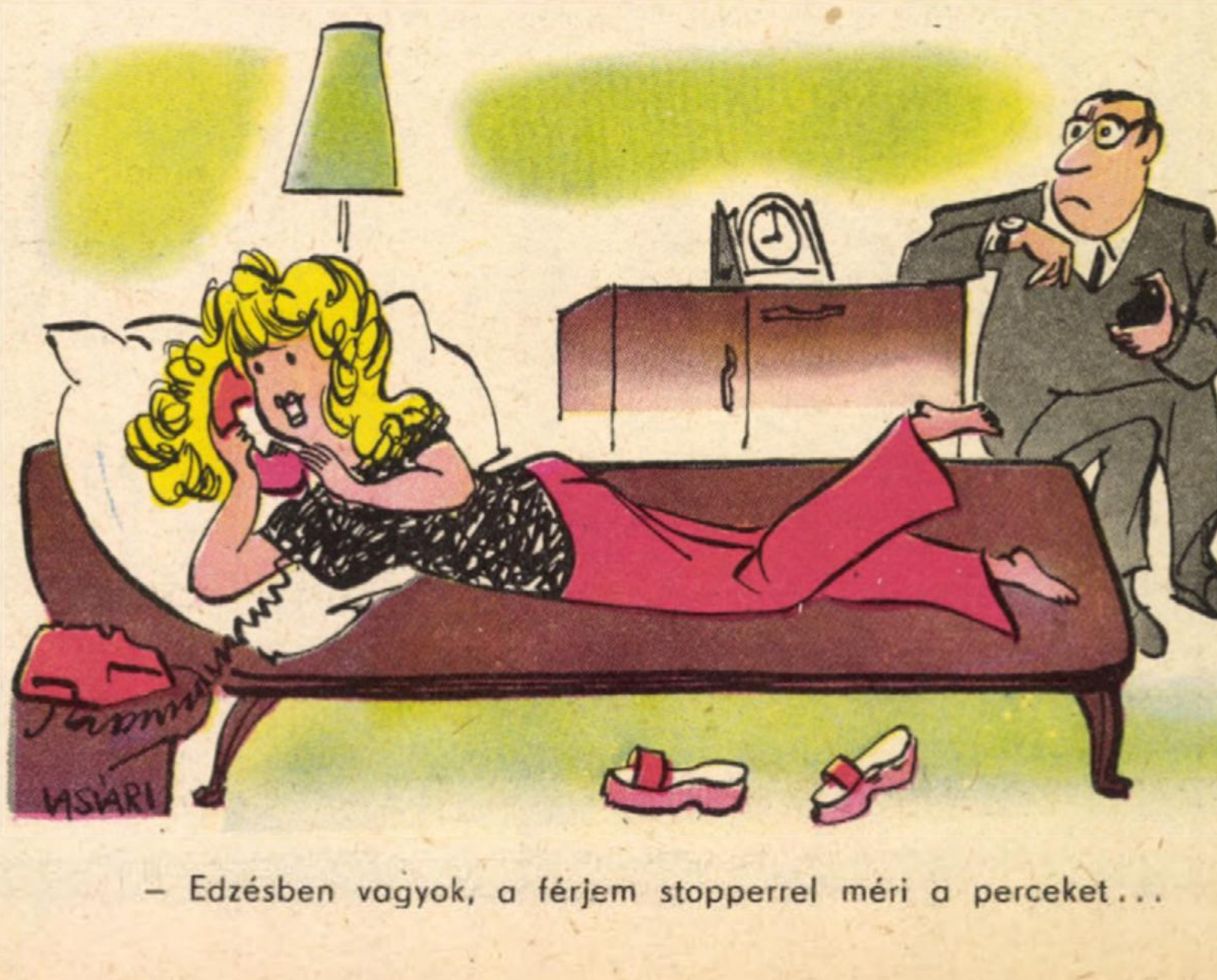

– Edzésben vagyok, a férjem stopperrel méri a perceket...

KÉSZÜL AZ ÚJ BUDAPESTI HÁZIREND

ABLAKRÁCS CSAK ÉPÍTÉSÜGYI HATÓSÁG ENGEDÉLYÉVEL SZERELHETŐ FEL

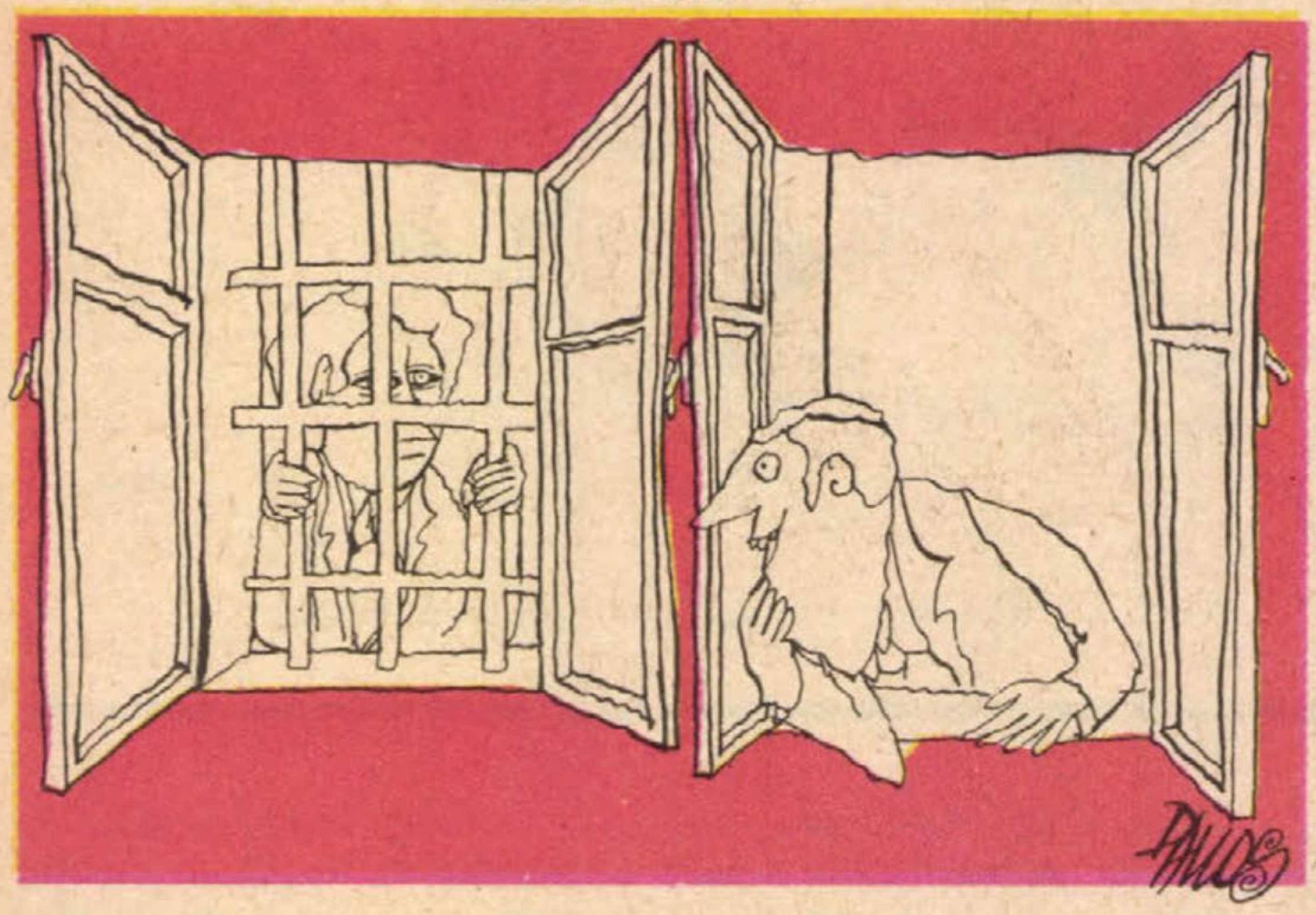

– Maga mit követett el?
– Nem kértem engedélyt . . .

A LAKÓHÁZ ÁLLAGÁNAK VÉDELMÉRŐL

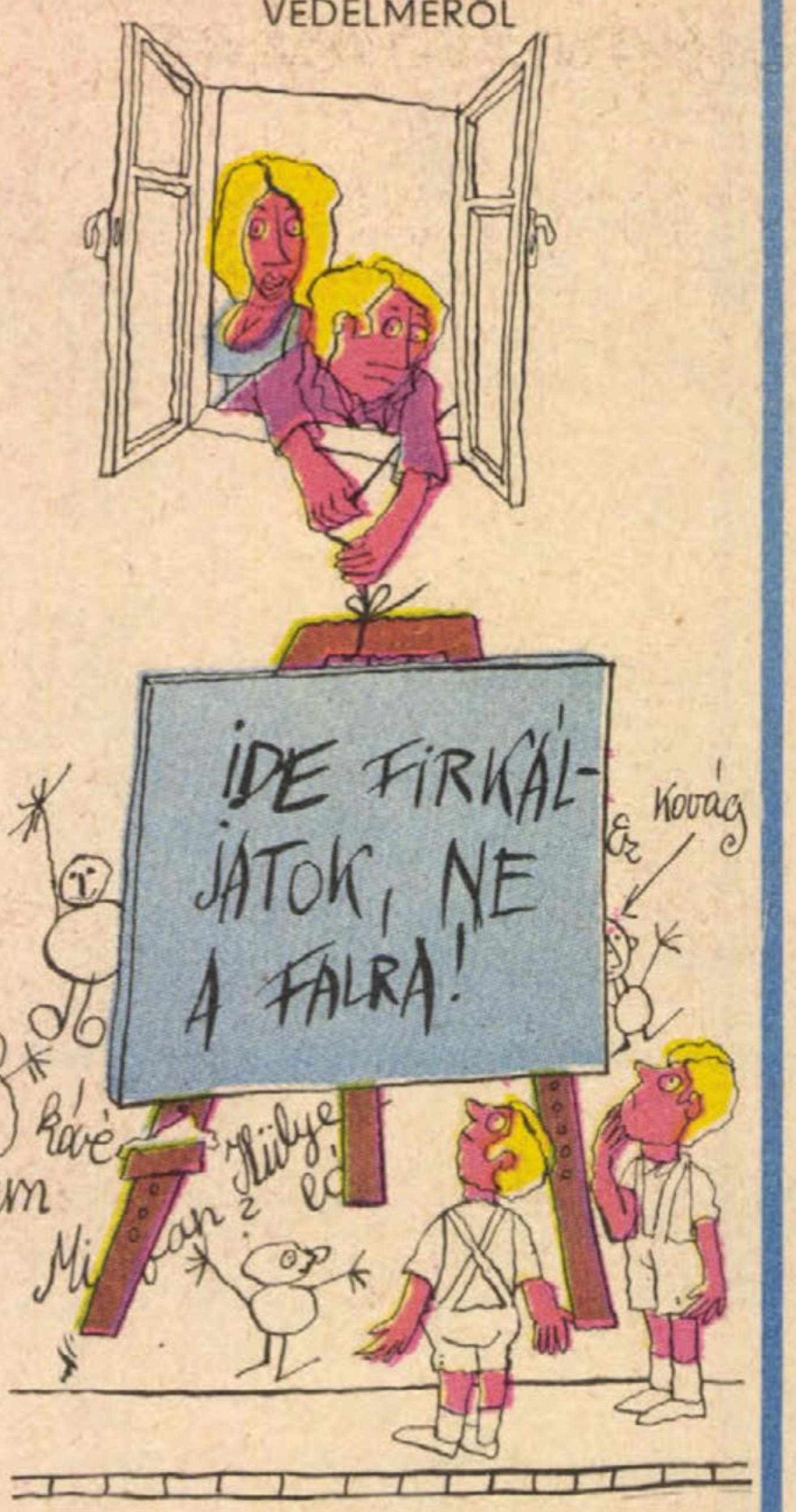
IDE FIRKÁLJATOK, NE A FALRA!
Kovács
Ez
Hülye
kávé

HASZNOS RENDELKEZÉS

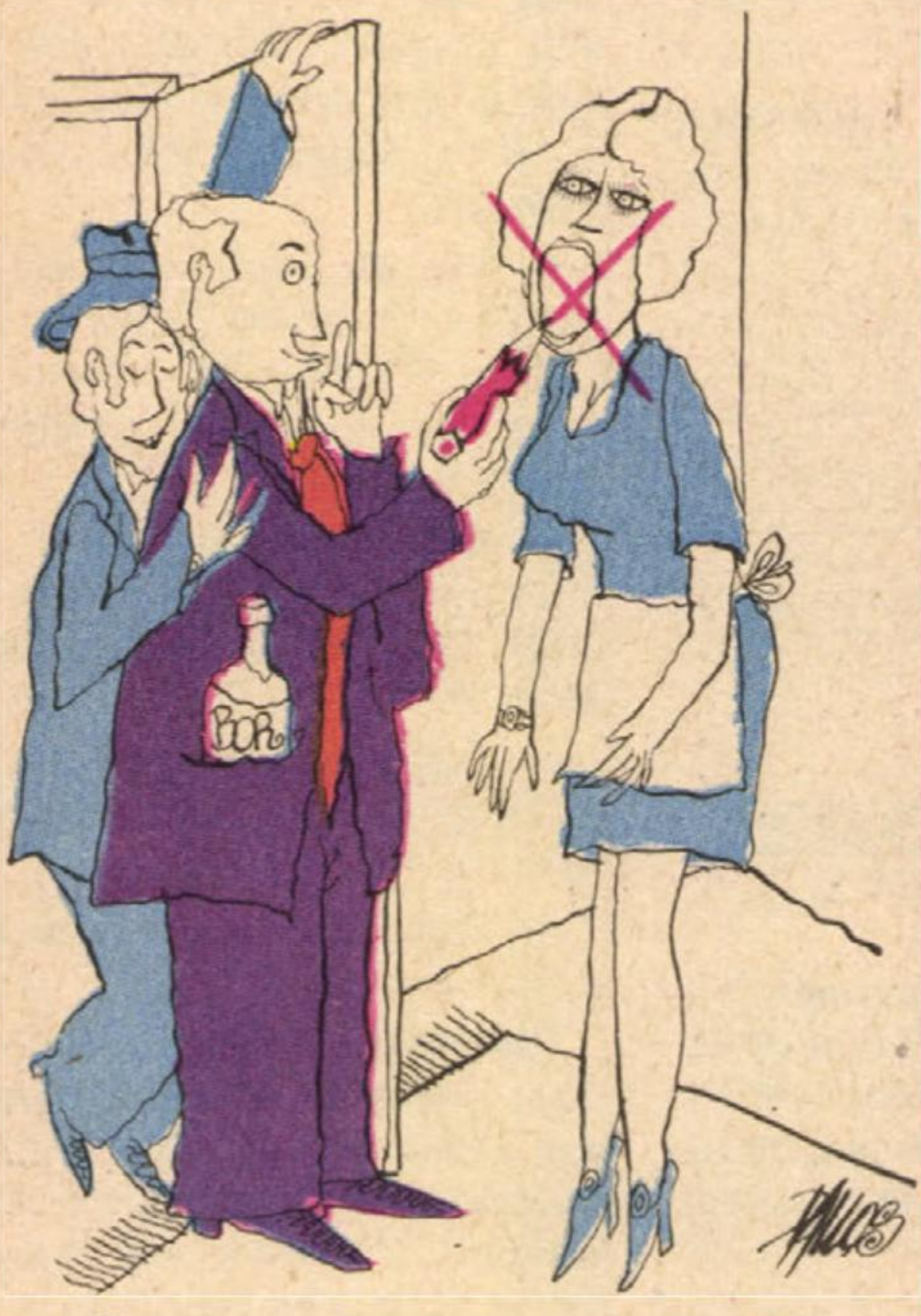

– Pszt, szívecském! Az új házirend szerint tilos a kiabálás . . .

TILOS A HANGOS MAGNÓZÁS

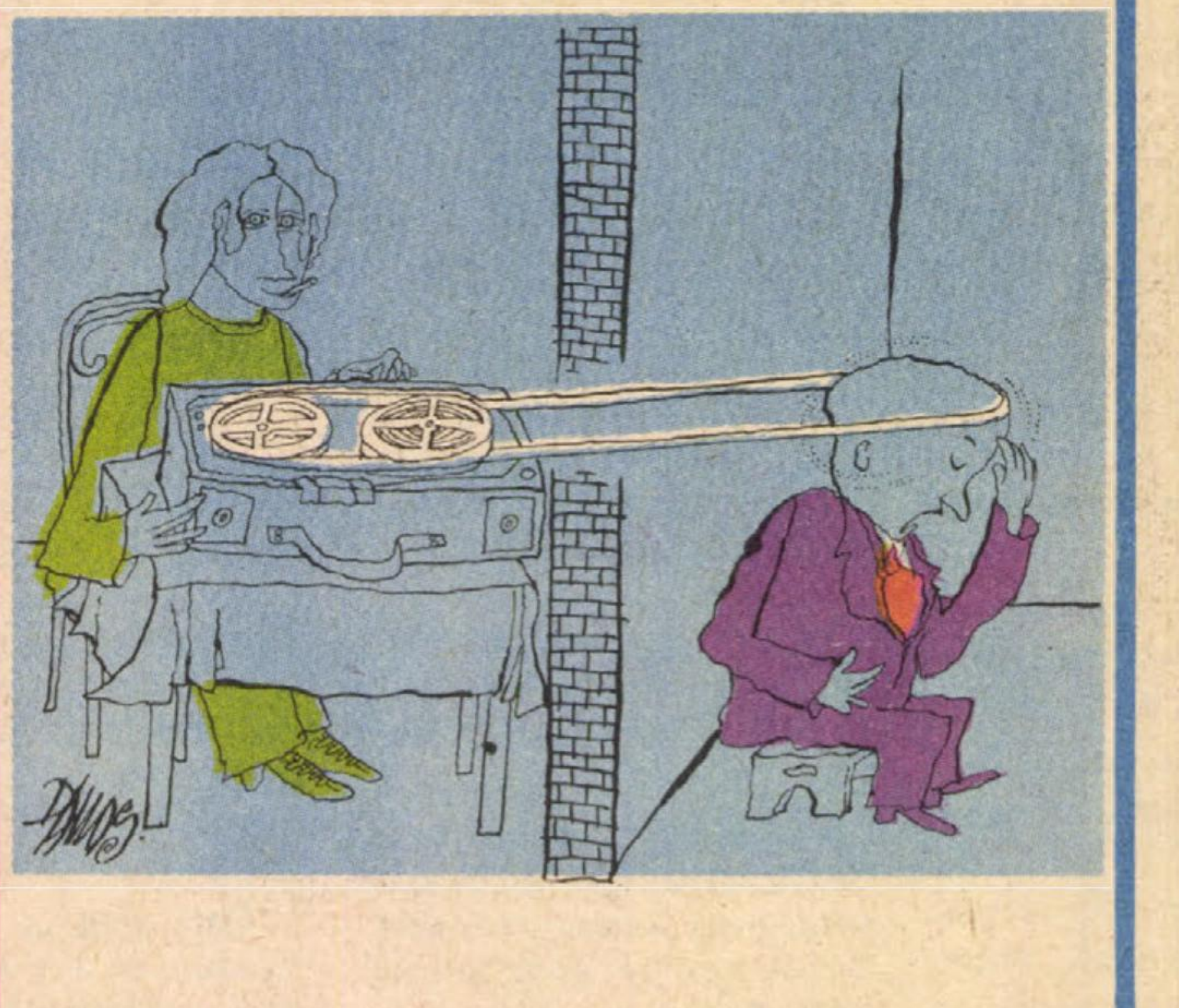

BIZTOS, AMI BIZTOS

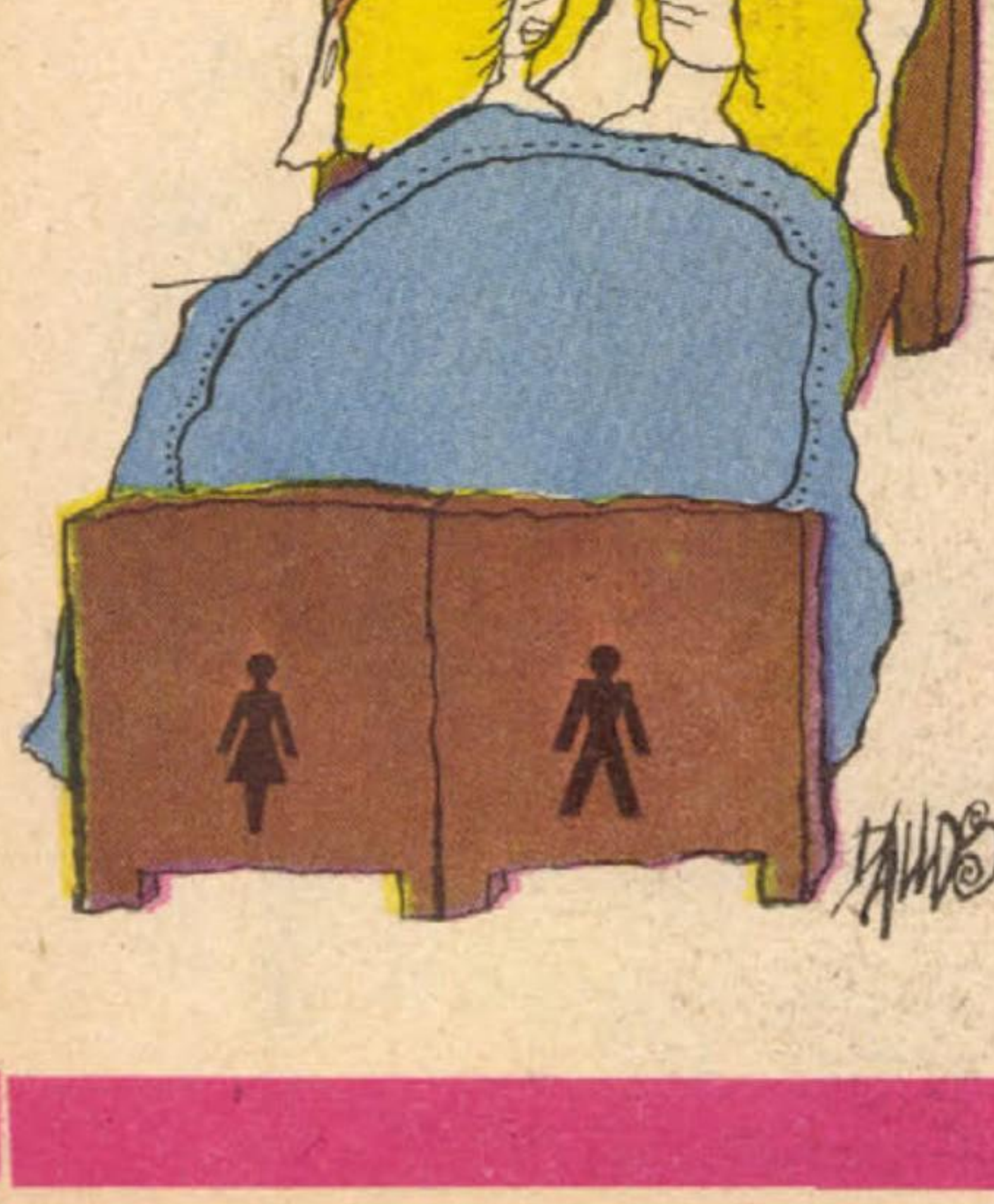

EGY KIS FIGYELMESSÉG

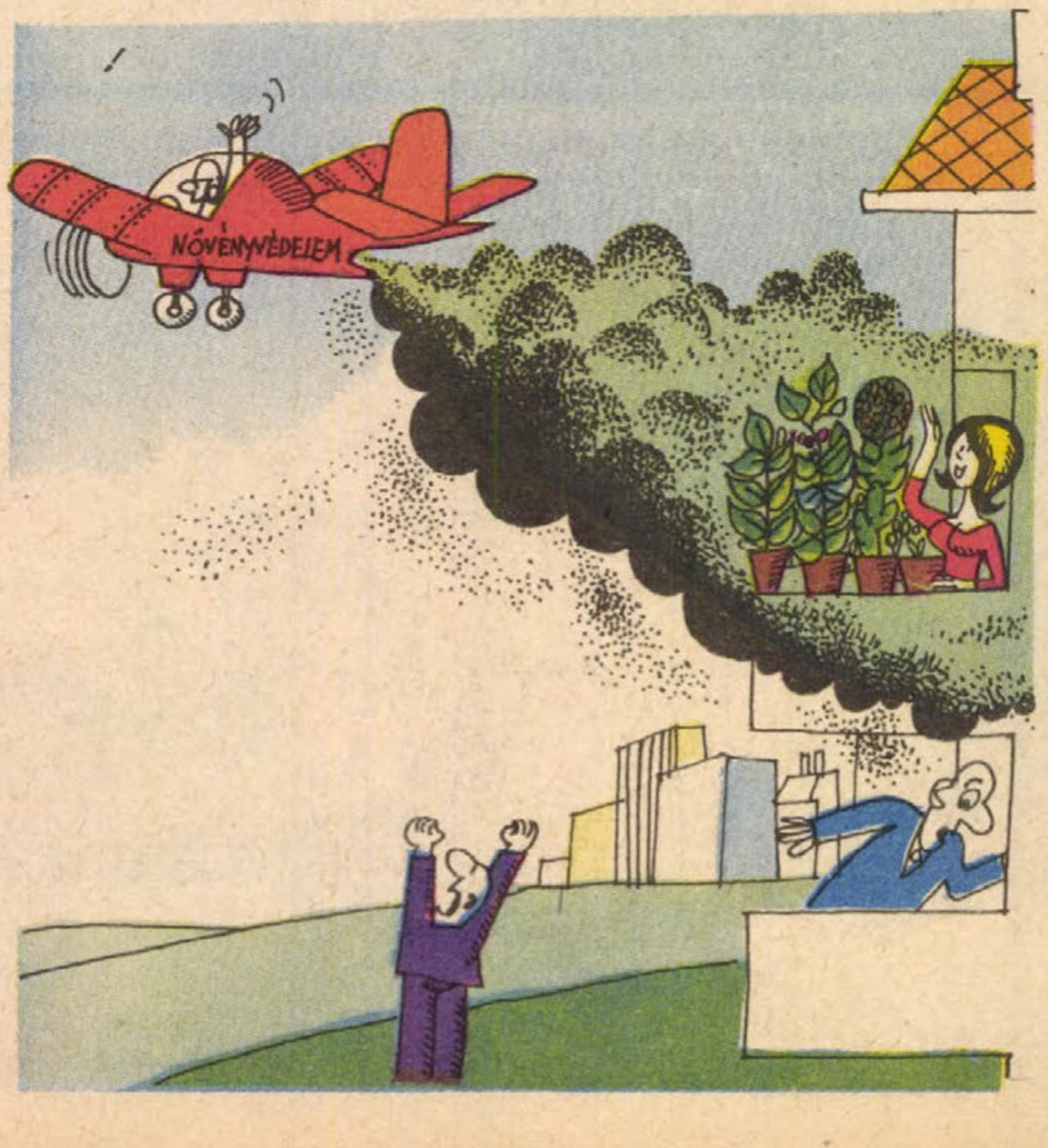

SZÓTÁRAS HÁZASSÁG

Nem én találtam ki a „szótáras házasság" kifejezést, az egyetemi ifjúság körében született. A kifejezés is, és természetesen még korábban — a gyakorlat.

Például magyar egyetemen, főiskolán tanul egy külföldi diák. Beleszeret egy magyar lányba. A magyar lány viszonozza a külföldi diák érzelmeit.

Az ügy komoly, a szerelem — életreszóló!

Anyakönyvvezető elé járulnak, hegyibeszéd, nászinduló, fényképezés, gratulációk, a mama sír, az ifjú pár beszáll egy felcicomázott taxiba, irány — egy könyvkereskedés!

Az ifjú pár szótárt vásárol.

Mert a férj még nem tud magyarul.

Mert a feleség még nem tud a férje anyanyelvén.

Amíg csak szerelemről volt szó köztük, nem volt szükség szavakra. Látszólagos ellentmondás. Némi szövegre azonban a boldog családi élethez már szükség van.

Ez eddig világos.

De most jön az én nagy találmányom!

Felfedeztem, hogy szótárra nemcsak különböző nemzetiségű házastársaknak van szükségük, hogy megértsék egymást.

A családi fészekben eltöltött néhány év után az egyazon nemzetiséghez tartozó férj—feleség esetében is hasznos szolgálatokat nyújthat a kölcsönös megértéshez — egy szótár!

Ezért hát megalkottam az első magyar—magyar családi értelmező szótárt! Valószínűleg nem tökéletes még, az is lehet, hogy ennél időszerűbb követelmény egy magyar—magyar hivatali értelmező szótár, vagy egy magyar—magyar nemzedéki szótár esetleg egy magyar—magyar sajtószótár stb., dehát az én erőmből egyelőre csak erre futotta.

Íme, ízelítőül egy kis részlet a beszélgetésformában szerkesztett műből:

Férj a feleségének, tizenötévi házasság után, hétköznap este:

— Nem volna kedved elmenni moziba? Talán adnak valahol egy tűrhető filmet . . .

(Jelentés: hétfő van, nincs tévé, szörnyen unatkozom, szerveznék egy finom kis ultipartit, mit szólsz hozzá?)

Feleség:

— Aranyos vagy, de az idén már voltunk moziban. Egyébként is borzasztóan rumlis napom volt, iszonyúan fáj a fejem, gyorsan elmosogatok, aztán lefekszem. Kell egy kis csend, egy kis nyugalom . . .

(Jelentés: itt nem fogtok ma hajnalig kártyázni, vihorászni, te meg az undok barátaid, nem fogjátok nekem telefüstölni a lakást, én meg még feketét, szendvicseket is készítsek a latroknak, még mosolyogjak is rájuk, csipiszt!)

Férj:

— Jó, ahogy gondolod, szívem. Legokosabb az lenne, ha máris lepihennél, majd én elmosogatok.

(Jelentés: megfúrtad a zsugát, én meg a kedvenc kékmintás tányérjaidból kivégzek egy tucatot! Hah!)

Feleség:

— Nem, nem, majd én megcsinálom, az nem férfinak való.

(Jelentés: Te?! Férfi?!)

Férj

— Hát, ha ragaszkodsz hozzá . . . Akkor lemegyek, sétálok egyet a jó levegőn.

(Jelentés: mindenütt jó, de a legjobb — távol!)

Feleség:

— Az nagyon egészséges lesz, tudod mit, vidd a kutyát is, ma alig volt lent szegény.

(Jelentés: kutyával nem mehetsz be az italboltba, túljártam az eszeden!)

Férj:

— Jó ötlet, gyere, Frédi!

(Jelentés: mi, kivert kutyák, tartsunk össze!)

Kürti András

Megkérdeztük munkatársainkat:

Mi jut az eszükbe Agatha Christie-ről?

Fülöp György:

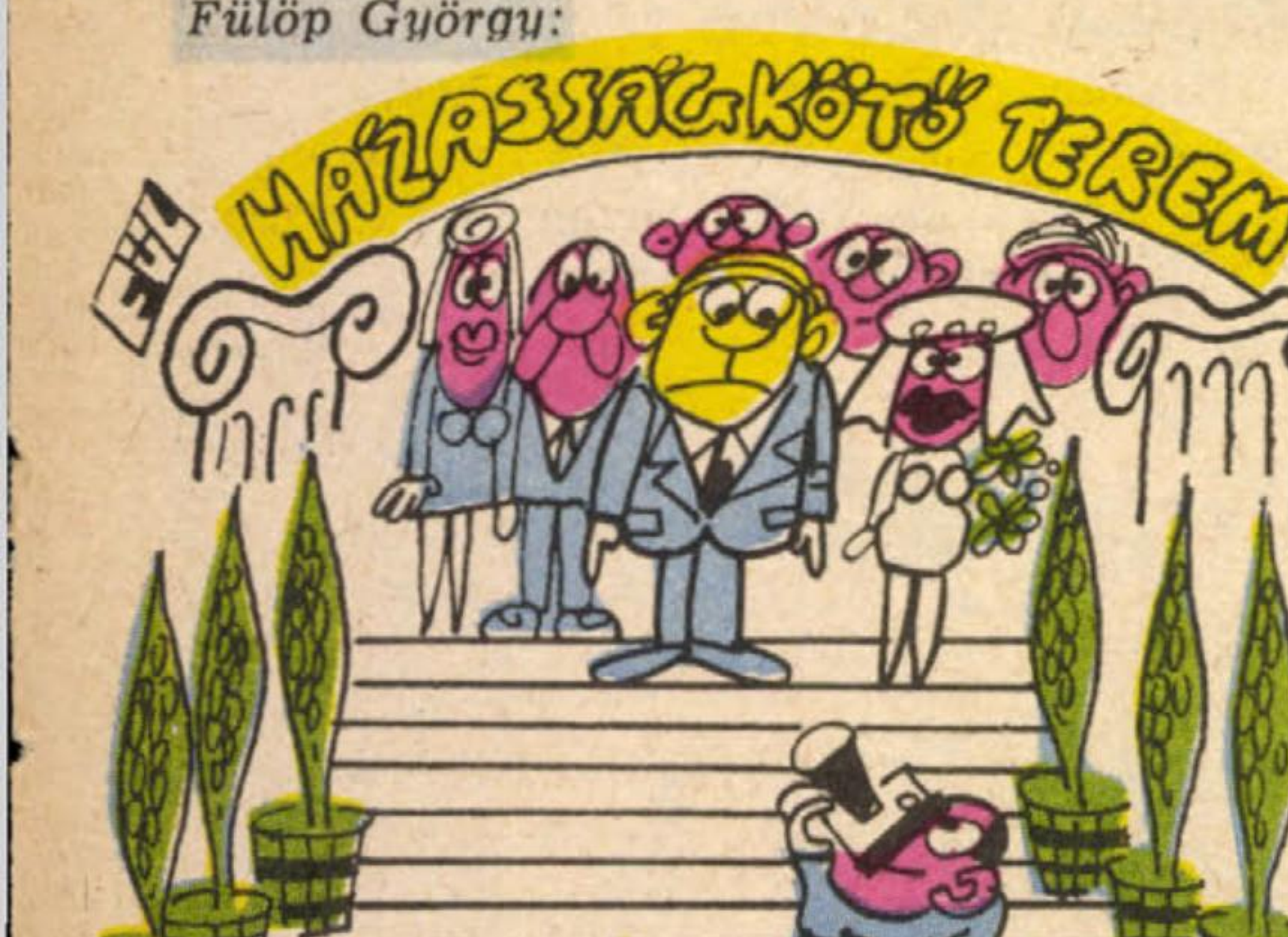

– Az egérfogó.

Vasvári Anna:

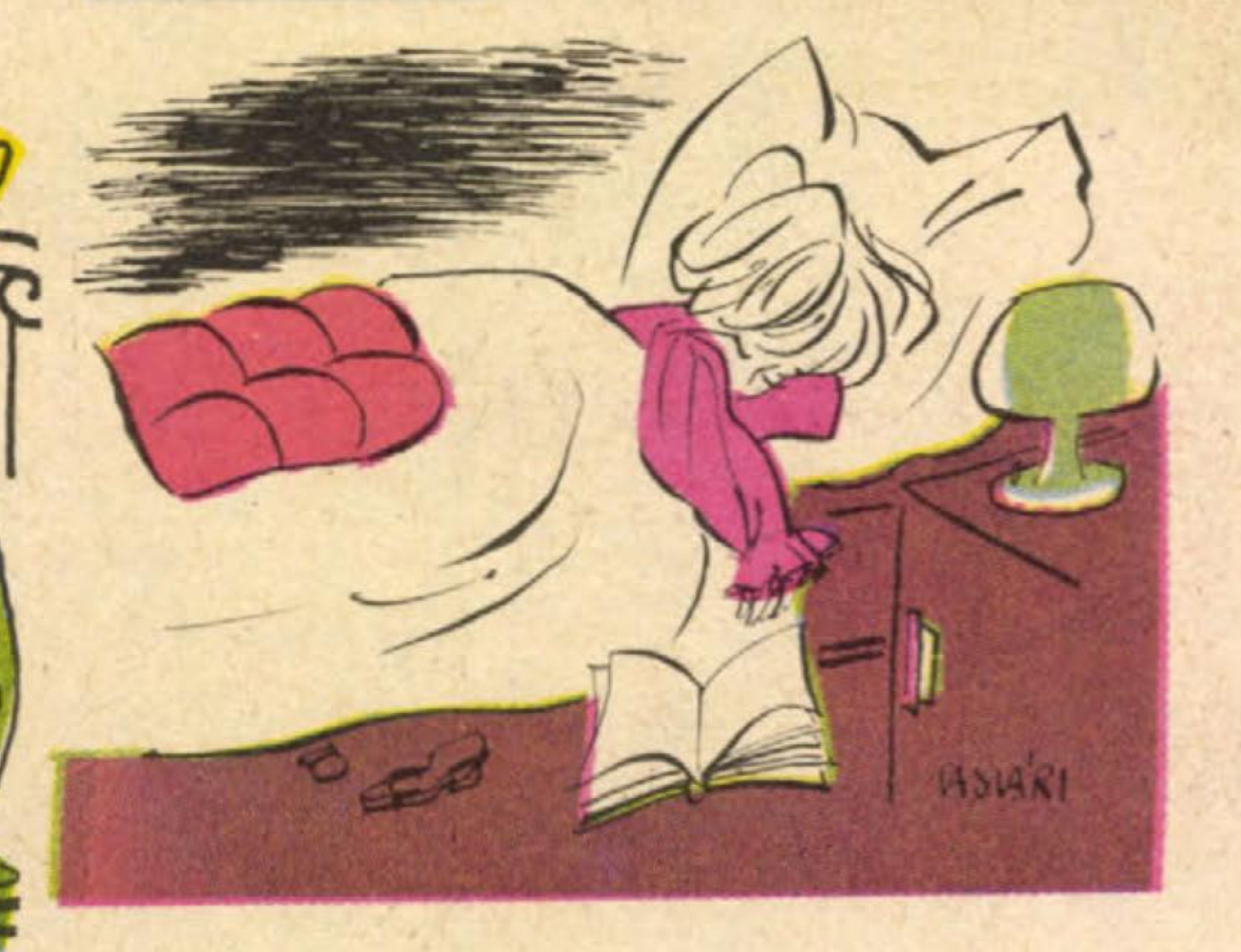

– Azok az írók, akiknek a regényeinél el tudok aludni.

Várnai György:

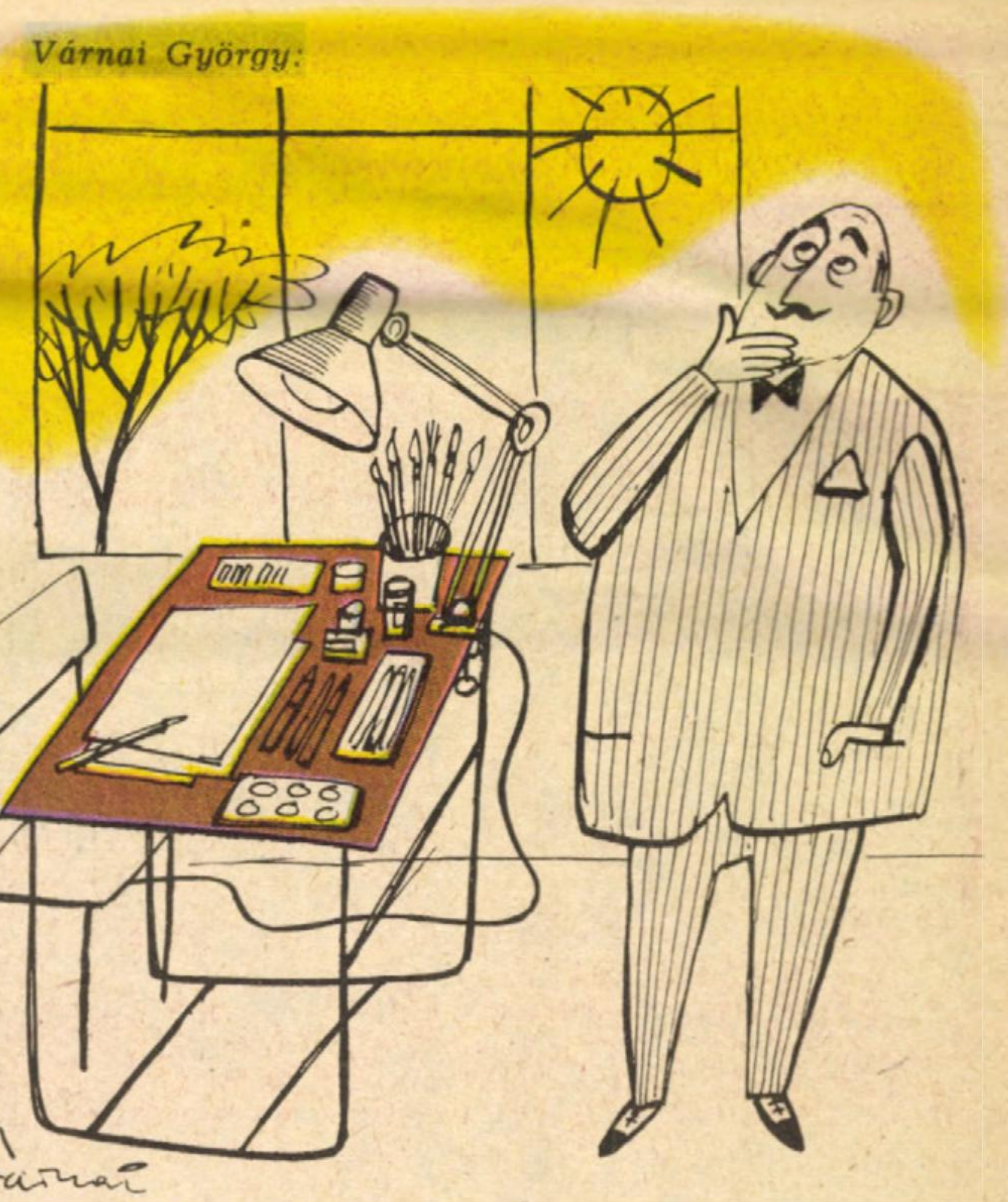

– Szeretném, ha Hercule Poirot kinyomozná: mire megy el a fizetésem?

Tót Gyula:

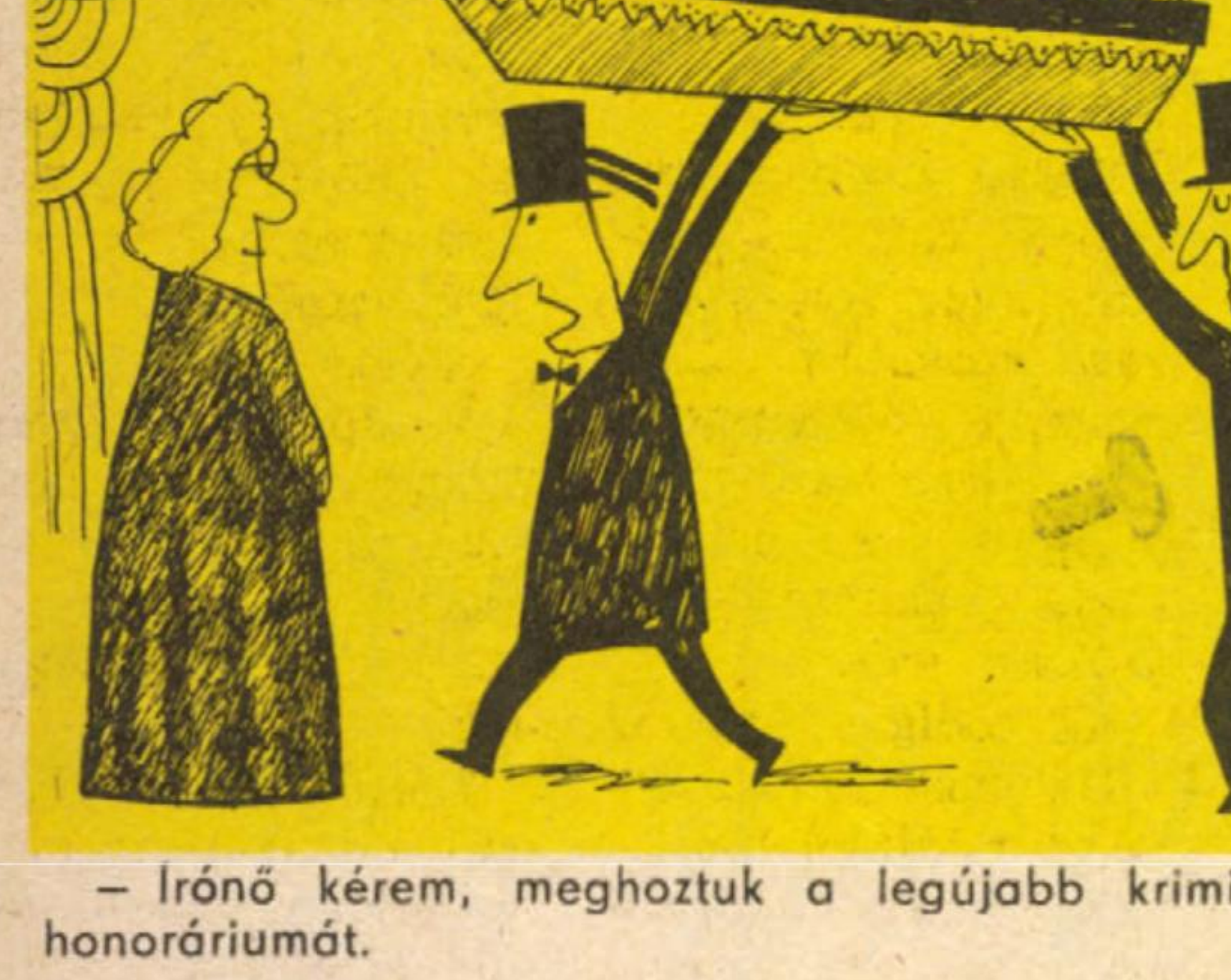

– Írónő kérem, meghoztuk a legújabb krimi honoráriumát.

Brenner György:

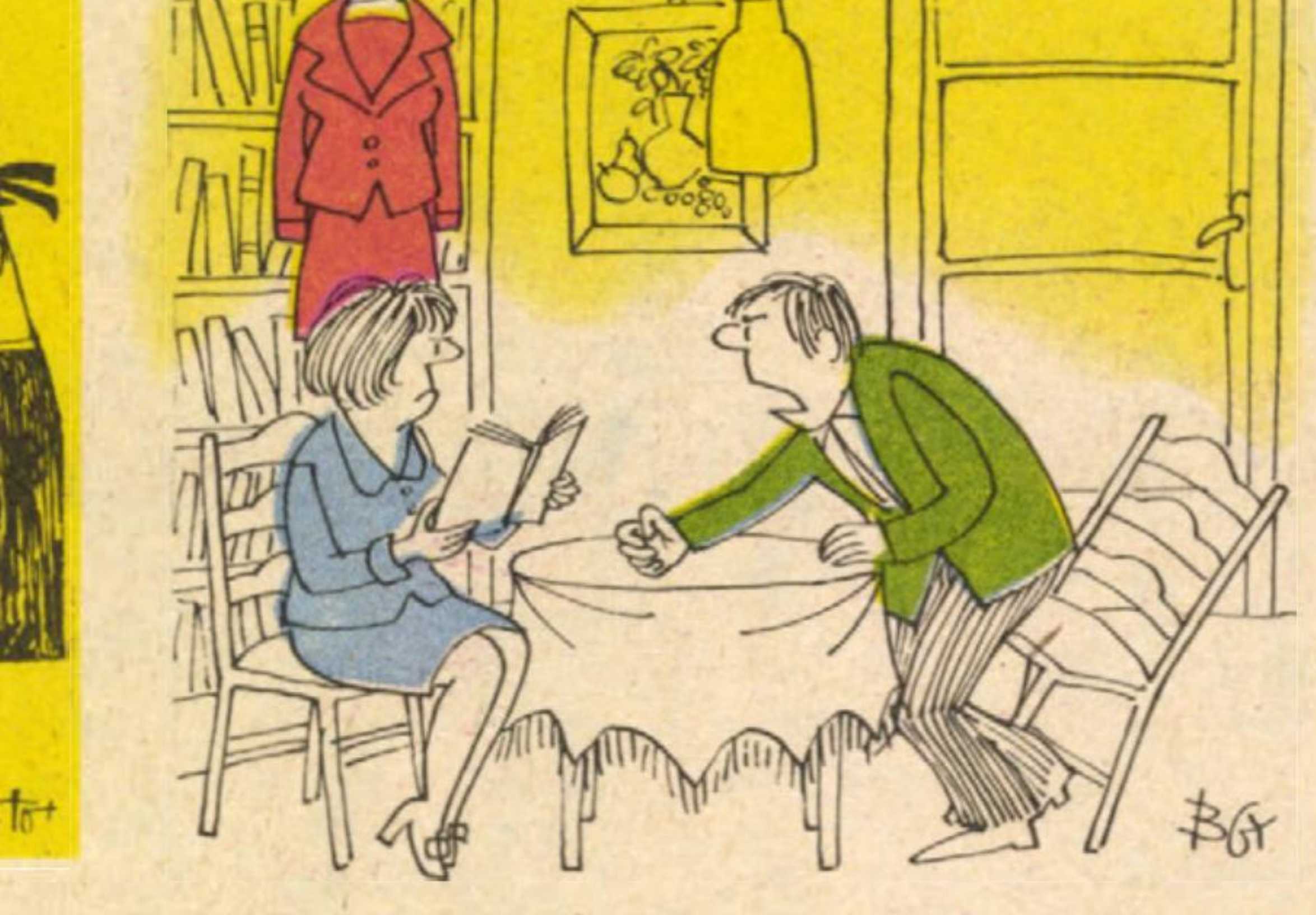

– Ha még egy őszi kosztümöt csináltatsz, én leszek a gyilkos!

Takács Imre:

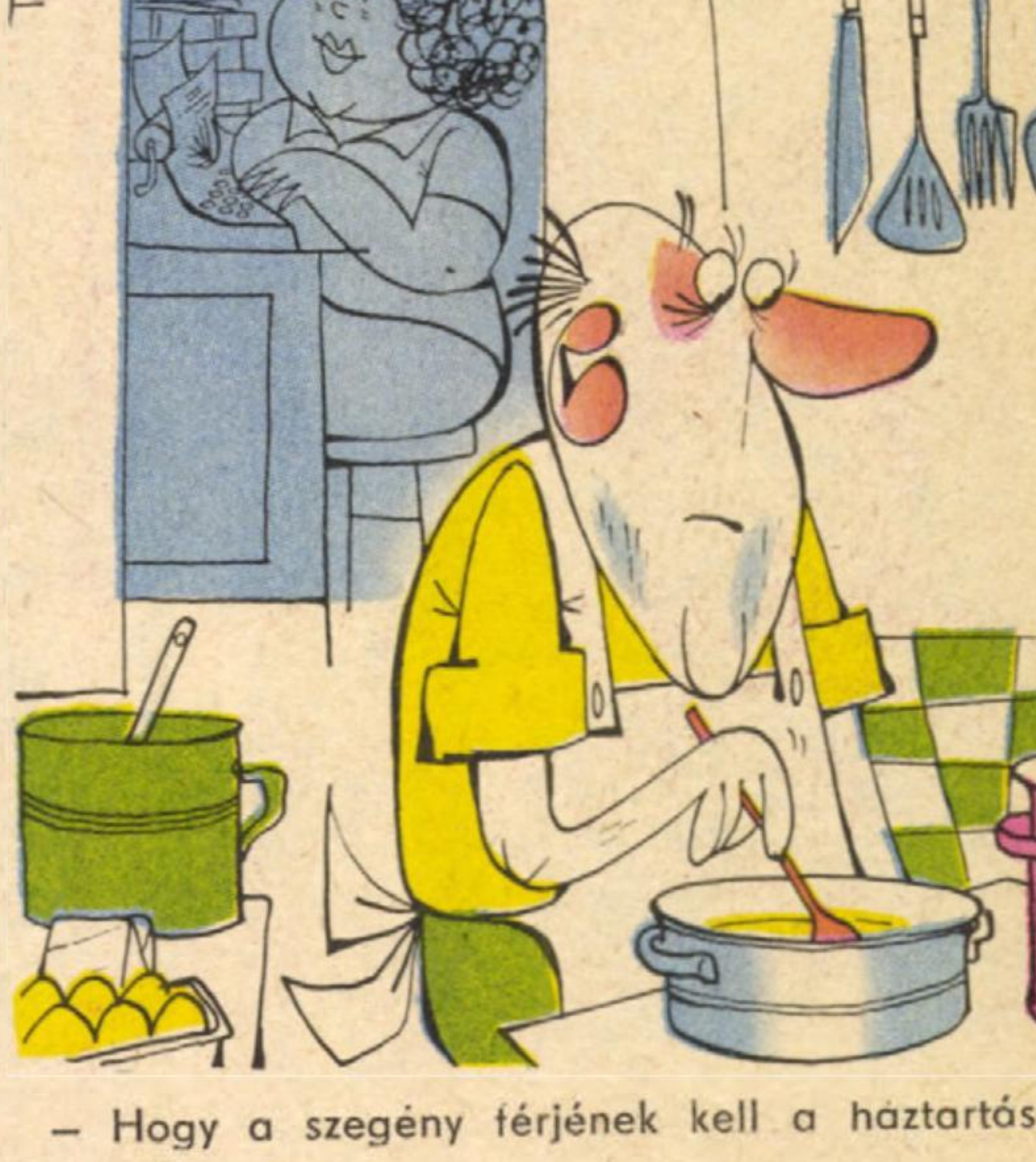

– Hogy a szegény férjének kell a háztartást vezetni!

Hegedűs István:

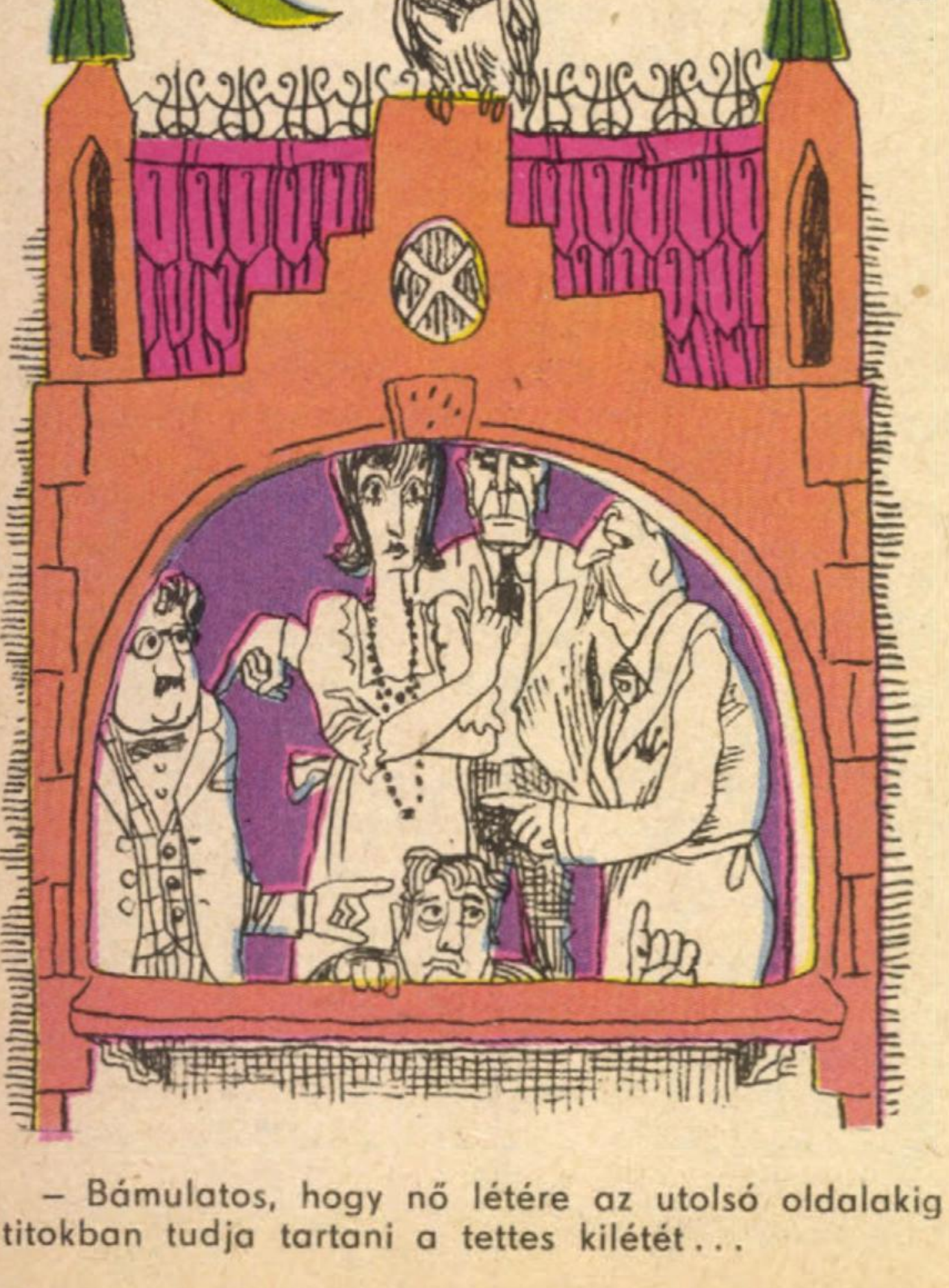

– Bámulatos, hogy nő létére az utolsó oldalakig titokban tudja tartani a tettes kilétét...

Az jut eszembe róla, hogy bárcsak nekem jutna eszembe az, ami neki jut eszébe.

P. P.

A mindennapos kis gyilkosságok: rossz liftek, hiába várt villamosok, viszonzatlan köszönések...

G. SZ.

Rejtélyes körülmények között eltűnt a szaküzletekből a fürdőkád. Vajon ki lehet a tettes?

R. B.

Sajdik Ferenc:

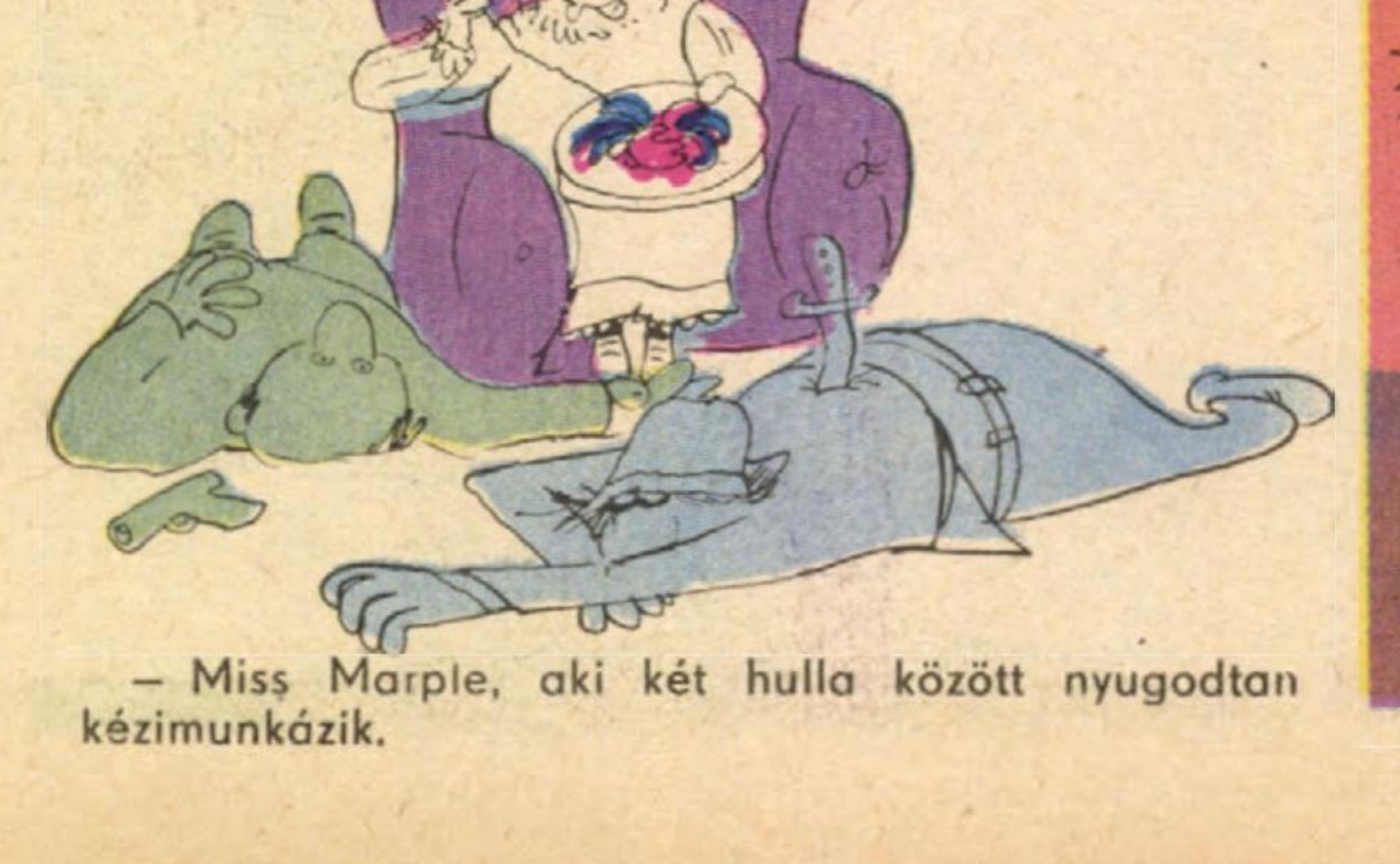

– Miss Marple, aki két hulla között nyugodtan kézimunkázik.

Dallos Jenő:

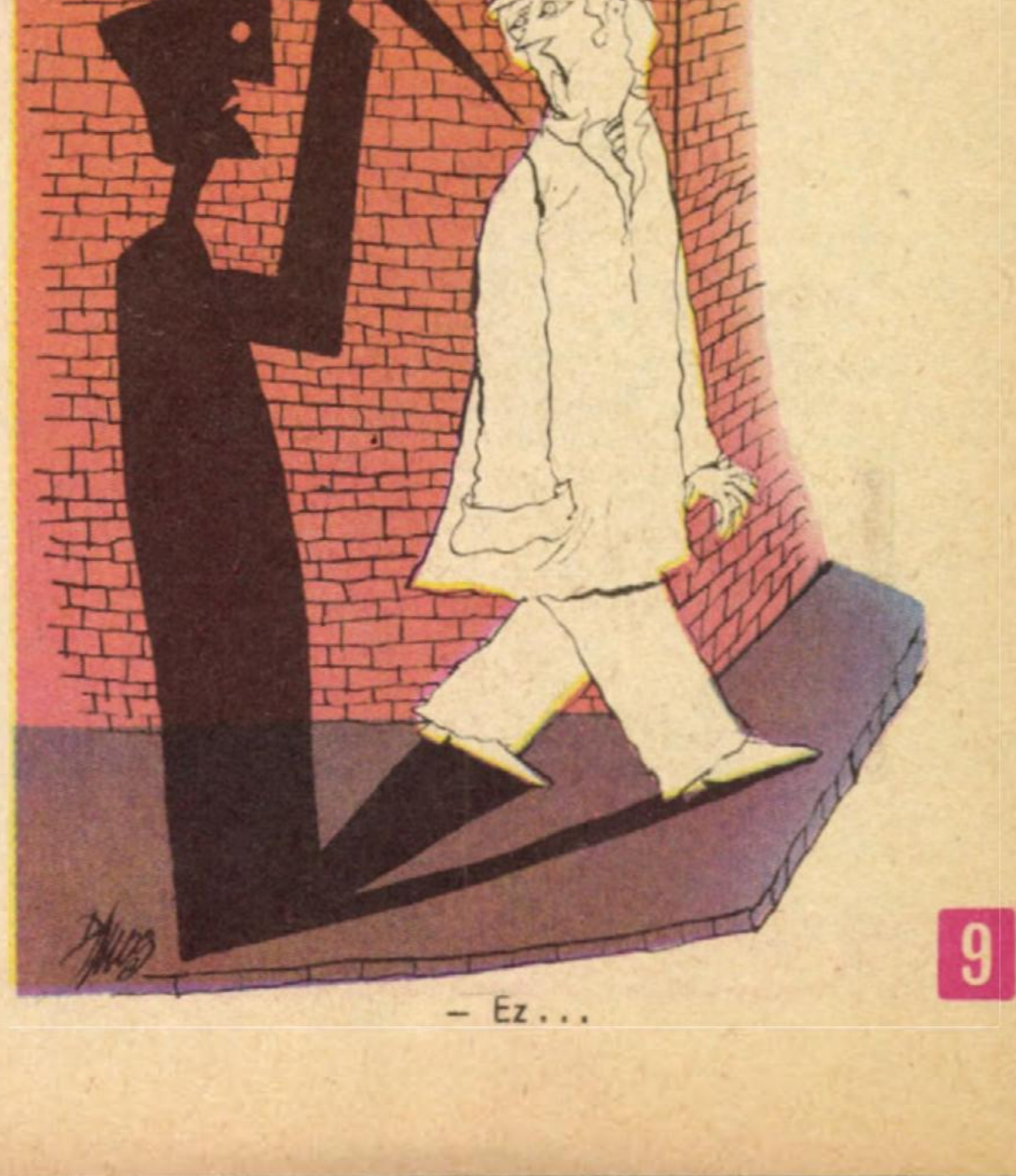

– Ez...

TAKARÉKOS FÉRFI

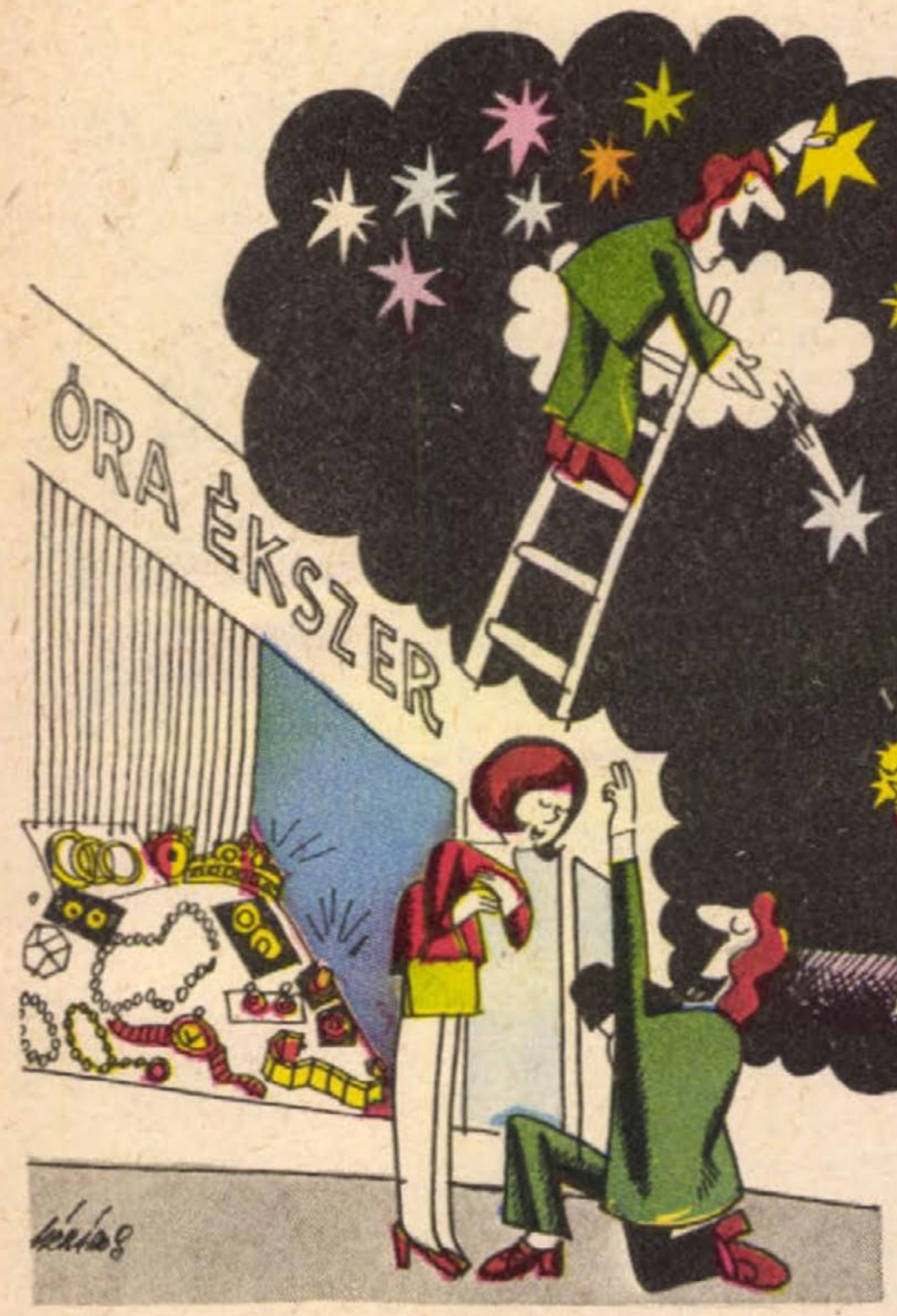

– Pirike, én lehozom néked a csillagokat az égről . . .

Őszi tinta-cseppek

ÉNEKESMADÁR

Az erdő zöld még, zöld és kék az ég,
egy népdallal mond búcsút a pacsirta.
A hangjegyekhez bárcsak érteném,
most leírhatnám egy kottapapírra.

ŐSZI NYITÁNY

Már rangadók vannak a stadionban,
színházaknak, moziknak nagy a gondjuk.
Egy őszirózsát tűznék gomblyukamba,
ha kabáthajtókámon volna gomblyuk.

DIVATLEVÉL

Asszonyaim, az őszi ábra:
harisnya jön megint a lábra.
A nagyruhákat illetően
— egyébként ez már őszi, téli —:
szűk kombiné a kisestélyi,
bő pizsama a nagyestélyi.

HUNYADY SÁNDOR EMLÉKÉRE

Cukorbeteg szegény s minyónt habzsolt, hatot.
Korholja orvosa s ő szelíden legyint:
„Hat évvel — maximum — tovább leszek halott.”

Bródy László

Francia tenger

BALESET

Nagy szezon volt az idén a normandiai tengerparton. Azon a fürdőhelyen is, ahol nyaraltam, valamennyi kabint kiadták, s a víkendezők nem tehettek mást, mint letelepedtek valahol a homokban.

Egy szombat délután fújt a szél és a hétvégiek odahúzódtak a kabinok tövébe. Amikor aztán jött a bérlő, kényszeredetten elhurcolkodtak. Az én kabinomnál is ült egy férfi és egy nő. A szél éppen a szemembe csapta a homokot és nem éppen barátságosan álltam meg előttük, kezemben lóbálva a kabinkulcsot. A pár szó nélkül felkelt, s elindultak. Még bajlódtam a zárral, amikor láttam, hogy a Casino krupiéja nagy tisztelettel üdvözölte őket.

— Kik voltak? — kérdeztem a felém közeledő krupiét.

Kiderült, hogy a férfi a legnagyobb párizsi könyvkiadó vállalat igazgatója.

Hát igen.

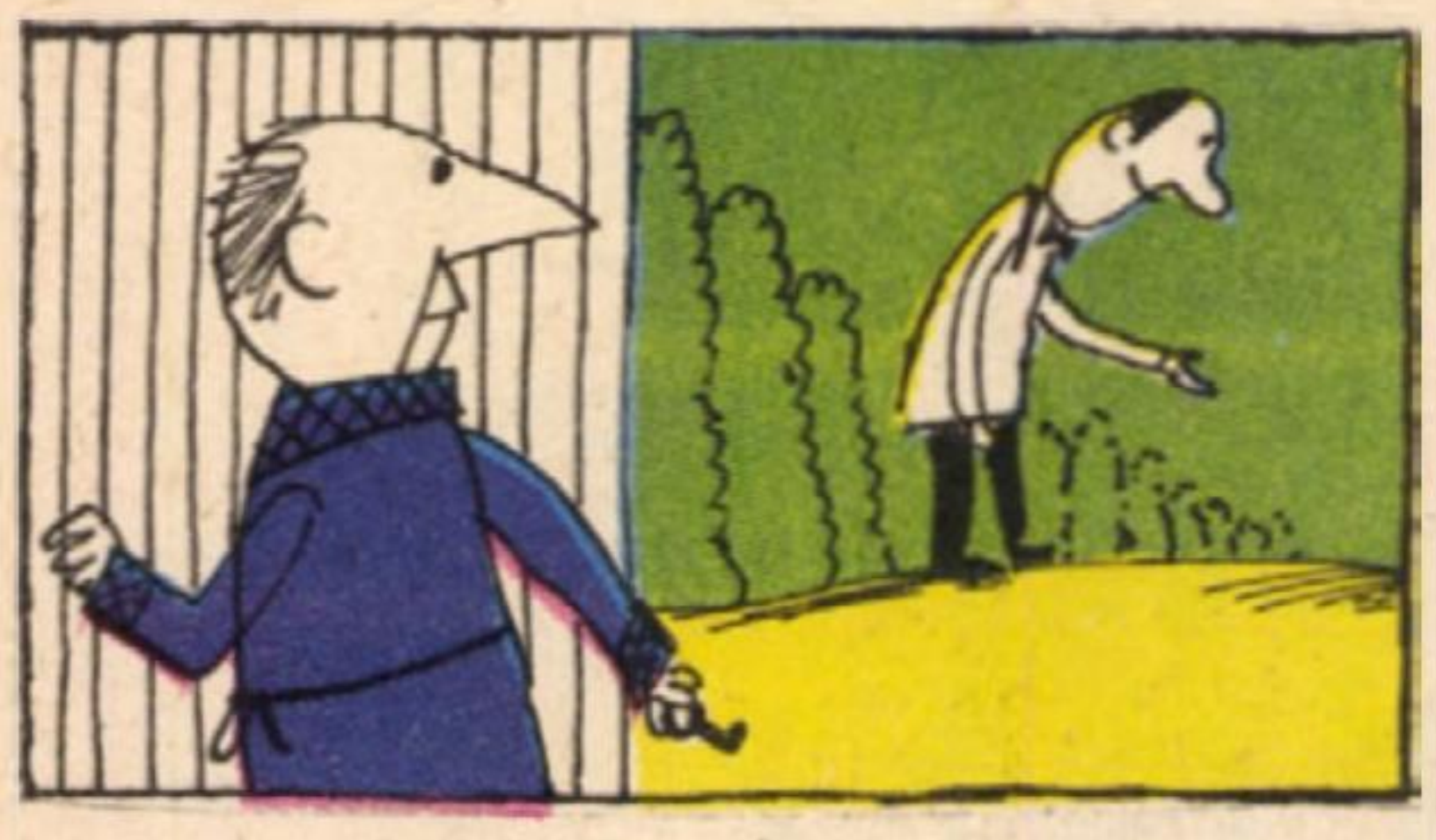

NÉMETEK

Sokan sátrakkal oldják meg a kabinproblémát. Nem messze tőlem három német család vert tanyát. Három férj, három feleség, öt gyerek. Tíz órakor jöttek és este hétig maradtak. *Negyed egykor* — az egyik férj kivételével — elvonultak, s *kettőkor* érkeztek vissza, *percnyi pontossággal.* Mindig más férfi maradt a sátorban. Neki hideg ételt hoztak. Egyszer aztán feltűnt, hogy napról napra ugyanaz a férj hasal a sátor előtt. Fél egykor is, amikor indultam ebédelni és kettő körül is, amikor visszaértem. Nem értettem a dolgot. Fogyókúrázik? De megdőlt a feltevésem, mert barátunk alaposan nekilátott a sonkának, sajtnak, banánnak és a nizzai salátának, vagy félméter hosszú baguette — az a bizonyos pálcakenyér — kíséretében. No és a sörrel se spórolt. De aztán egy nap megoldódott a rejtély. Meleg volt, nem mentem haza ebédelni, a kabinban ettem meg két szendvicset. Hát látom ám, hogy fél egykor megjelenik egy kis szőke mademoiselle, és odahasal a német férj mellé, s háromnegyed kettő után távozik csak. A következő nap ugyanígy történt. A harmadik napon is. A mademoiselle most is háromnegyed kettő körül húzta el a csíkot, lassan, kényelmesen, mint aki tisztában van vele, hogy nem érheti meglepetés. Kettőkor aztán ott volt az összes német. Még egy napot rászántam a helyzet tökéletes megismerésére. *Negyed egykor* a németek távoztak, majd *kettőkor* újra feltűntek a lejáratnál.

Ezen a napon a mademoiselle jócskán késett. Majdnem háromnegyed egy volt, amikor megérkezett. Hiába, a franciáknak nem kenyere a pontosság.

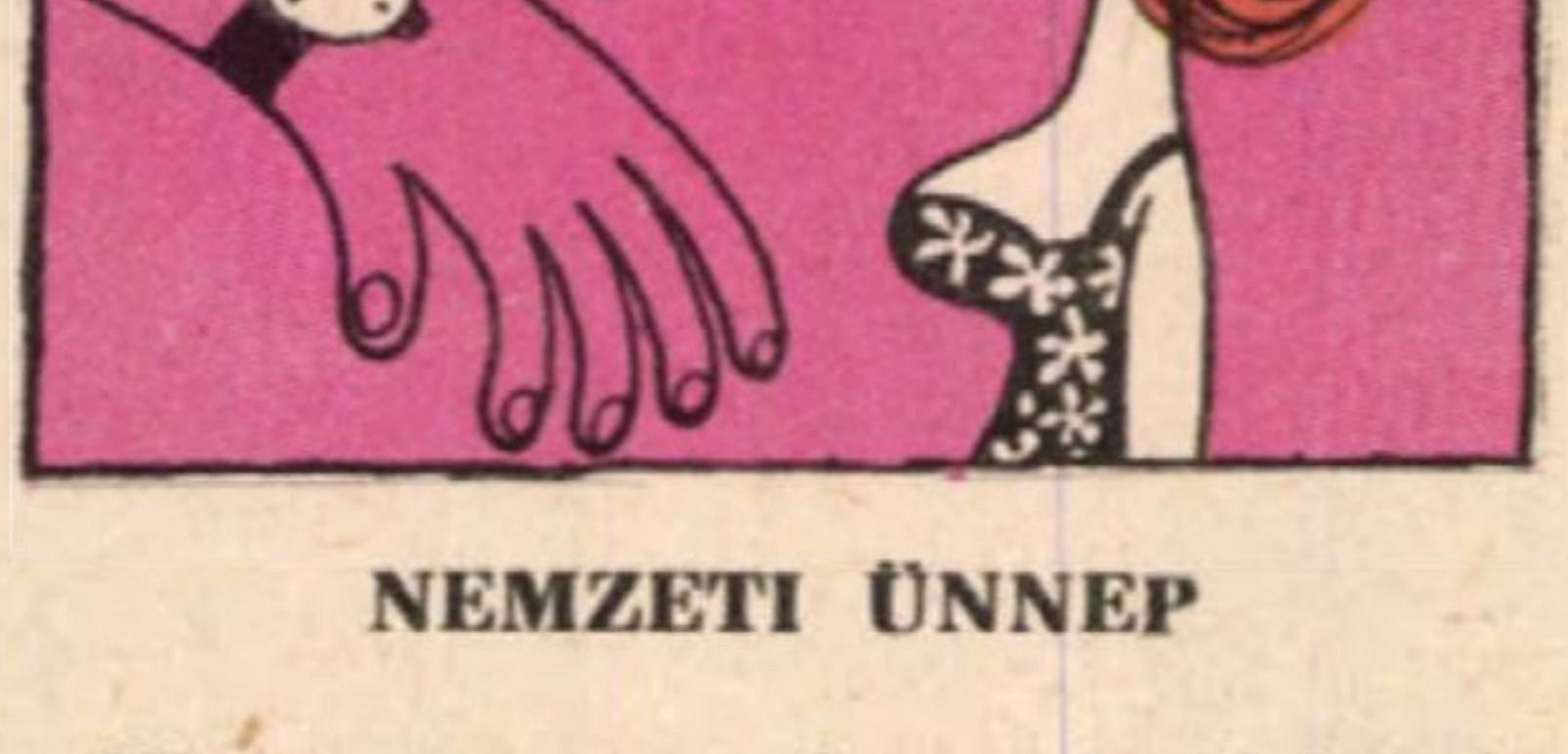

NEMZETI ÜNNEP

Nincs az a gyáros, bankár és egyéb milliomos, aki ne ünnepelne meg *Július 14-ét*, a francia forradalom kitörésének évfordulóját. El szoktam tűnődni ezen a jelenségen, s ha kérdezősködtem, hümmögő válaszokat kaptam.

Az idén meg voltam híva vacsorára egy történelmi nevet viselő családhoz, amelynek ősei közül kettőnek is fejébe került a forradalom. Csodálatos volt a menü, homártól eperparféig. A háziasszony mellett ültem és tőle is megkérdeztem: miért tartja ünnepnek *Július 14-ét.*

— *Július 14*-én a férjem mindig nagyon kedves hozzám — felelte.

Csontos, nagy orrú, hervatag nő volt. Volt mit megköszönnie a forradalomnak.

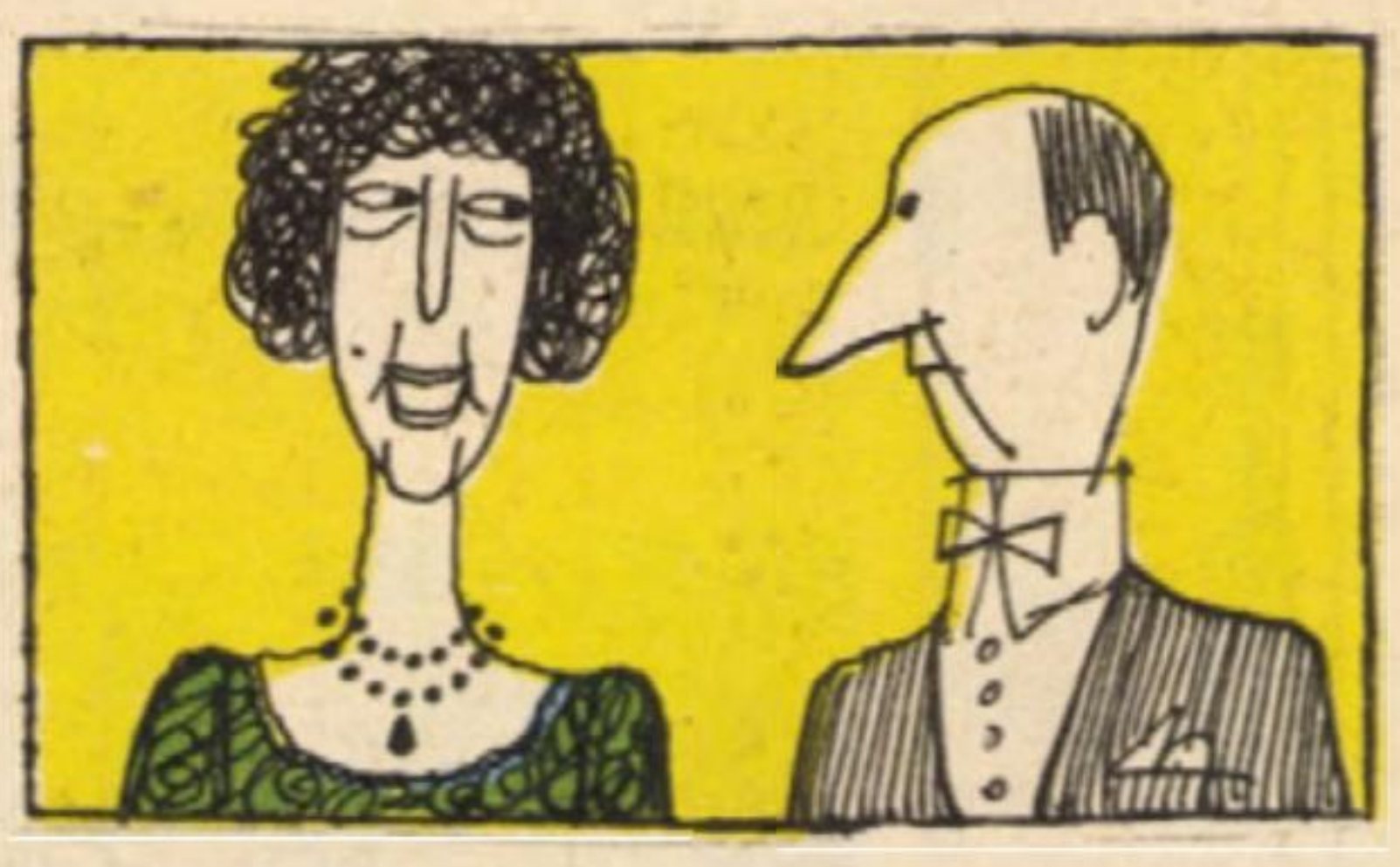

MEGOLDÁS

Van egy kabin, nem messze az enyémtől, tele kislánnyal. Hatan vannak vagy heten, mindig más eredmény jön ki, ha megszámlálom őket. Egyszerre láthatók a *plage* legkülönbözőbb pontján, itt három, ott kettő, amarra négy. Feketék, borzasok és csillog a szemük. Kék-zöld-piros fürdőruhában szaladgálnak. A legfiatalabb ötéves lehet, a legidősebb 13—14. Ő rendelkezik, ő tartja rendben a társaságot. Halálos komolysággal végzi feladatát. Délben és este van a legnagyobb rumliban, amikor öltözködnek s összeszedeti a néppel a holmikat. Valami mindig hiányzik, ha más nem, egy kislány, Nathalie-nak hívják. Ő van a legjobban lesülve, a haja csattal összefogva és úgy villog a szeme, mint egy izzó széndarab. Úgy ismerkedtem meg vele, hogy az egyik kis hölgy alaposan orron találta a labdájával. Odajött, bocsánatot kért.

— Ne haragudjék, monsieur. Valérie büntetésül ma nem kap desszertet.

— Ne legyen ilyen szigorú, mademoiselle.

— Csak így lehet megnevelni. Imádja a hasát. Ezután vigyázni fog. Mindig meg szoktam találni a megoldást.

— Igen? — Némi kételkedést érezhetett a hangomban, mert határozottan megerősítette:

— Igen.

Furkászott az életkora.

— Megkérdezhetem, mademoiselle, hány éves?

— Az *idén még* megkérdezheti. Tizenkettő.

Azt is megtudtam, hogy itt nyaralnak a szülei. Délelőtt tízkor beültek egy caféba, a legforgalmasabb, a legbűzösebb utcában és — az ebédidő megszakításával — ott ültek estig. Nagyon jól érezték magukat. Eszük ágában se jutott lejönni a tengerpartra.

Tehát Nathalie egyedül bajlódott a gyerekekkel. A legnagyobb zűr közepette is megtalálta a megoldást. De mások számára is szolgált jó tanácssal.

Összebarátkoztunk egy párizsi monsieurrel, aki autóbaleset következtében idegsokkot kapott, és nem mert átmenni az úttesten. Egy szobalány szokta átkísérni a szállóból, vagy valamelyik fiatal nőismerőse. Sőt, Nathalie is felajánlotta, hogy átfut érte. Mondanom se kell, hogy a párizsi monsieur magas, deltás férfi volt. Nathalie vigasztalta.

— Nem betegség a tied. Mindig találsz egy hölgyikét, aki átkísér az úttesten.

— És ha öreg leszek? — aggodalmaskodott a barátunk.

Nathalie oldalt billentette a fejét.

— Nincs feleséged?

Fendrik Ferenc

MESTERMŰ

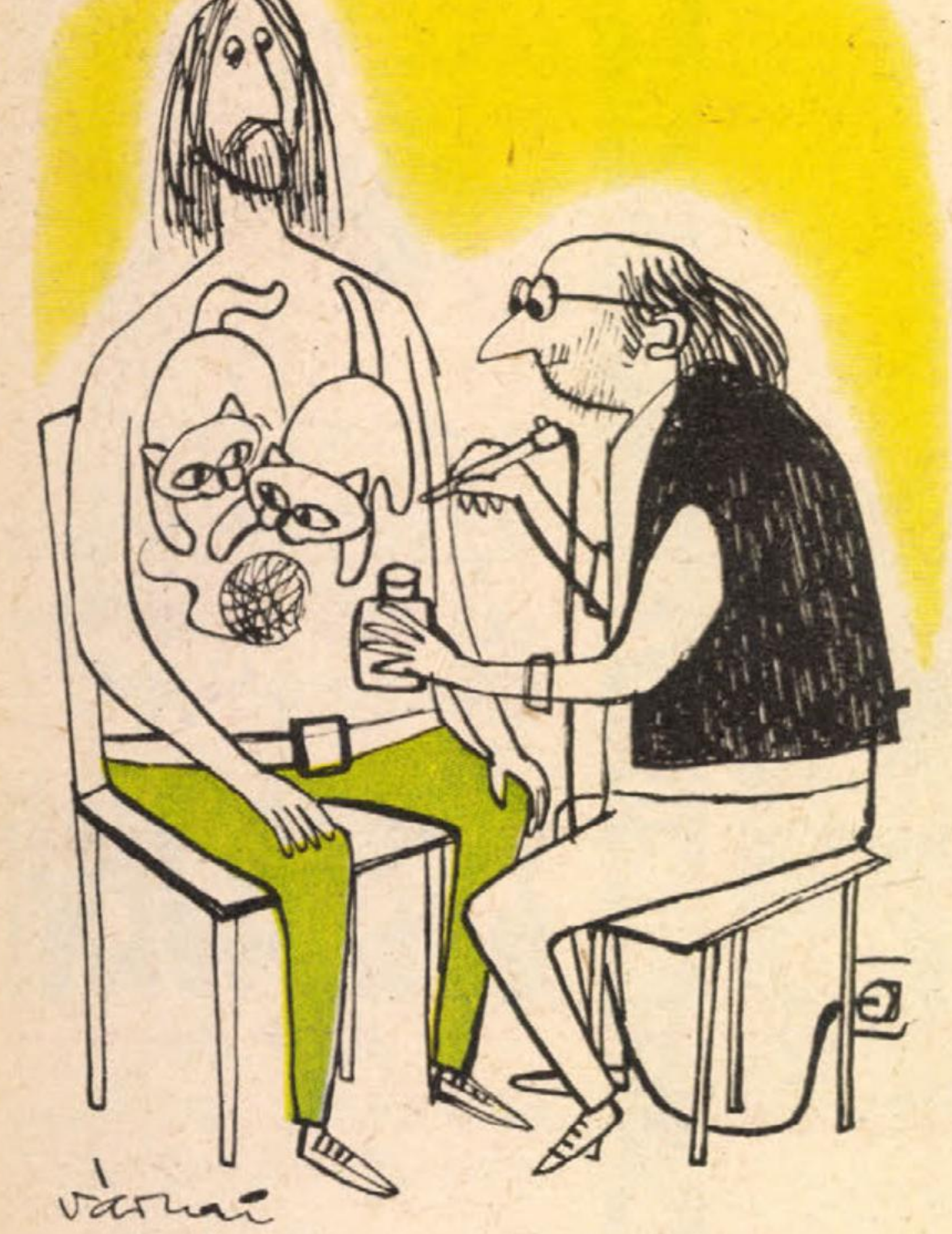

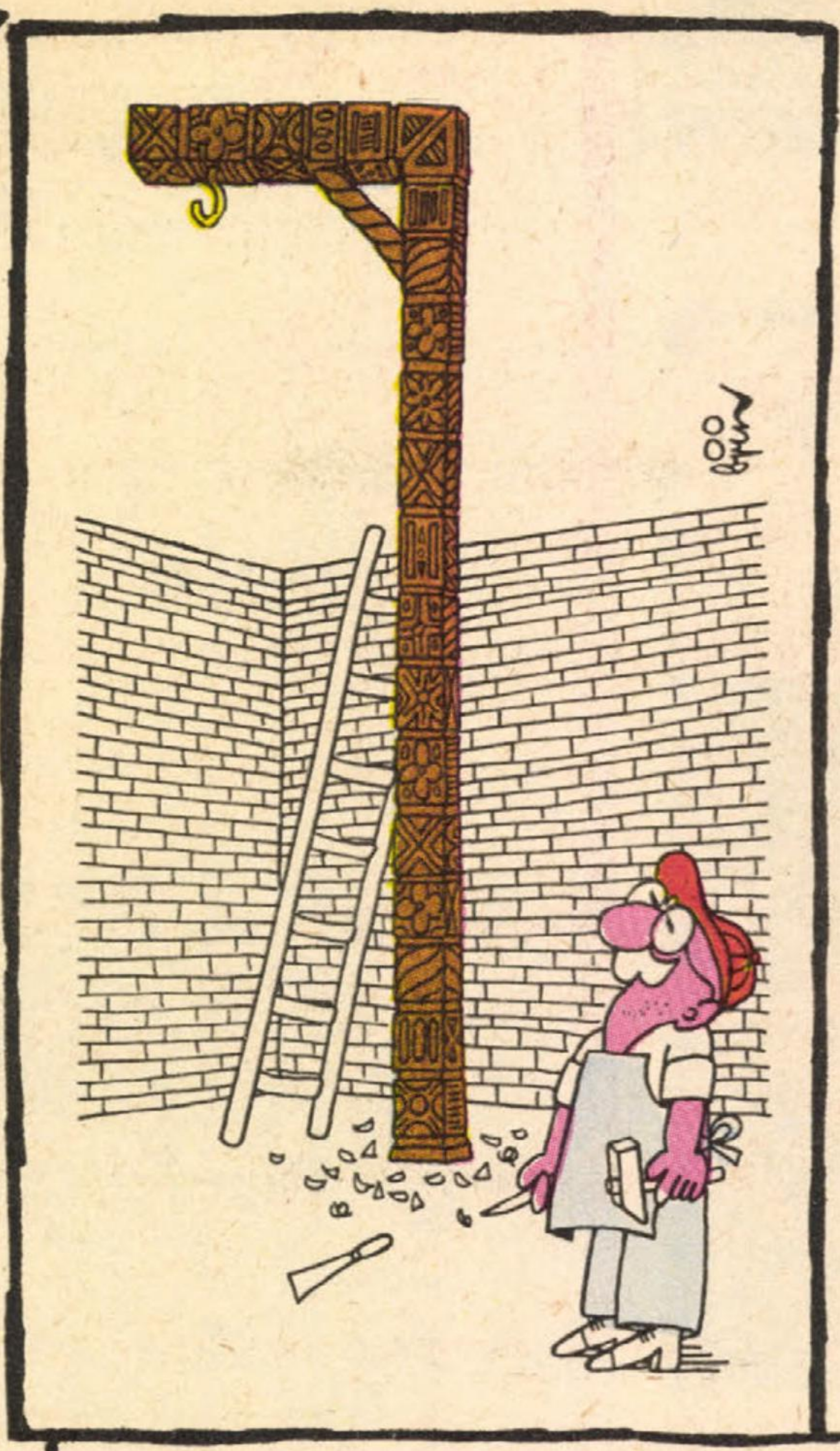

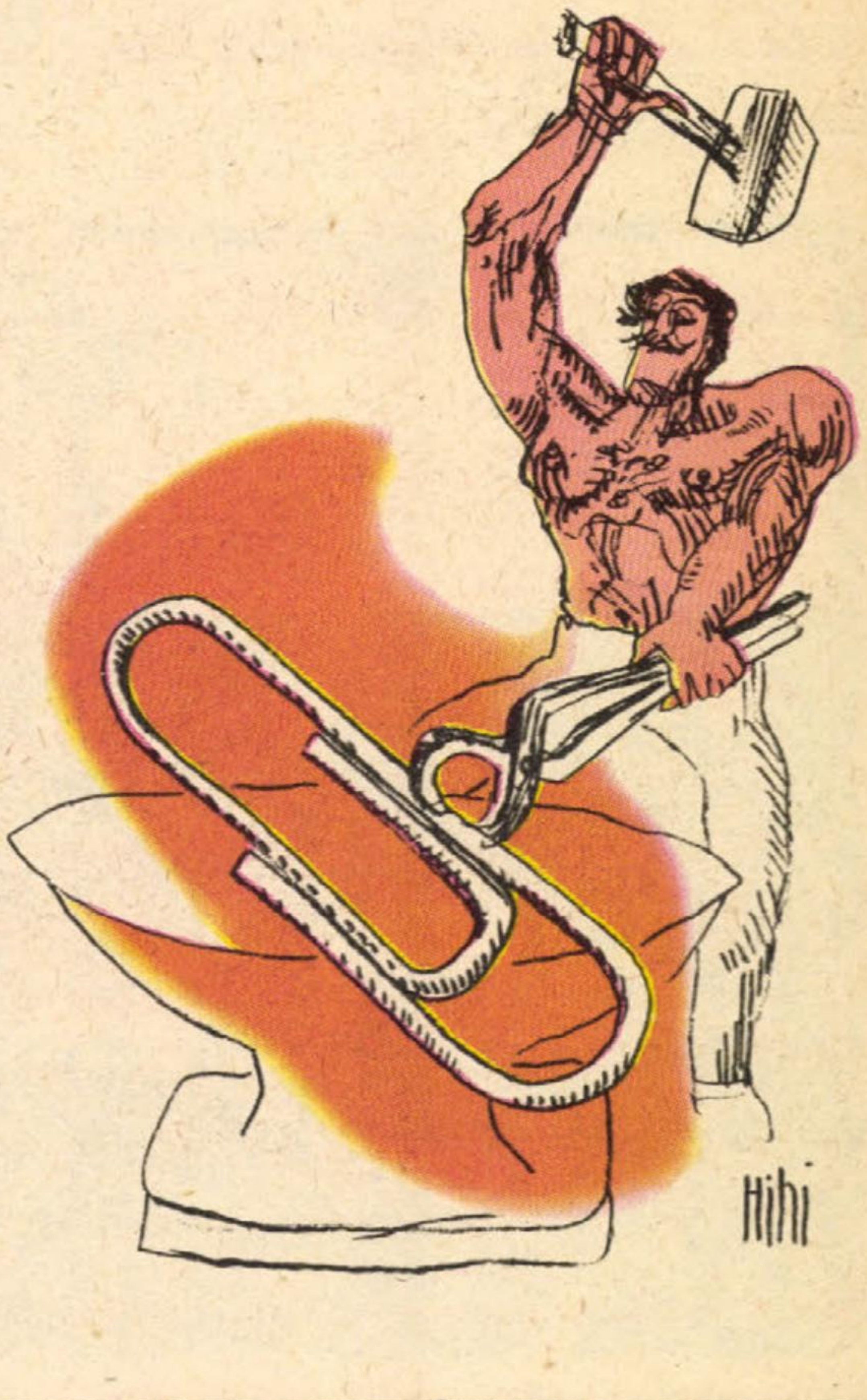

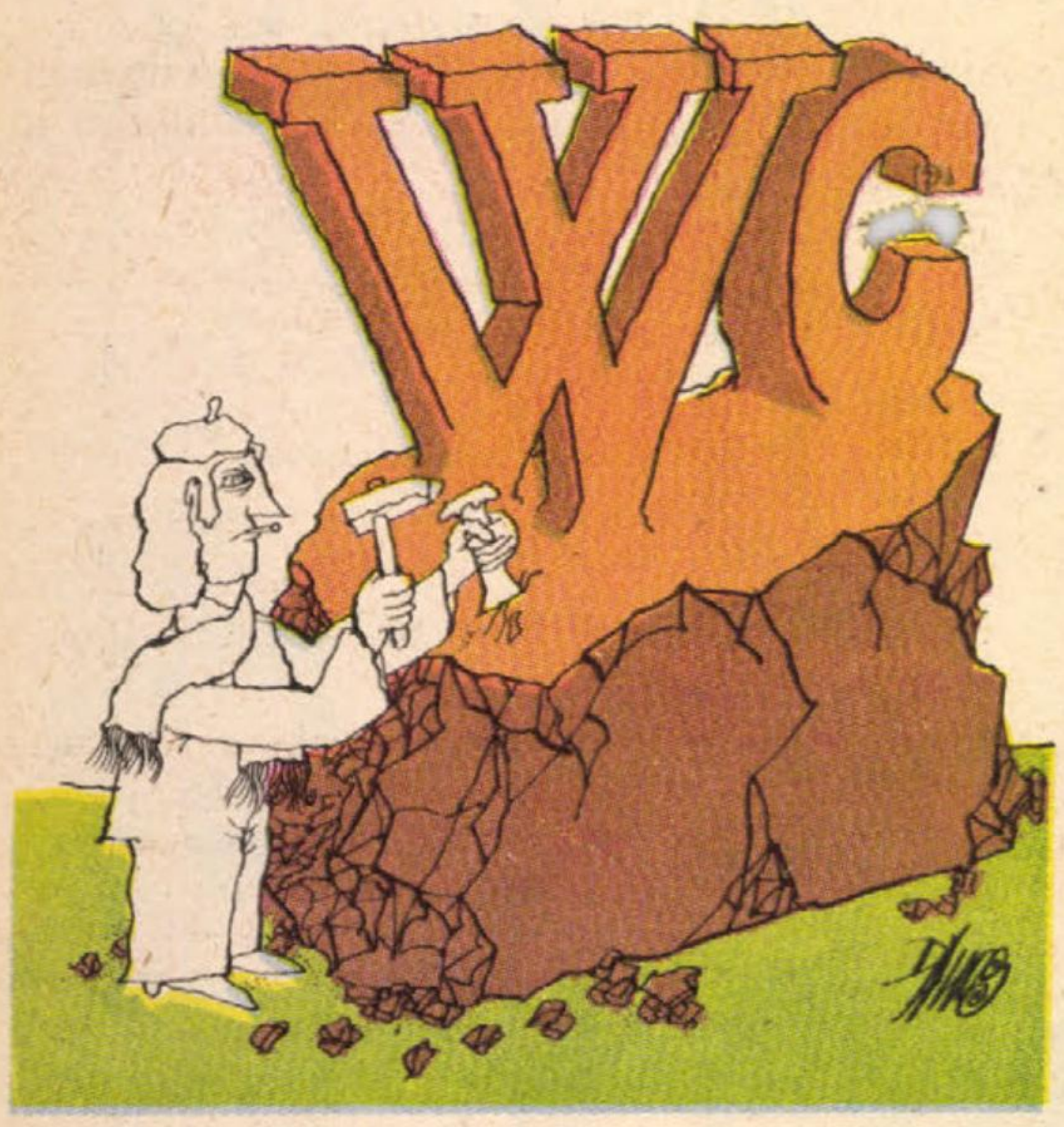

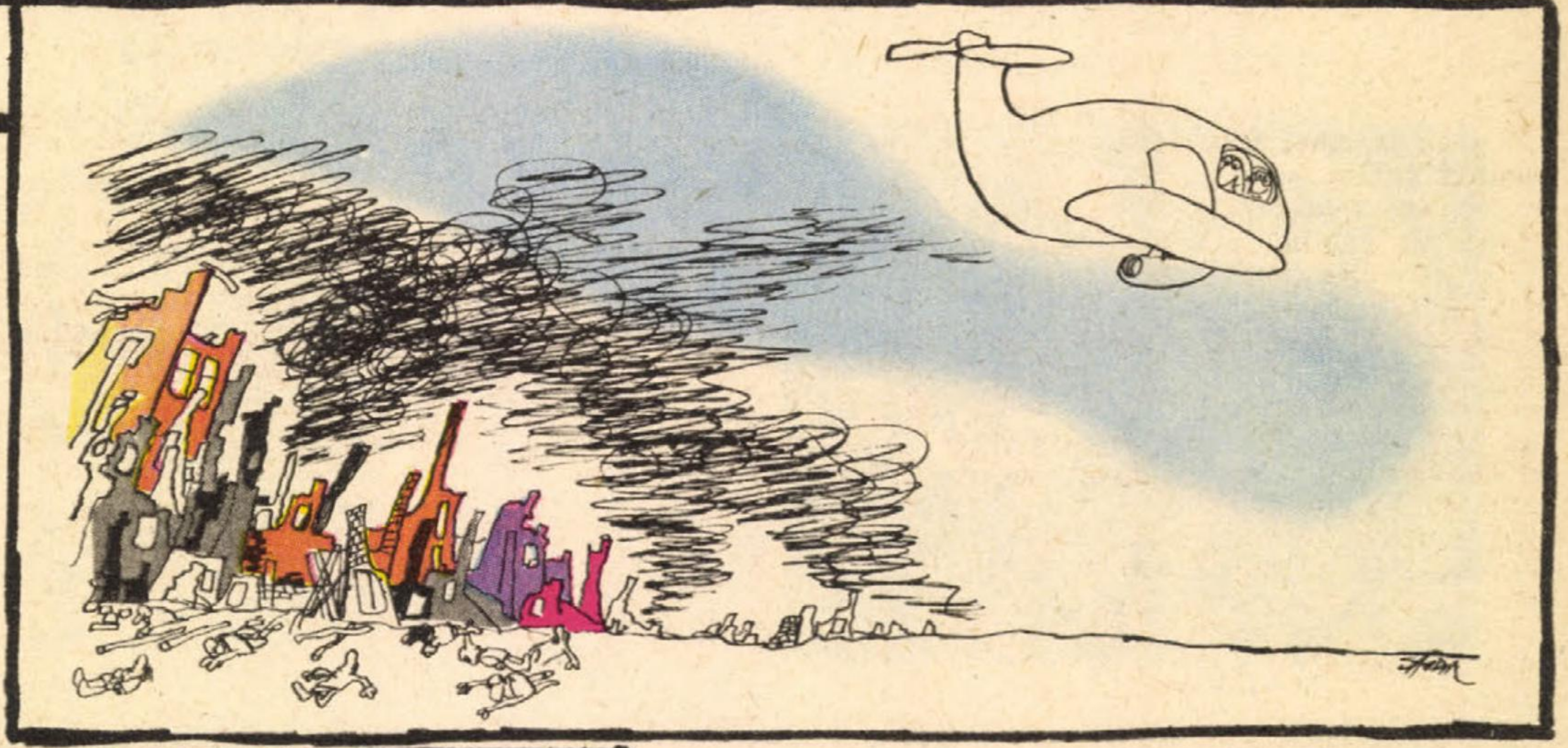

VÁRNAI, BALÁZS PIRI,
HEGEDÜS, DALLOS, SAJDIK,
FÜLÖP, SZÜR-SZABÓ

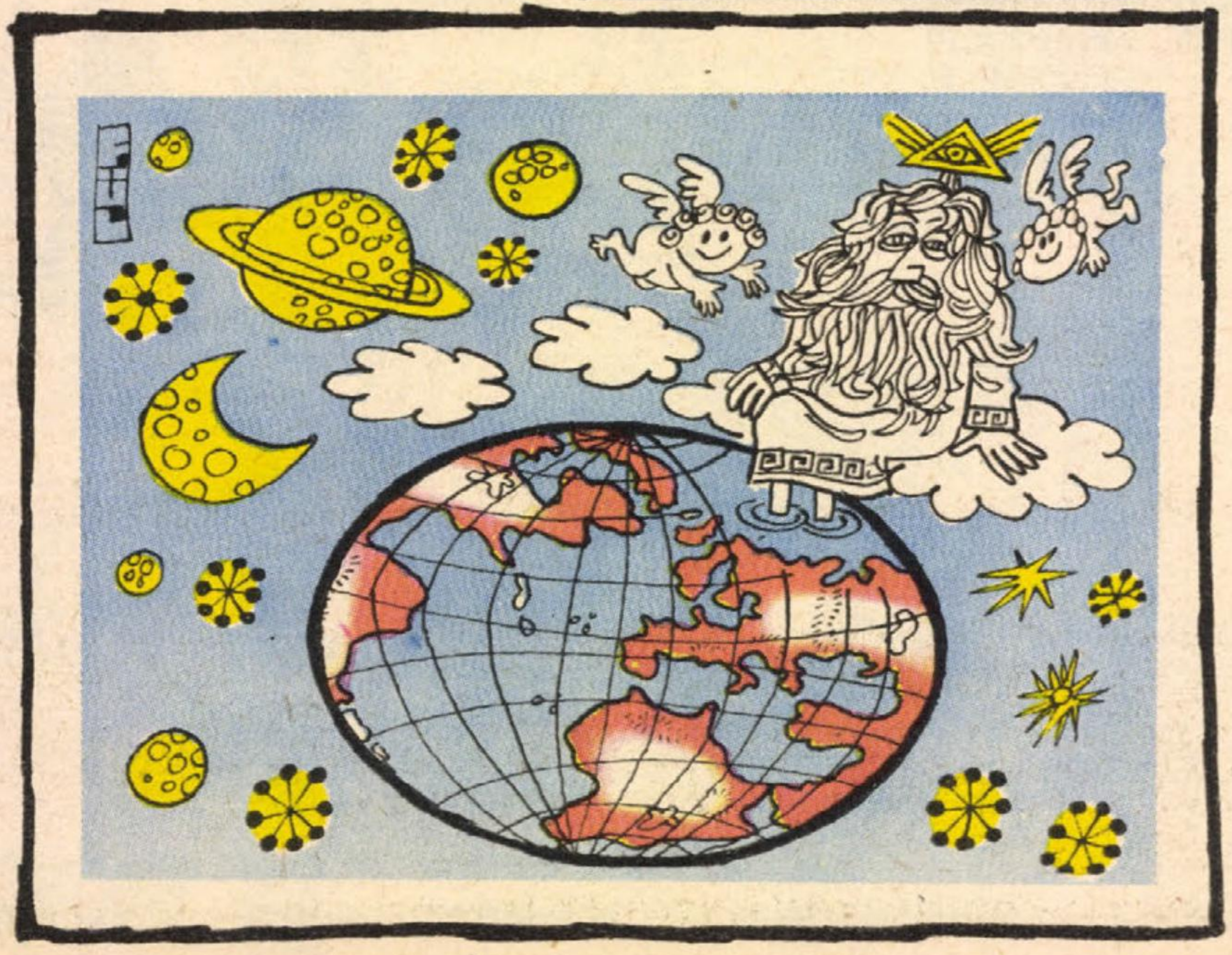

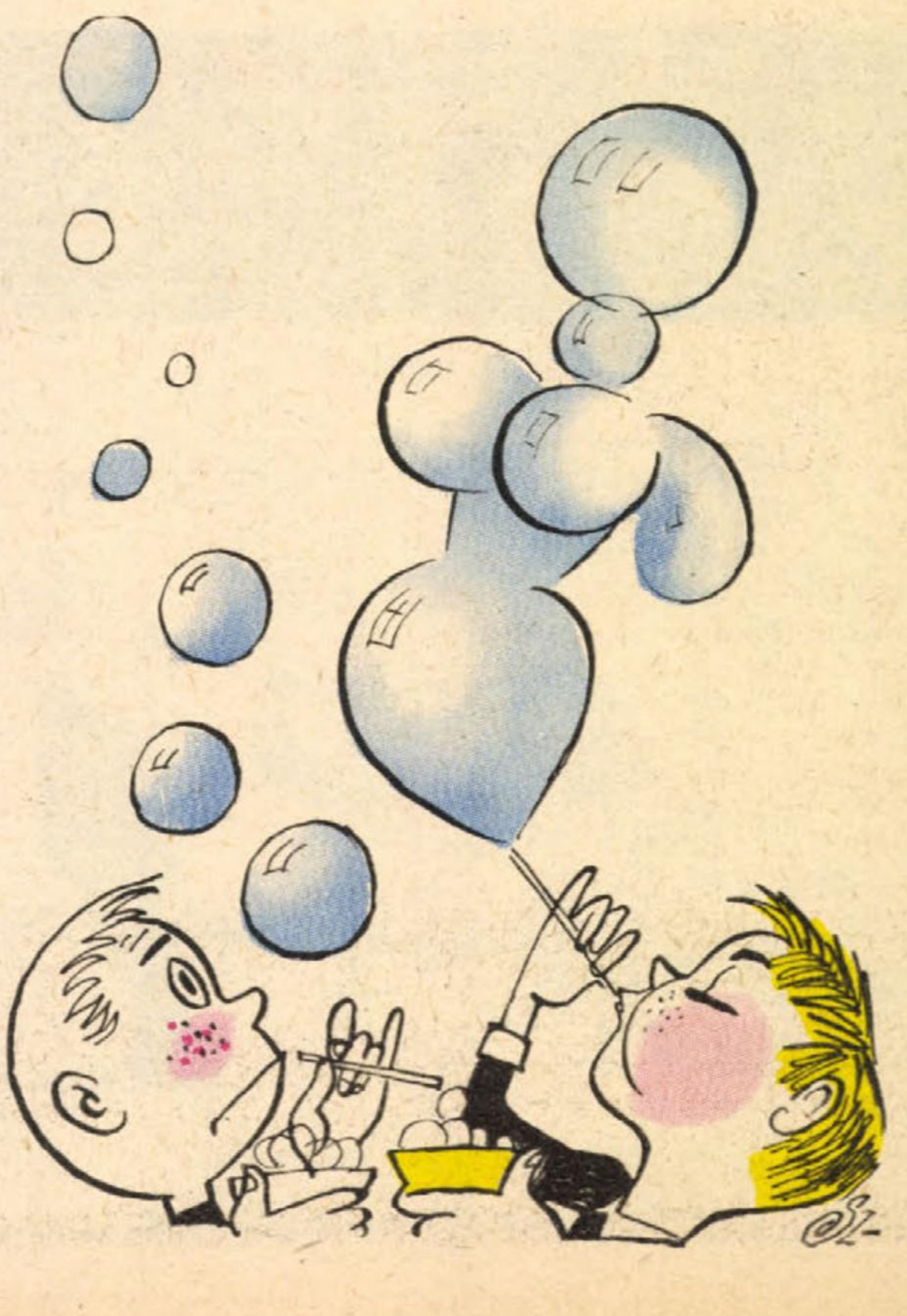

IMPORT HUMOR

(A PRAGAI „DIKOBRAZ" RAJZAIBÓL)

NINCS MENEKVES

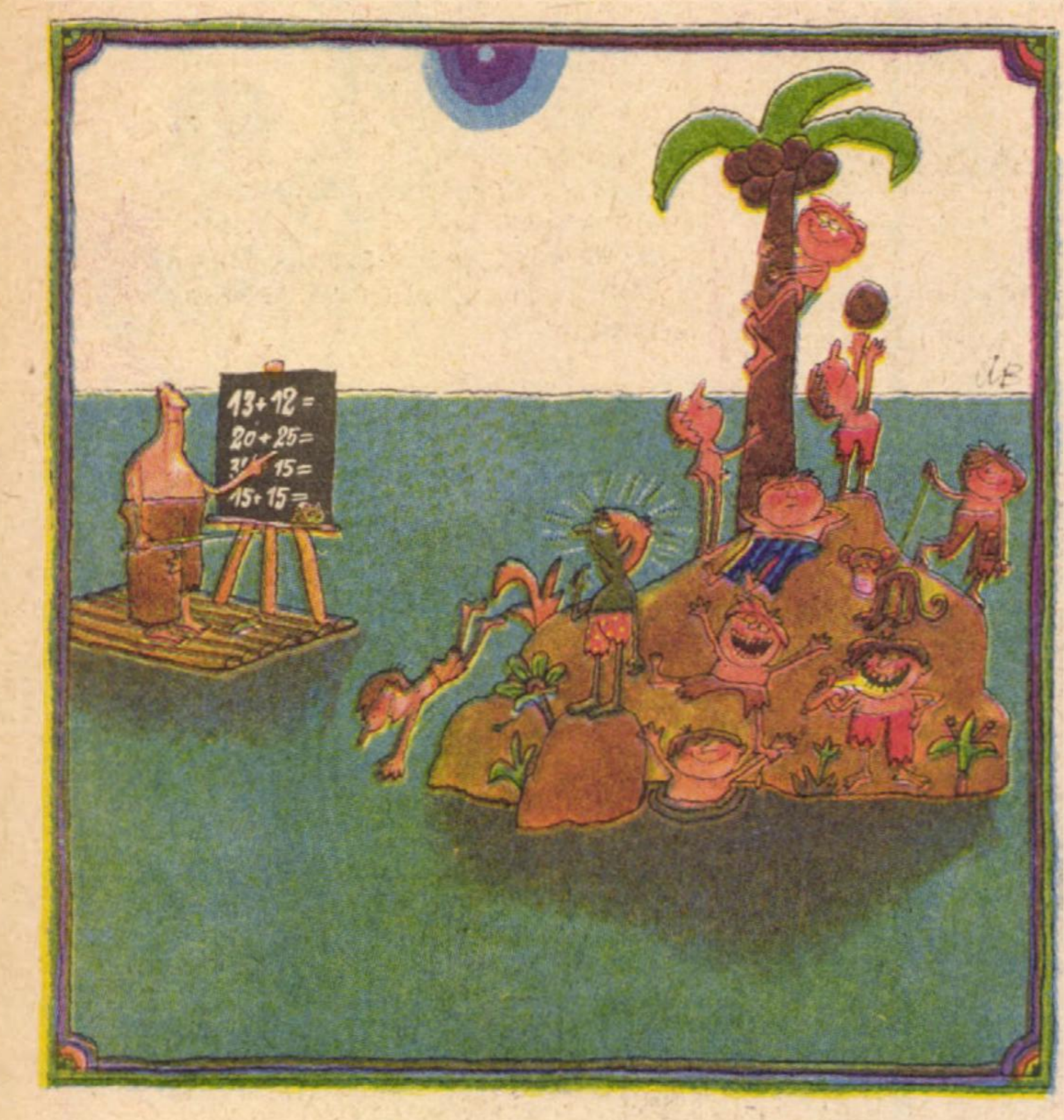

RÉSZLEGES KORSZERŰSÍTÉS

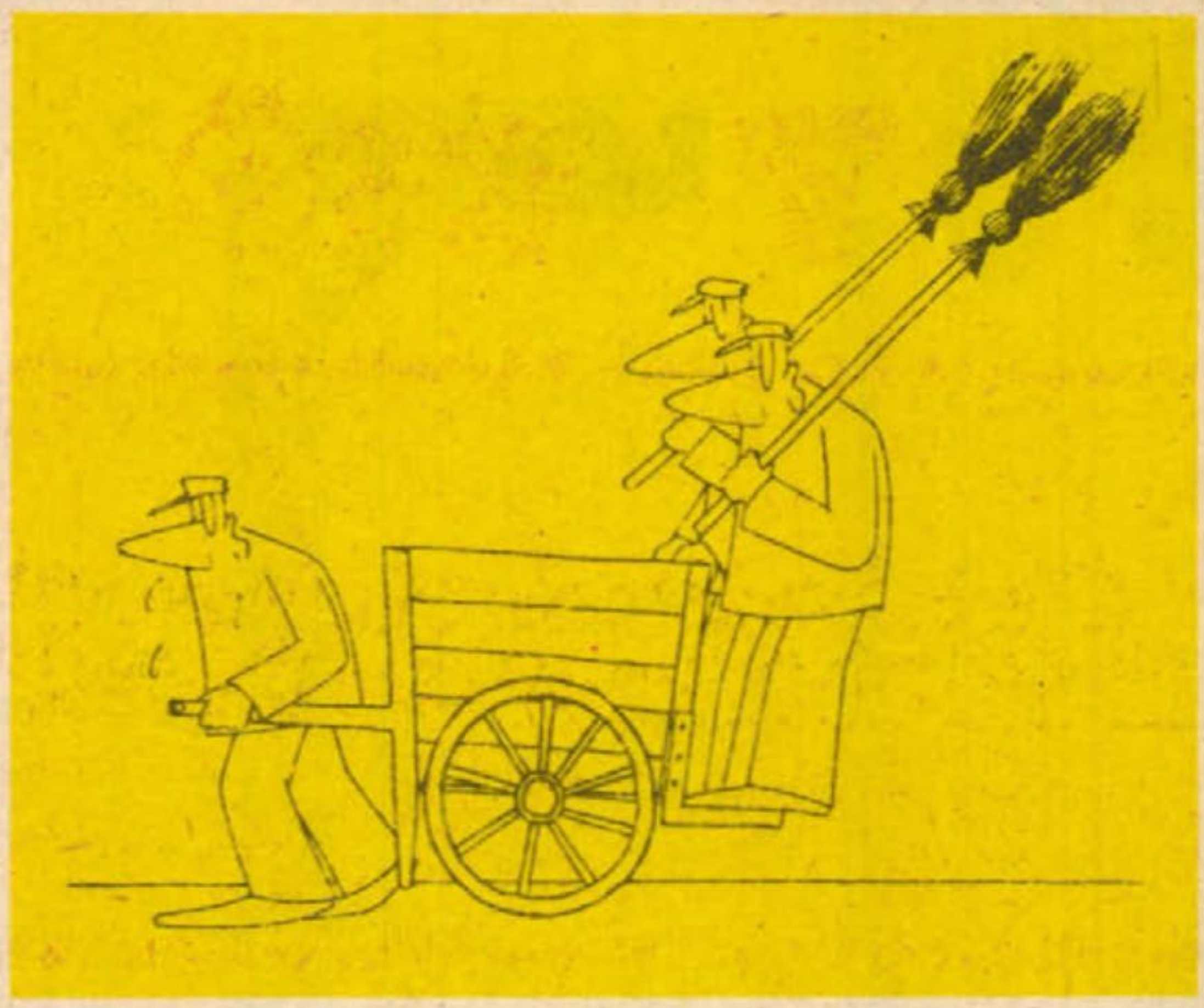

BEOSZTÓ EMBER

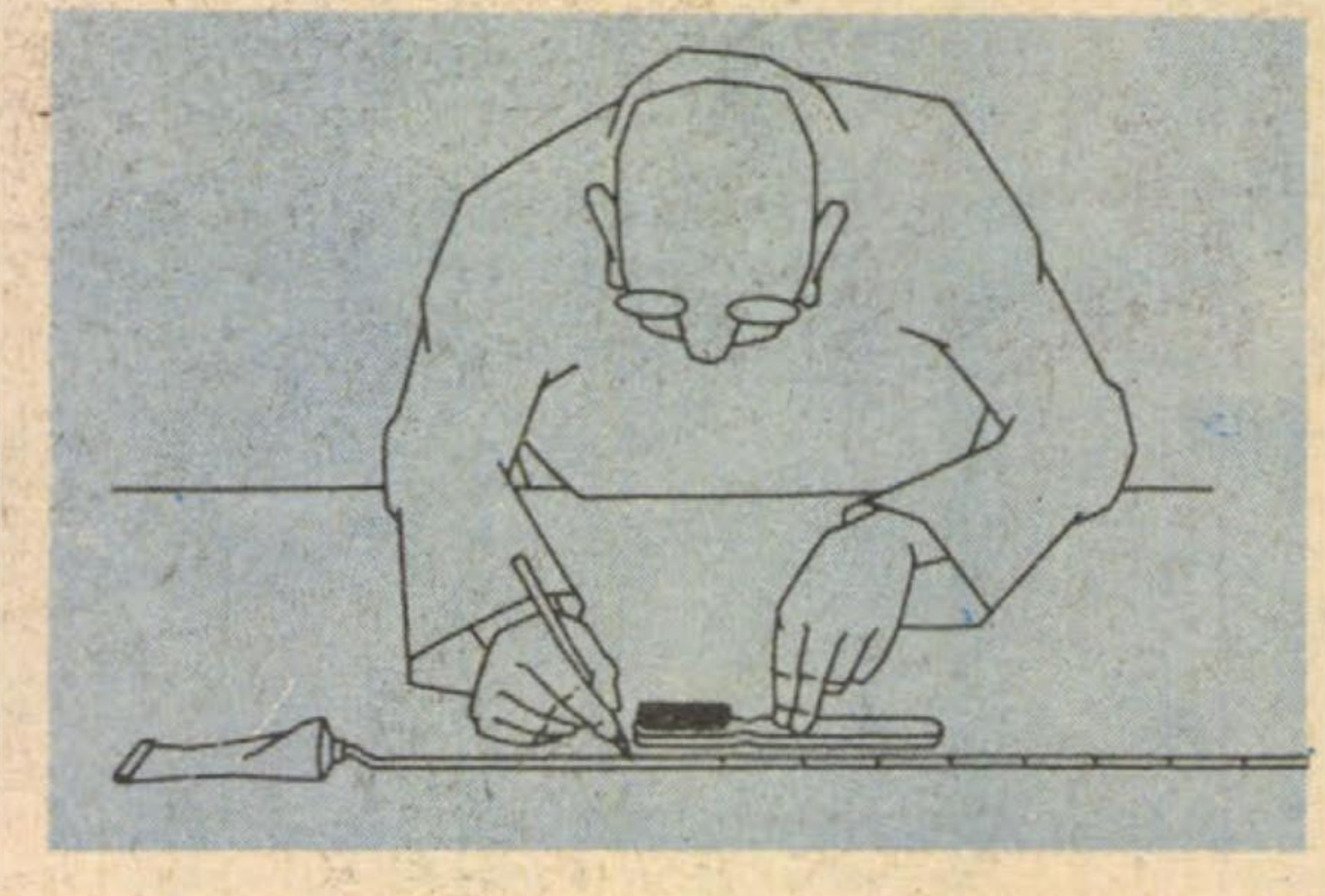

PEDANS VANDORLEGENY

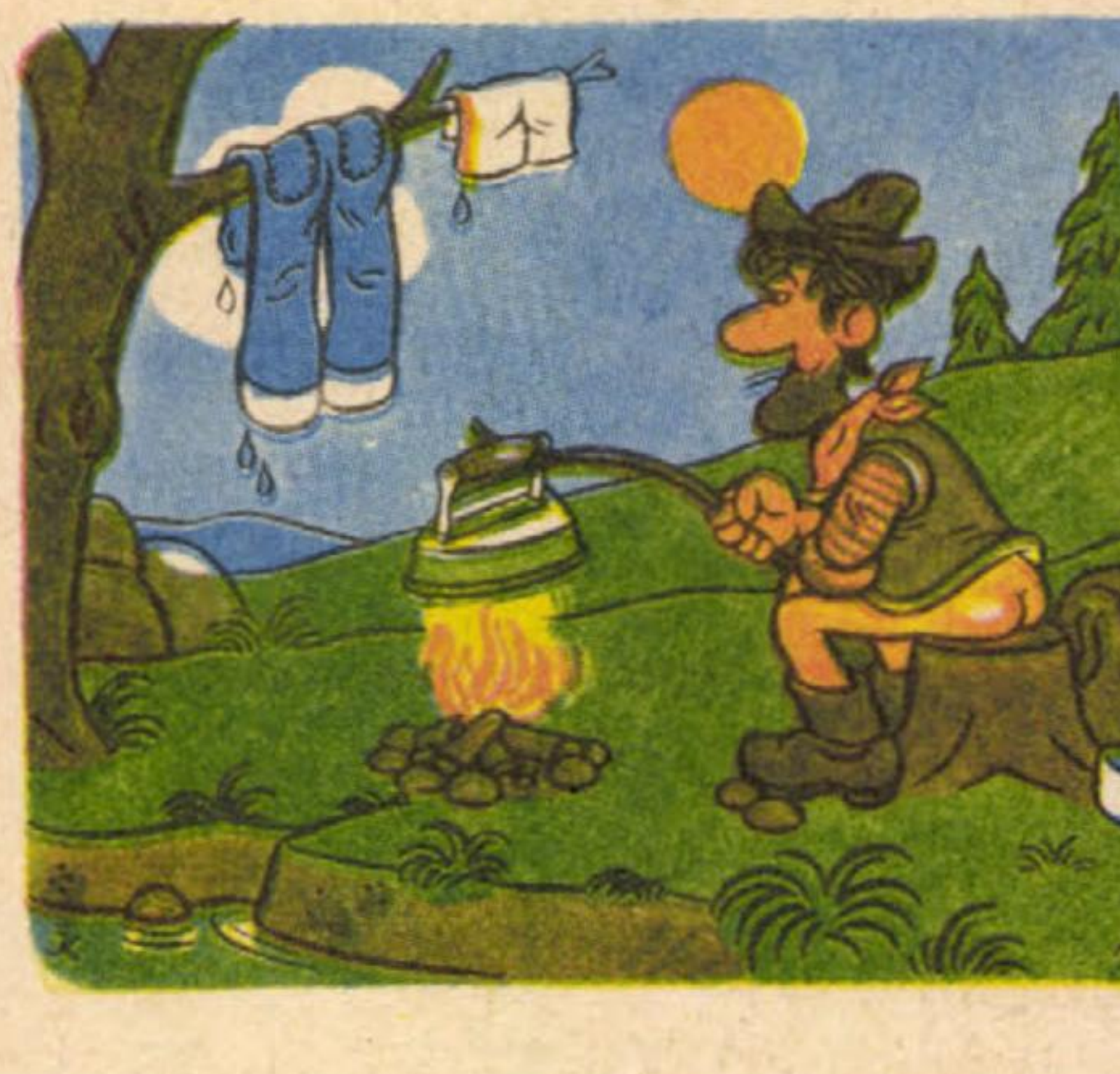

KEMENY TRENING

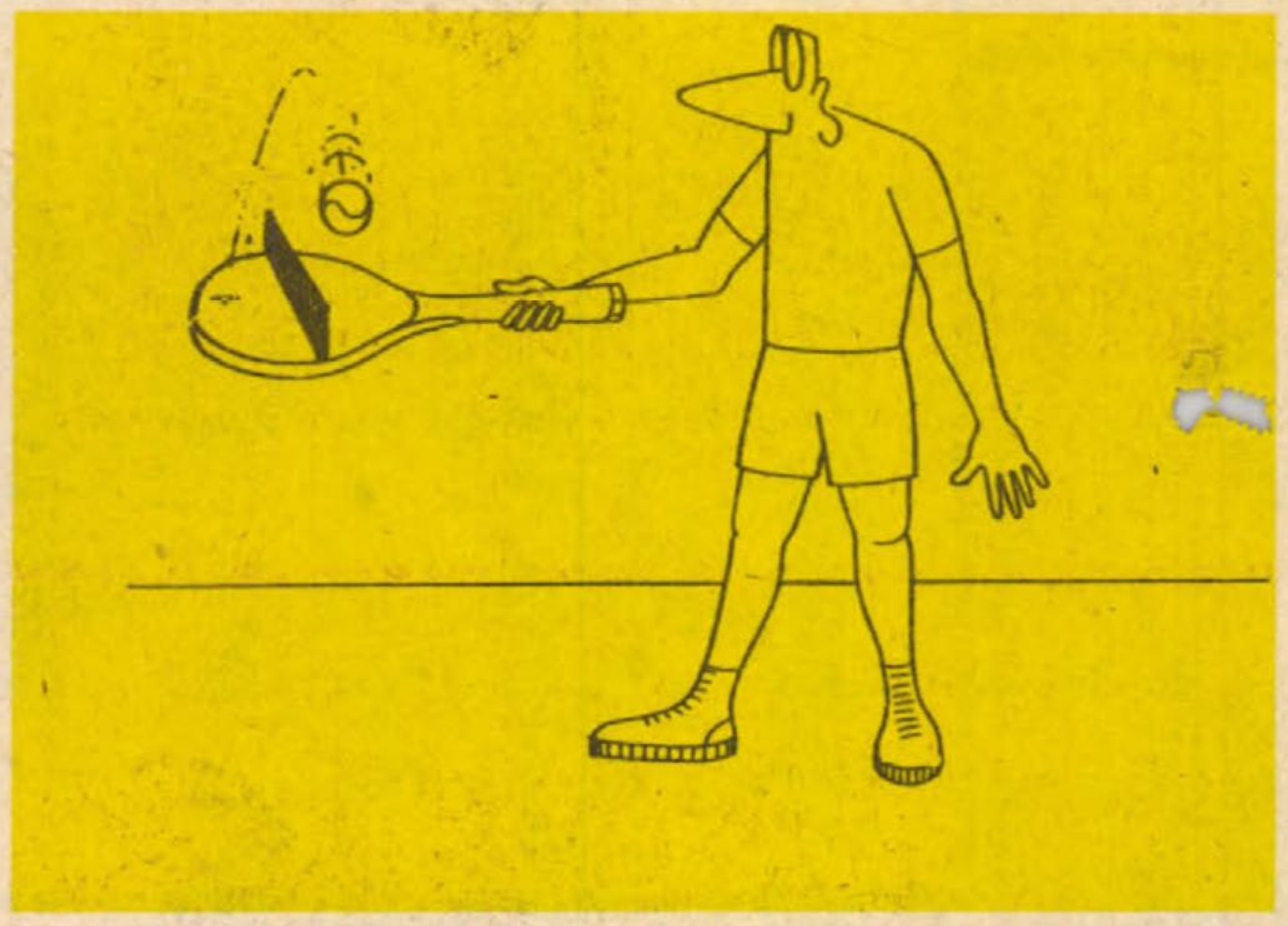

HATHA VALAKI NEM ISMERI . . .

– Apu, mi az a civilizáció?

– Az, fiam, ha például meg akarod tudni, hogy milyen az idő, bekapcsolod a televíziót, ahelyett, hogy kinyitnád az ablakot.

AJÁNLAT

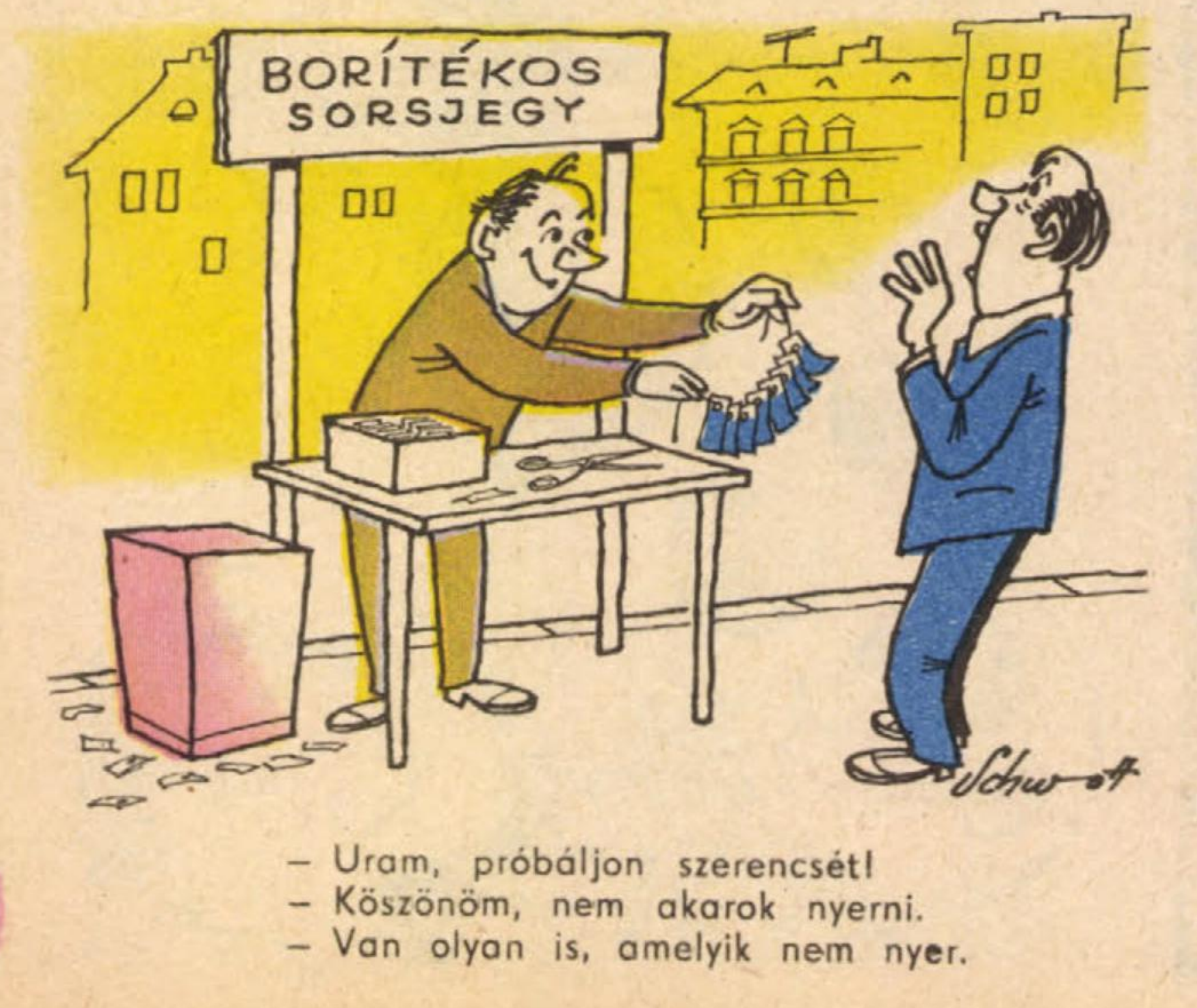

– Uram, próbáljon szerencsét!
– Köszönöm, nem akarok nyerni.
– Van olyan is, amelyik nem nyer.

MUNKAVÉDELMI PANASZ

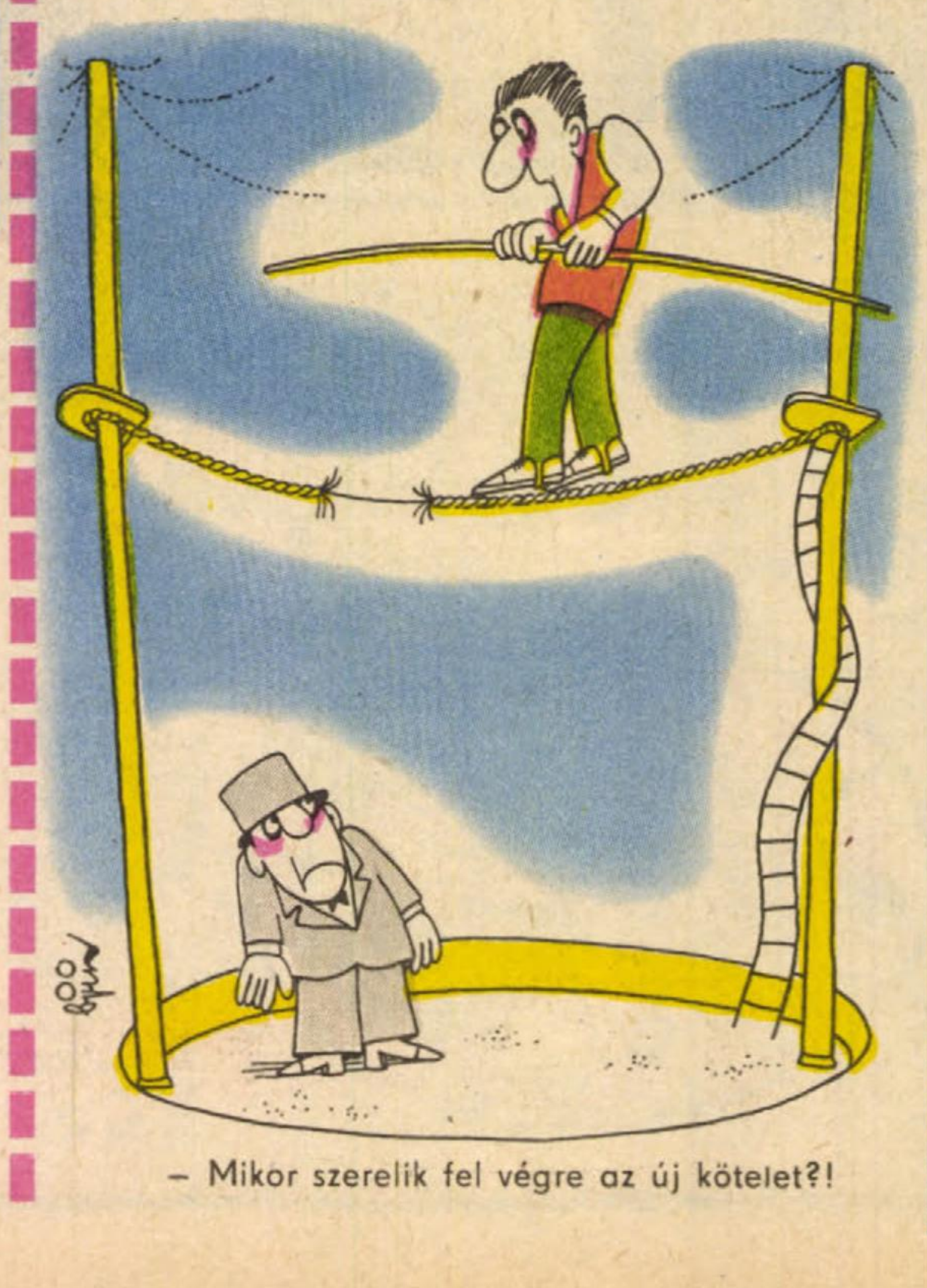

– Mikor szerelik fel végre az új kötelet?!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

NE FELEDJE!

A RÉGI, KORSZERŰTLEN MOSÓGÉP HASZNÁLATA NEM GAZDASÁGOS

CSERÉLJEN!

OTP-HITEL

A LAKÁSÁN CSERÉLÜNK
A SZÁLLÍTÁS DÍJTALAN

BŐVEBB FELVILÁGOSÍTÁS SZAKÜZLETEINKBEN!

KERAVILL

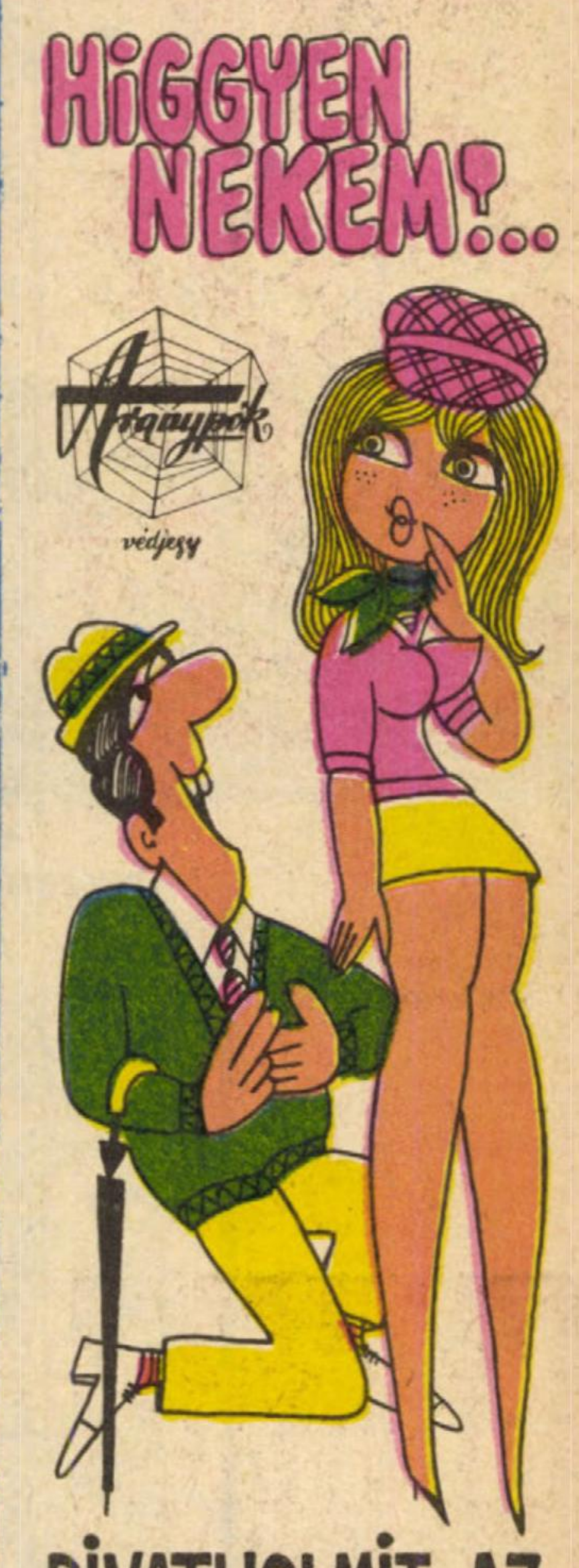
HiGGYEN NEKEM!..

Aranypók védjegy

DIVATHOLMIT AZ ARANYPÓK SZAKÜZLETEKBŐL ÉRDEMES VÁSÁROLNI

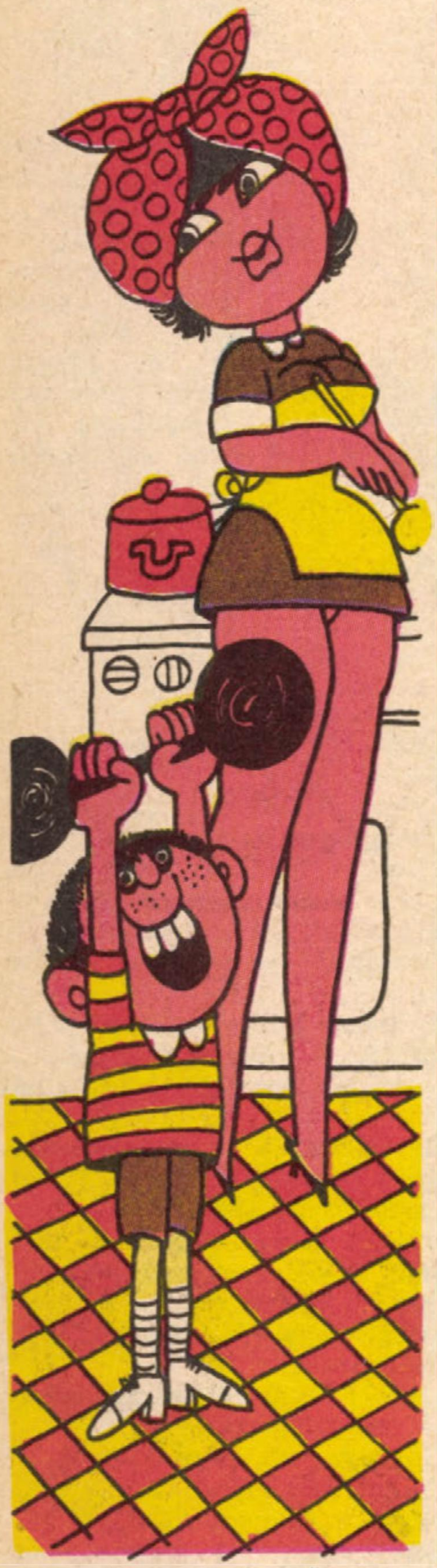

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

OLIMPIAI
BAJNOK
SZERETNÉK
LENNI!

EZÉRT
MINDIG LEGYEN
ITTHON
ZACSKÓS
KAKAÓ

BUDAPESTI TEJIPARI VÁLLALAT
BTV

TÜCSÖK és BOGÁR

A királyt négy egészséges, szép fiúgyermekkel ajándékozta meg felesége, Ilona királyné, a vak király szeme fénye.

Száraz tónak nedves partján?

(A „Régi magyar mondák” c. kötetben észlelte ifj. Teszák Sándor)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

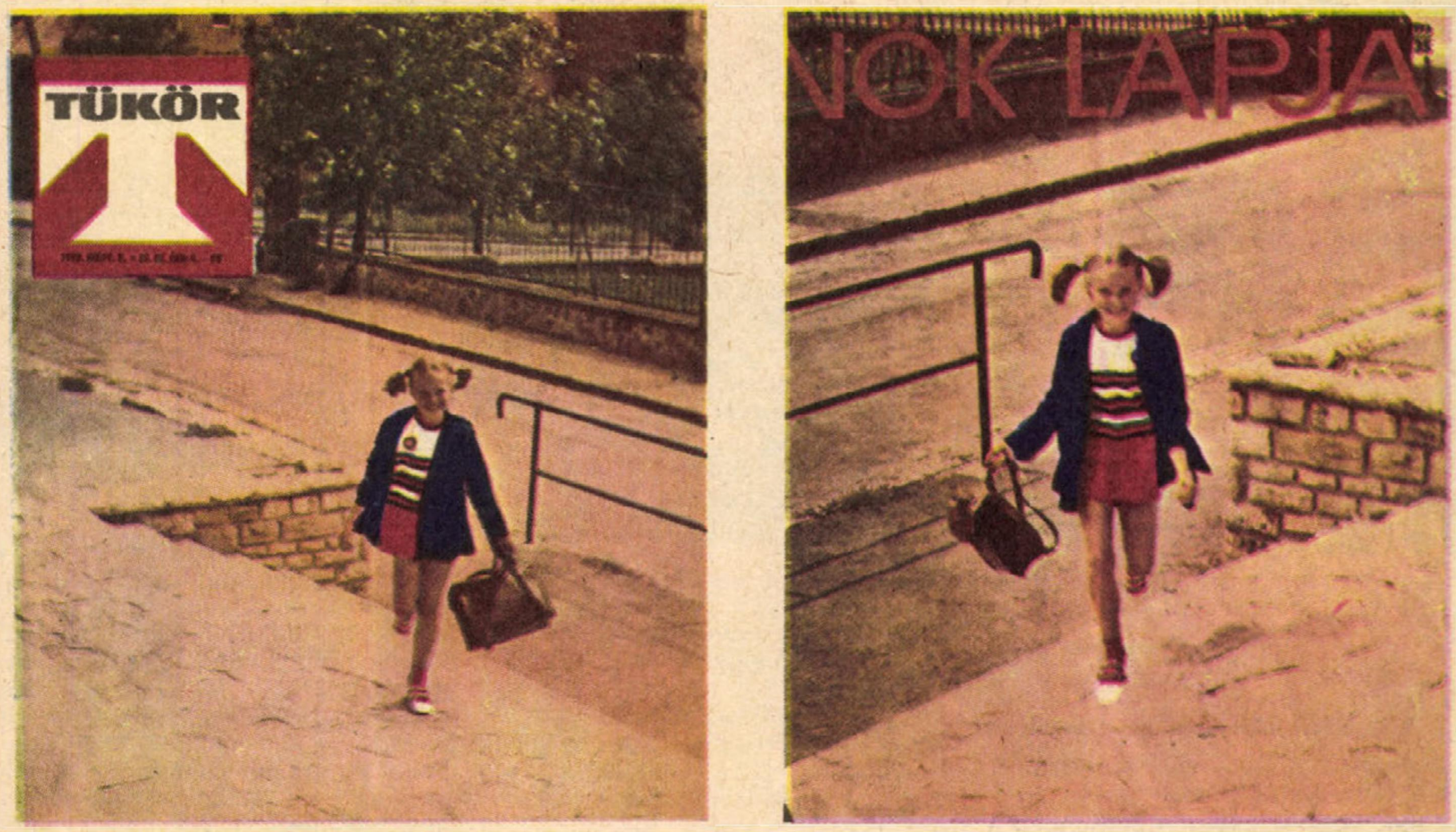

Ez itt a Tükör 1969. évi 35. számának és a Nők Lapja 1973. évi 35. számának címlapja. Szó, ami szó, négy év alatt nem sokat nőtt ez a kedves kislány!

(Beküldte Lukács Mária, szegedi olvasónk)

VILÁGCIRKUSZ

PROLÓG

Tisztelt publikum, urak, hölgyek,
jó mulatást kíván Önöknek
a prológ. Ne ásítsanak.
Jönnek már a fenevadak.
Mért néz, kisasszony, ily mogorván?
Látja majd, miként idomítja
szelídítőjét az oroszlán.
Ön is ámulni fog, uram,
artistanőink mily merészek.
Ezzel a prológ be is végzi.
Jöjjenek a majomzenészek!

MEDVE

Ha én nem volnék, ő se lenne —
nincs táncoltató, ha nincs medve.

EGY NŐ A TÁNCKARBÓL

Mennyit kínlódik ez a sok bolond,
ennek oroszlán kell, annak trapéz —
mi csak a lábunk emeljük, és máris
diák, katona sóvárogva néz.

KÉSDOBÁLÁS

Egy kés — ki kell próbálni, milyen bátor,
két kés — erősek-e idegei,
három kés — vajon reflexei jók-e,
négy kés — mennyi ideig bírja ki,
öt kés, hat kés, hét kés, nyolc kés, kilenc kés,
íme a gyenge pontja: nyugtalan —
a tizedik kés telibe talál,
lehet tapsolni, ennek vége van.

LÉGTORNÁSZOK

Nő a nőt sosem kapja el,
a Nagy Szaltóhoz férfi kell.

EPILÓGUS

Tisztelt publikum, ezzel vége
a mai nagy előadásnak.
Kékruhás kisfiú, ott hátul,
ne sírj, új műsor lesz vasárnap.

Simor András

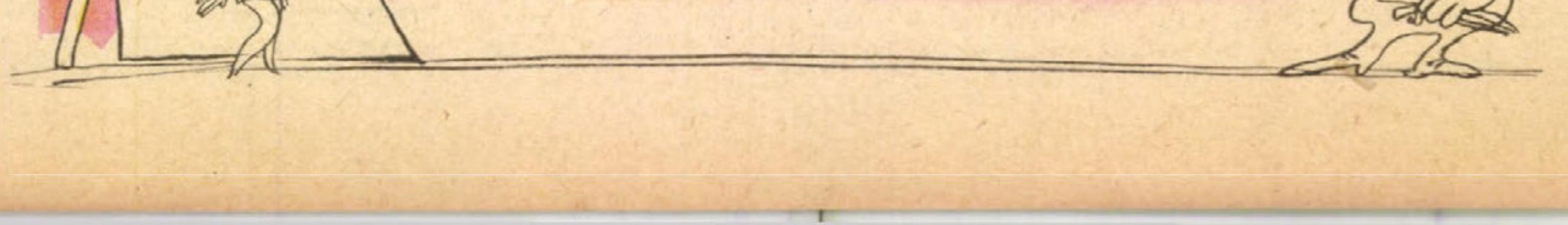

VADÁSZ-IDÉNY

ERDEI ÖSVÉNYEN

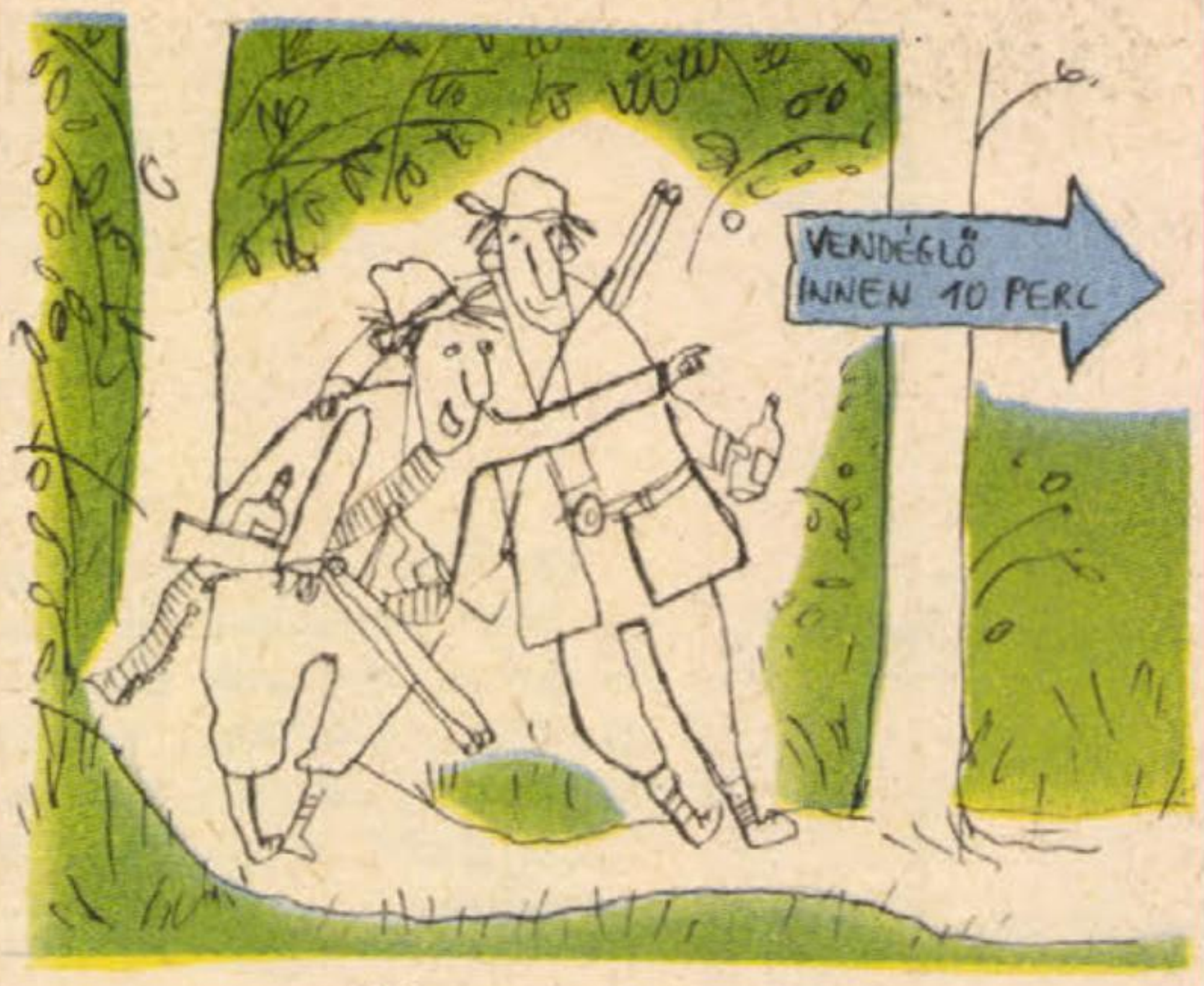

– Nyomon vagyunk!...

KÖZEPES ZSÁKMÁNY

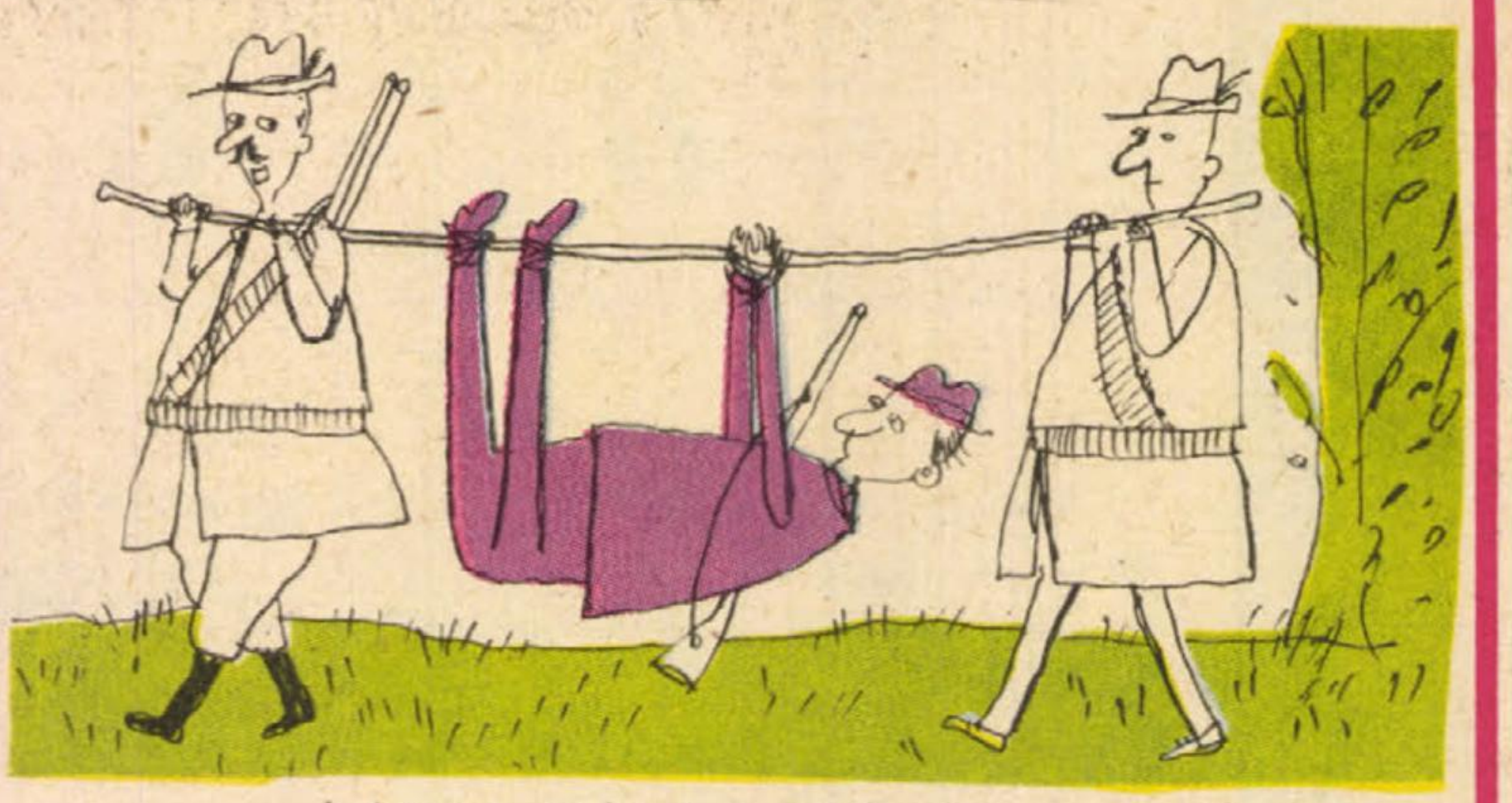

– Azért egy vadorzó is több, mint a semmi!...

NYOMTÉVESZTÉS

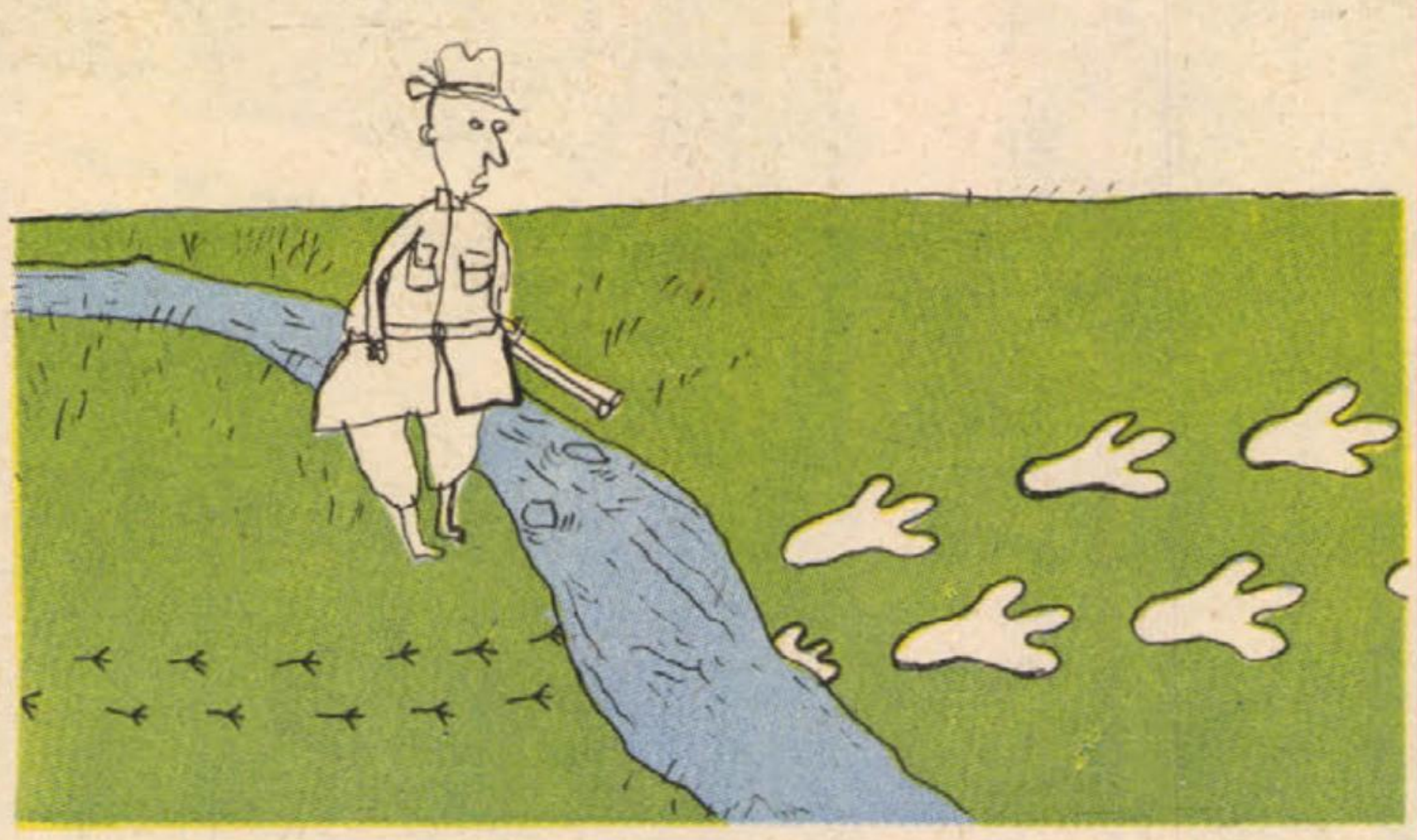

PESSZIMIZMUS

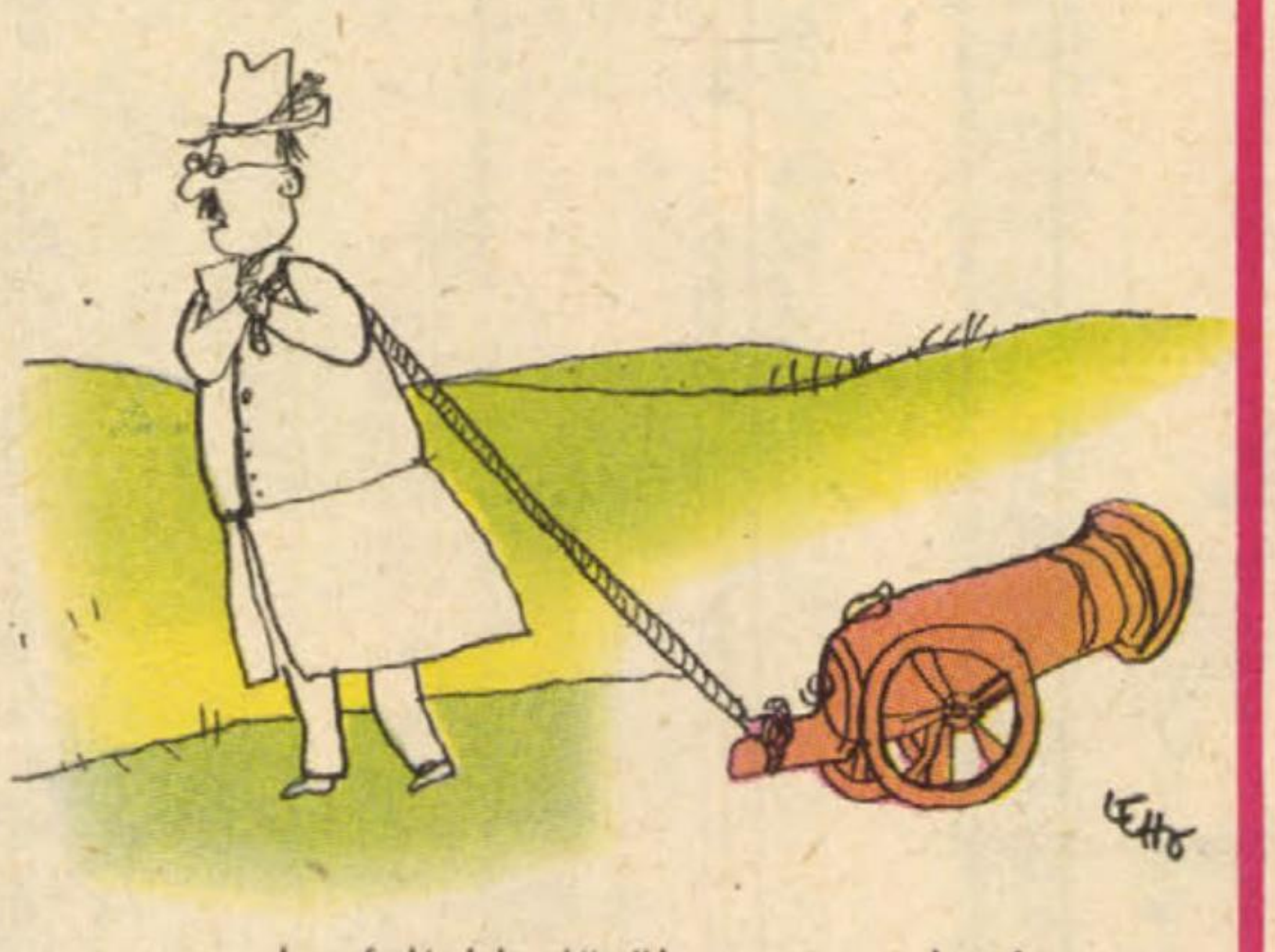

– Legfeljebb lövök egy verebet!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Már hogy a csodába ne veszekednék a feleségemmel, amikor léptennyomon ellentmond nekem!?

— Például?

— Például, amikor hazamegyek, és mondom neki: „Jó estét!" — ő minden alkalommal így válaszol: „Jó reggelt!"

— Miért nem akar élni az utolsó szó jogával? — kérdi a bíró az elítélttől.

— Semmi értelme. Azt, amit el kellett mondani, már elmondta a védőm, amit pedig nem kellett elmondani, azt elmondta az ügyész.

Pesti dolgok

VANNAK MÉG ÖRÖMÖK

A múltkoriban — ha jól emlékszem, szeptember második vasárnapján — találkoztam Kovács Pali barátommal, a közismert szerencsétlen flótással.

— Öregem! — ragyogott rám már messziről — engedd meg, hogy meghívjalak egy pohár italra!

— Csak nincs ötös találatod? — kérdeztem meglepődve, mert tudtam, hogy mint a peches emberek általában, szenvedélyesen lottózik.

— Egy hármasom van — mondta szélesen vigyorogva.

— Ennek örülsz olyan nagyon?

— Ennek bizony — bólintott —, mert képzeld, egy csöpp híján négyesem lett. Gondolkodtam, hogy a hatvanhármat ikszeljem-e, vagy a hatvannégyet? Szerencsémre a hatvannégyet húztam át. Ennek köszönhetem, hogy nem volt négyesem.

— Hát igen, ez nagy szerencse — morogtam ráhagyón, mert azt hittem, hogy meghibbant.

— Látom, nem érted az örömömet — szólt fölényesen mosolyogva. — Megmagyarázom. Tudod, akinek négyese van, az úgy számol, hogy kb. negyven-ötven ezres üti a markát. Én is így számoltam volna pénteken, ez természetes. No és mi történt? Kiderült, hogy a négyes csak hét és felet fizet. Tehát, ha nekem is négyesem van, alig pár forinttal többet hétezernél, azaz jó negyvenezerrel csalódtam volna. Így viszont számítottam háromszázra, és kapok százkilencvenet, azaz száztíz forintot csalódtam. Micsoda különbség!

FEHÉR POR

Ez ugyan nem pesti dolog, hanem budai, sőt távol-budai, egész pontosan: a budai hegyek sétaútjain található a fehér por.

No, ne tessék egy pillanatig sem arra gondolni, hogy arról a rossz hírű fehér porról van szó, amely az Interpol hatáskörébe tartozik.

Nem, kérem, egészen közönséges fehér porról. Olyan porszerű porról, amely csupán abban különbözik a közönséges portól, hogy vakítóan fehér.

Lehet, hogy így bányásszák, lehet, hogy ilyenre preparálják, én bizony nem tudom. Csak azt tapasztalom, hogy ez a fehér por, amelyet a budai hegyek kedves sétaútjain teregetnek szét nagy gondosan, olyan maradandó nyomokat hagy egészen térdig a rajta lépkedőn, hogy nincs kefe, amely cipőről, nadrágról, azt el tudná tüntetni.

Megtérve hegyi sétámról, miközben a nadrágomat kefélem-kefélgetem, arra gondolok, krimit kellene írnom, amelyben a bűnözőt a fehér por buktatja le. Címnek sem rossz: A fehér por.

Már csak sztorit kellene kitalálnom, és azt, hogy miért szórják be a sétautakat ezzel a fehér porral?

KOMPLIKÁCIÓ

A múlt vasárnap délelőtt valami dolgom volt a Sashegy tövében, a Muskotály utcát kerestem.

Tudtam, hol kell leszállnom a villamosról, de aztán csak csámborogtam össze-vissza. Akkor még nagy hőség volt, sehol senki a békés vasárnapi délelőttön.

Végre elébem került egy rollerező kisfiú.

— Öcsi! Nem tudod, merre van a Muskotály utca?

A gyerek lefékezi a rollert, leugrik róla, s elébem áll.

— Nem is tudtam, hogy a papámnak van egy nagyobb fia is — néz rám oldalt hajtott fejjel.

— Bocsánat — hebegtem meglepetten.

— A bácsi különben sem lehet a papám fia — folytatja a srác —, mert a papám fiatalabb, mint a bácsi.

— Ne haragudj — mondom magamhoz térve —, de hogy kellett volna szólítanom téged?

— Azt én nem tudom, de öcsinek nem, mert arra allergiás vagyok, tetszik tudni.

— Miért vagy rá „allergiás"? — kíváncsiskodom.

— Mert kisebbségi komplikációt okoz — magyarázza.

— Ne haragudj, nem tudtam.

— Én sem, de kihallgattam, amikor a keresztmamám kiértékelt.

— Hát igen... — mondom inkább magamnak.

— A Muskotály utca pedig az ott! — mutat a sarok felé, s elrobog.

Sólyom László

A LÁTHATATLAN EMBER

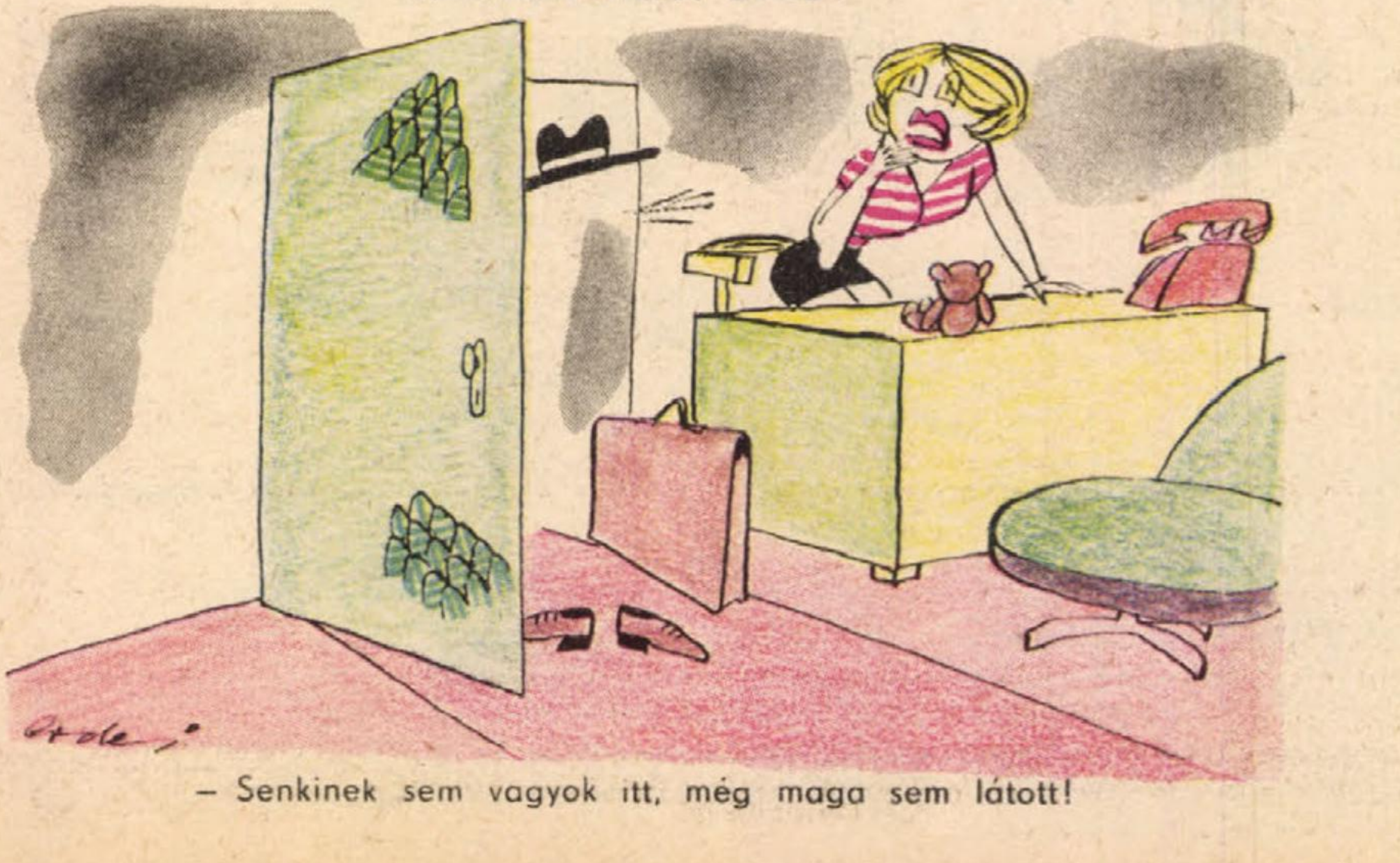

– Senkinek sem vagyok itt, még maga sem látott!

ÚJ TÉVÉ-SOROZAT

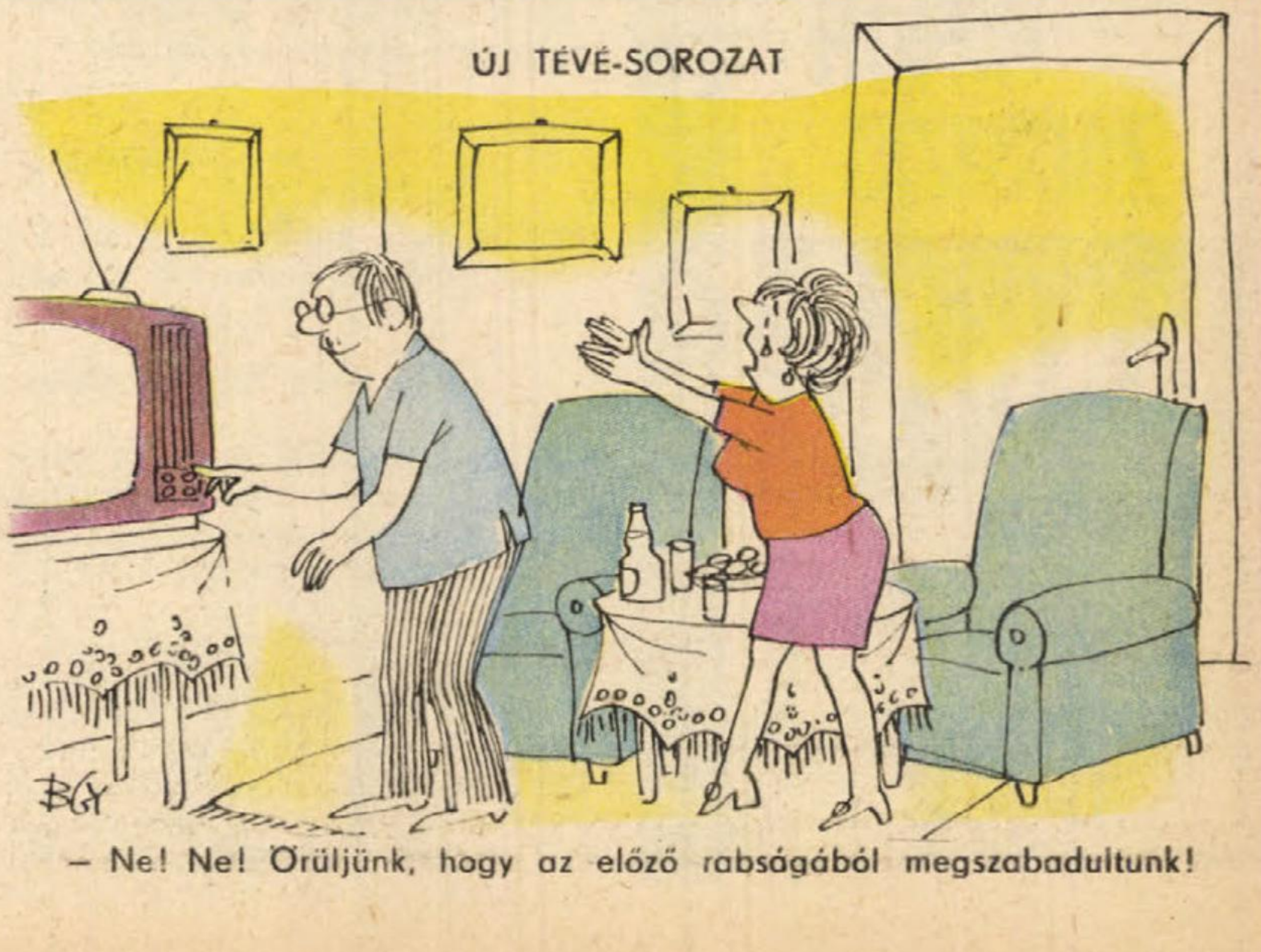

– Ne! Ne! Örüljünk, hogy az előző rabságából megszabadultunk!

AZ ÁLCÁZÁS TETEJE

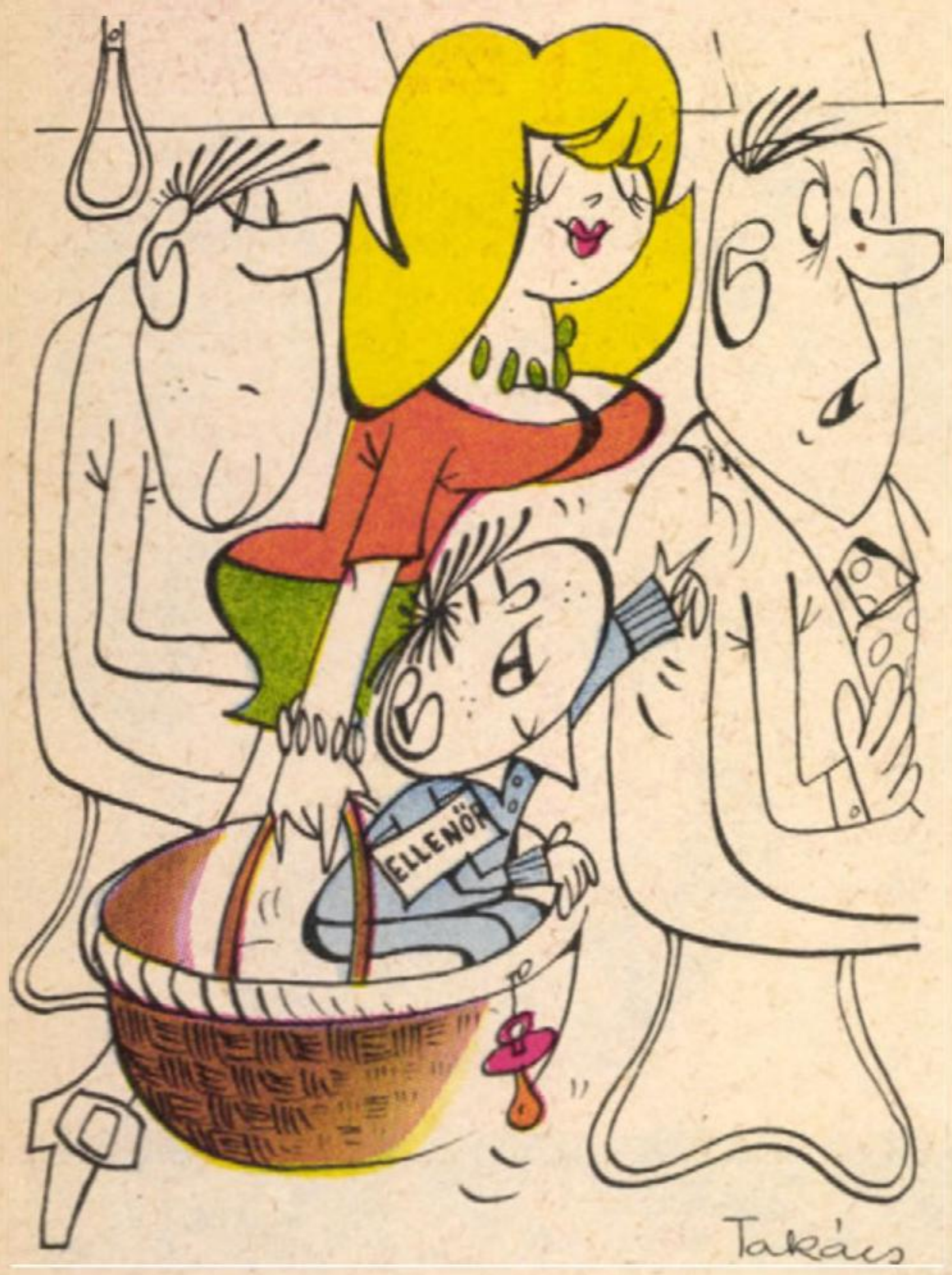

– Kérem a jegyeket, bérleteket ellenőrzésre felmutatni!!

ITT OLVASTUK—OTT OLVASTUK

SZÉP KILÁTÁSOK

Egy svájci műszergyár korszakalkotó új cikket dobott piacra. A szóban forgó áru: a *„mesterséges könyök”*. Speciális fémötvözetből készült, rendkívül egyszerű operációval a sérült vagy beteg könyök helyére illeszthető és a gyártó cég (Sulzer testvérek RT., Winterthur) szerint „tökéletesen ellátja az eredeti könyök minden funkcióját”.

Karrieristák figyelem!

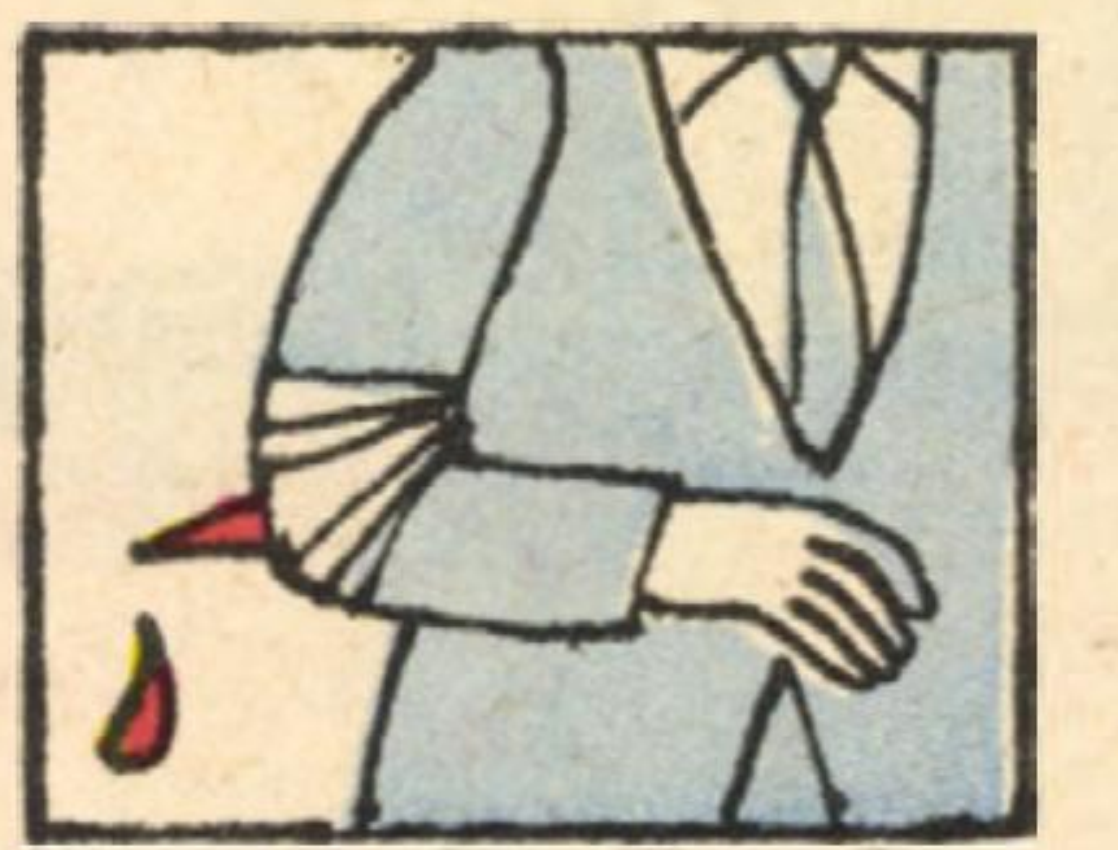

HA A FÉRJ OTTHON ÜL

A Watergate-ügyben vád alá helyezett volt amerikai igazságügyminiszter, John Mitchell válik a feleségétől. „Márta asszony”, aki férje diadalának napjaiban Washington politikai társadalmának réme volt, nyilatkozott a sajtónak és kijelentette: ő maga kívánt megszabadulni férjétől. Persze nem azért, mert Mitchell belekeveredett a Watergate-botrányba. Hanem — mondotta Márta asszony — „azért, mert mióta kirúgták, egész nap otthon ült, és a rögbi-meccseket nézte a televízión”.

Hiába, vannak dolgok, amelyeket egy érzékenylelkű asszony már nem tűrhet el.

REPUBLIKÁNUSOK — ANGOL MÓDRA

A brit királyi sarj, Anna hercegnő közelgő esküvője előtt egyre többet morog az angol közvélemény. Meglehetős felháborodás fogadta azt a bejelentést, hogy azon a katonai támaszponton, ahol a hercegnő ifjú férjével él majd, a rendelkezésére bocsátott, kastélynak beillő rezidencia házbérét a brit hadsereg fizeti. Közben néhány sorkatona levelet írt a lapoknak, arról panaszkodván, hogy tisztjeik laktanyafogsággal fenyegették őket, ha nem járulnak hozzá „önkéntes adományokkal” az ifjú pár nászajándékához. Anglia egyik legnagyobb példányszámú lapja, a Daily Mirror ezekután közvéleménykutatást rendezett. Az eredmény a következő: A megkérdezettek 39 százaléka eltörölné a monarchiát. A megkérdezettek mindössze 35 százaléka lenne hajlandó öt kilométert gyalogolni azért, hogy láthassa a királynőt. 70 százalék megtagadná, ha pénzt kérnének tőle Anna hercegnő nászajándékára és 85 százalék tiltakozna az ellen, hogy az ifjú párt nászútra vivő királyi jacht üzemelési költségeit az állam fizesse.

De azért Angliában vagyunk! A Mirror kommentárja szerint „a közvélemény magatartása lényegesen kedvezőbb lett volna, ha a kijevi nemzetközi lovasversenyen Anna hercegnő nem bukik fel a második akadályon a királynő lovával”.

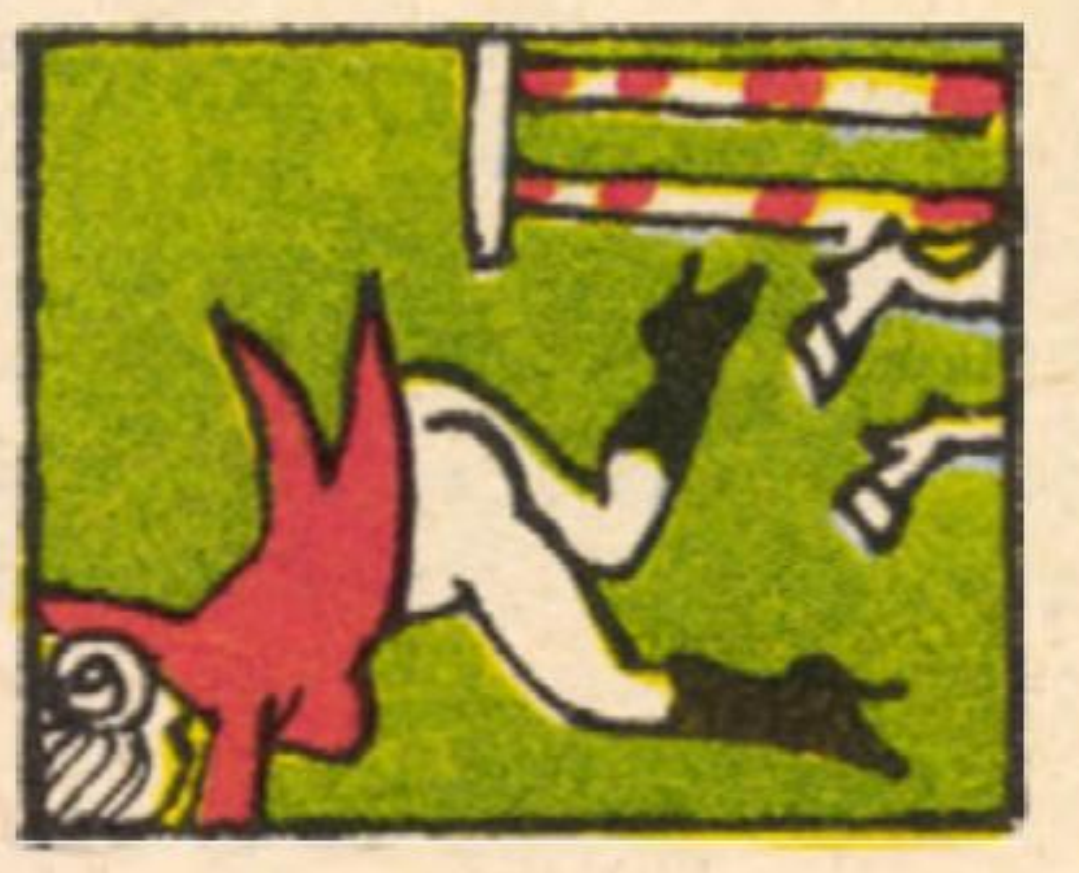

SZERENÁDOT AZ ELNÖKNEK

Ormándy Jenő, a világhírű magyar származású karmester vezényletével Kínában turnézik a Philadelphiai Szimfonikus Zenekar. Kínai szólisták is szerepelnek a hangversenyeken. Ormándy és a nagyszerű zenekar tagjainak megrökönyödésére egy Jin Cseng-csung nevű kínai zongorista közölte: az „Otthon a farmon” című műdalt kívánja előadni a pekingi hangversenyen a philadelphiai filharmonikusok kíséretével. Mint kiderült, a zongorista „legfelsőbb helyről” kapott utasítást e műdal előadására. Amikor ugyanis Nixon Kínában járt és kedvenc dalai után érdeklődtek, egy ízben ezt a nótát kérte egy kínai katonazenekartól. A pekingi politika csúcsain nyilván úgy vélték, hogy jelentős politikai gesztusnak minősül, ha Jin Cseng-csung eljátssza ezt a számot. Így hát Pekingben Ormándy vezényletével és a filharmonikusok teljes apparátusával felcsendült az „Otthon a farmon” dallama.

Ilyen bonyolult dolog a világpolitika.

JOBB KÉSŐN?

Emlékezetes, hogy 1936-ban a nácik-rendezte berlini olimpiai játékokon Jesse Owens, a korszak néger csodafutója egyebek között a klasszikus atlétikai számot, a 100 méteres síkfutást is megnyerte. Akkor Hitler olyan dühbe gurult az esélyes német futó veresége láttán, hogy kiviharzott a díszpáholyból. Nem volt hajlandó személyesen átadni az aranyérmet a 100 méteres síkfutás győztesének, pedig a hivatalos program ezt előirányozta.

Jesse Owens most 60 esztendős, és a nyugatnémet kormány mintegy bocsánatkérésül emlékéremmel tüntette ki. A nyugatnémet konzulátus szerint azért, hogy „eloszlassák a második világháború után a német magatartásról elterjedt téveszméket”.

Ehhez még számos emlékérmet kellene kiadni.

267. rejtvényünk megfejtése:

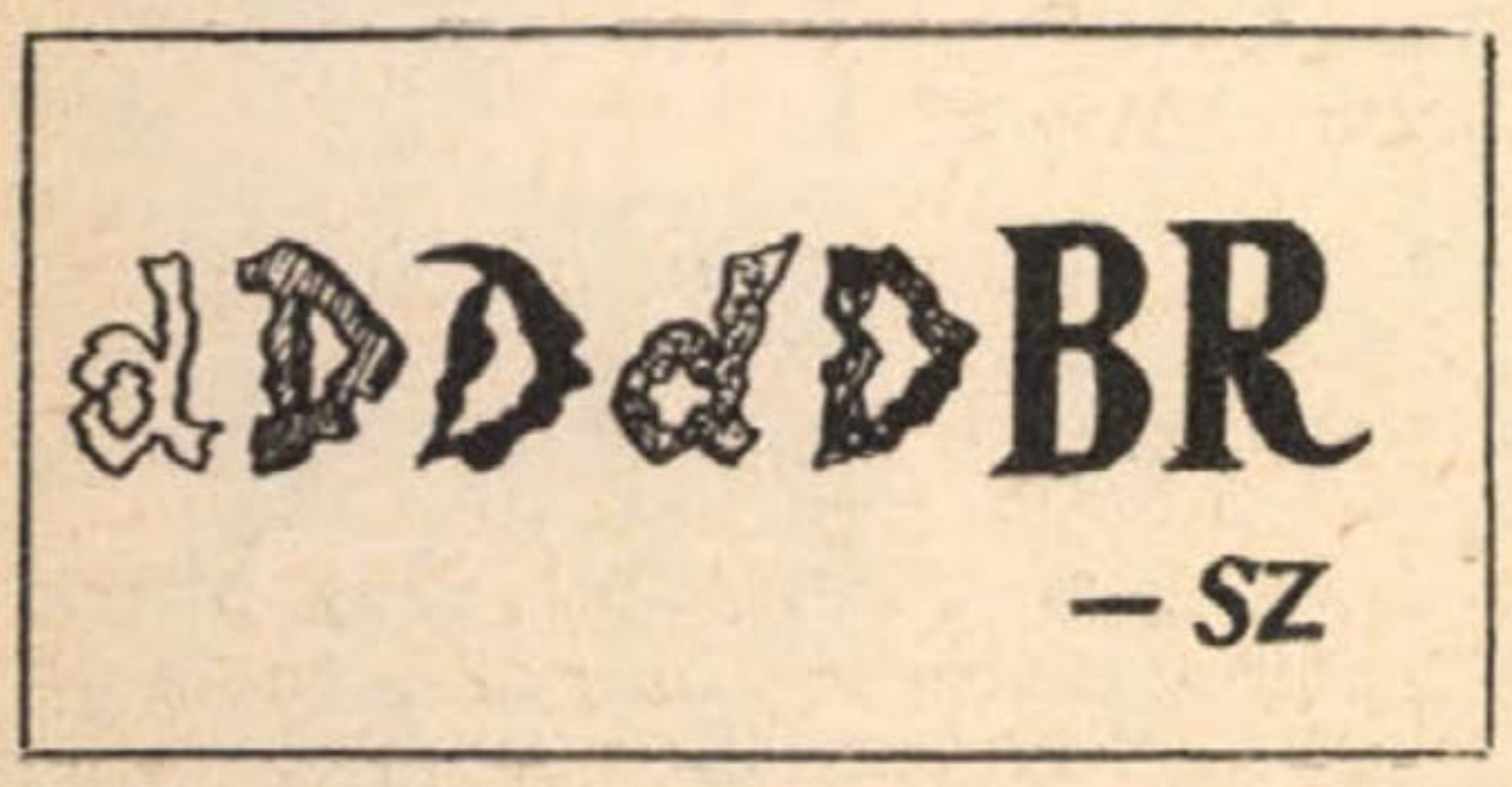

Brigadéros

A 100 forintos díjak nyertesei:

Kummer Gyuláné, 8900 Zalaegerszeg, Kölcsey F. u. 2.
Pap Erzsébet, 1142 Bp., Kassai tér 19.
Gajdács Ibolya, 2451 Ercsi, Rákóczi u. 50.

268. REJTVÉNYÜNK

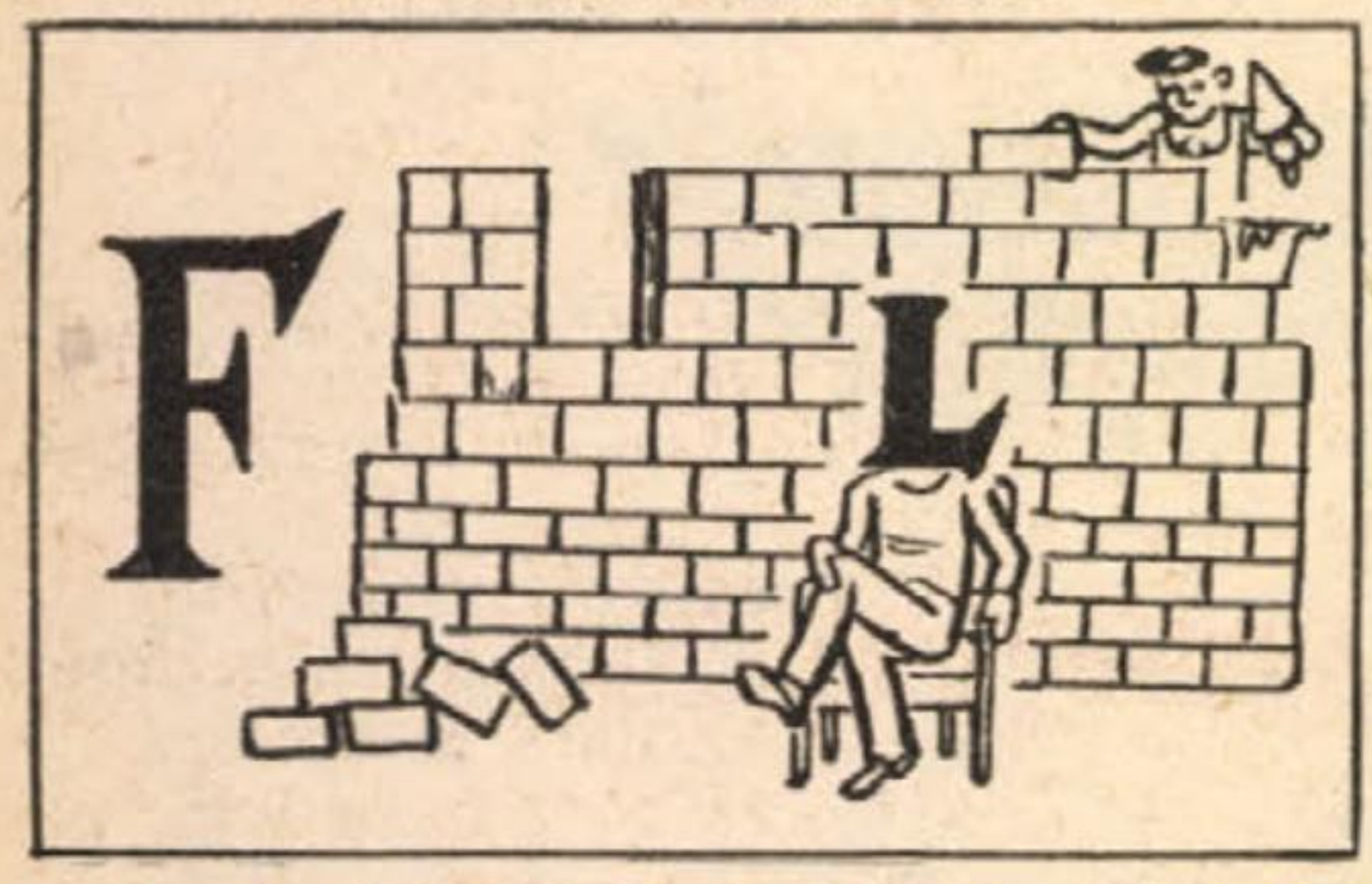

A megfejtéseket kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 1-ig erre a címre kell beküldeni: Ludas Matyi, 1977 Budapest Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-40 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

SZÜLŐI ÖRÖM

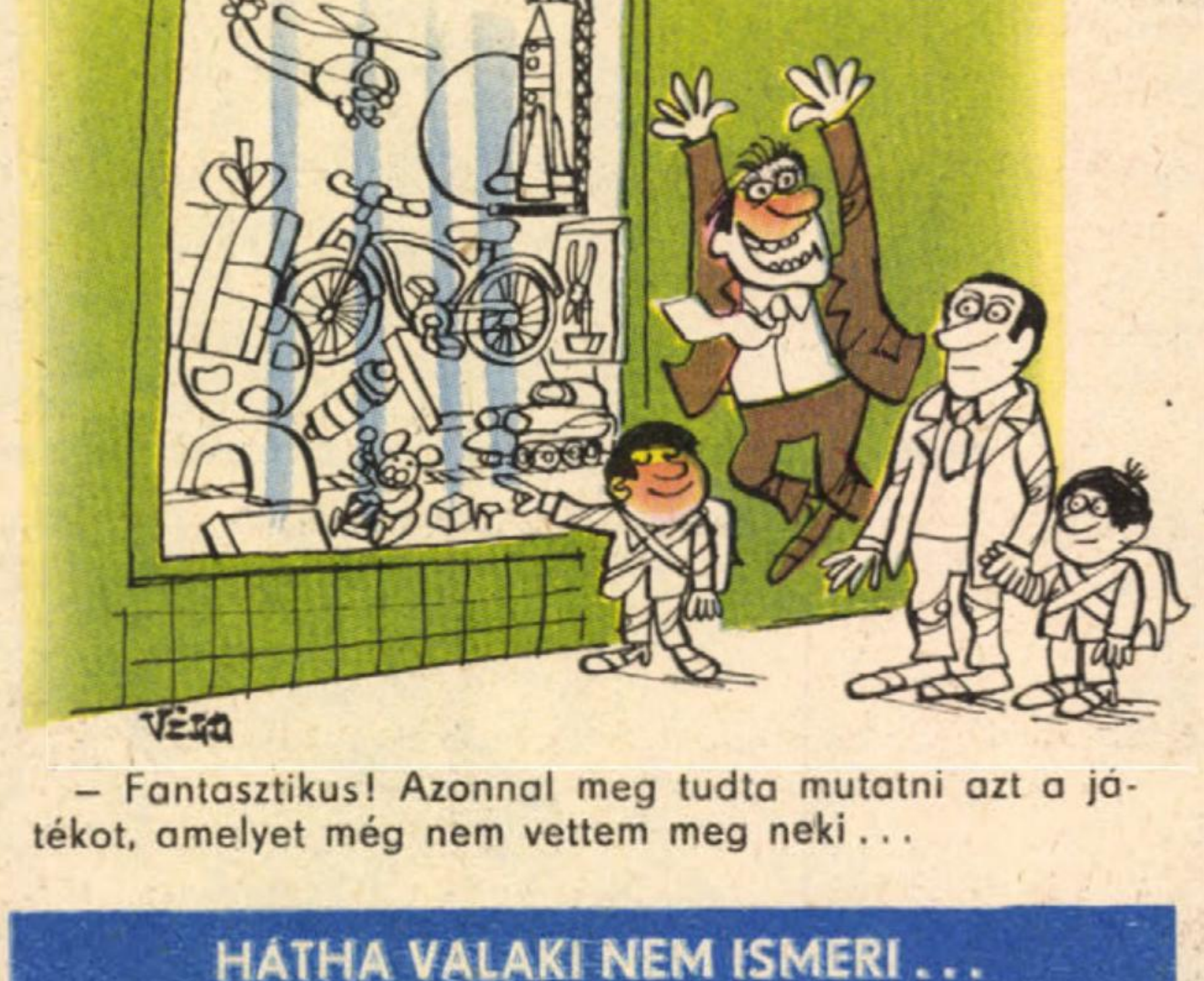

– Fantasztikus! Azonnal meg tudta mutatni azt a játékot, amelyet még nem vettem meg neki . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A londoni rendőrségen munkába áll egy skót. A rendőrfelügyelő megkérdezi tőle:

– Mit tenne, ha egy tömeget szét kellene oszlatnia?

– Azt nem tudom, hogy itt Angliában mit tennék, de nálunk Skóciában magam elé tartott kalappal mennék egyenesen a tömeg felé.

MEGJELENT
LUDAS MAGAZIN
ÁRA: 3 FORINT
BÁTRAKÉ A SZERENCSE
1973. 10. SZÁM

VONZÓ KONCERT

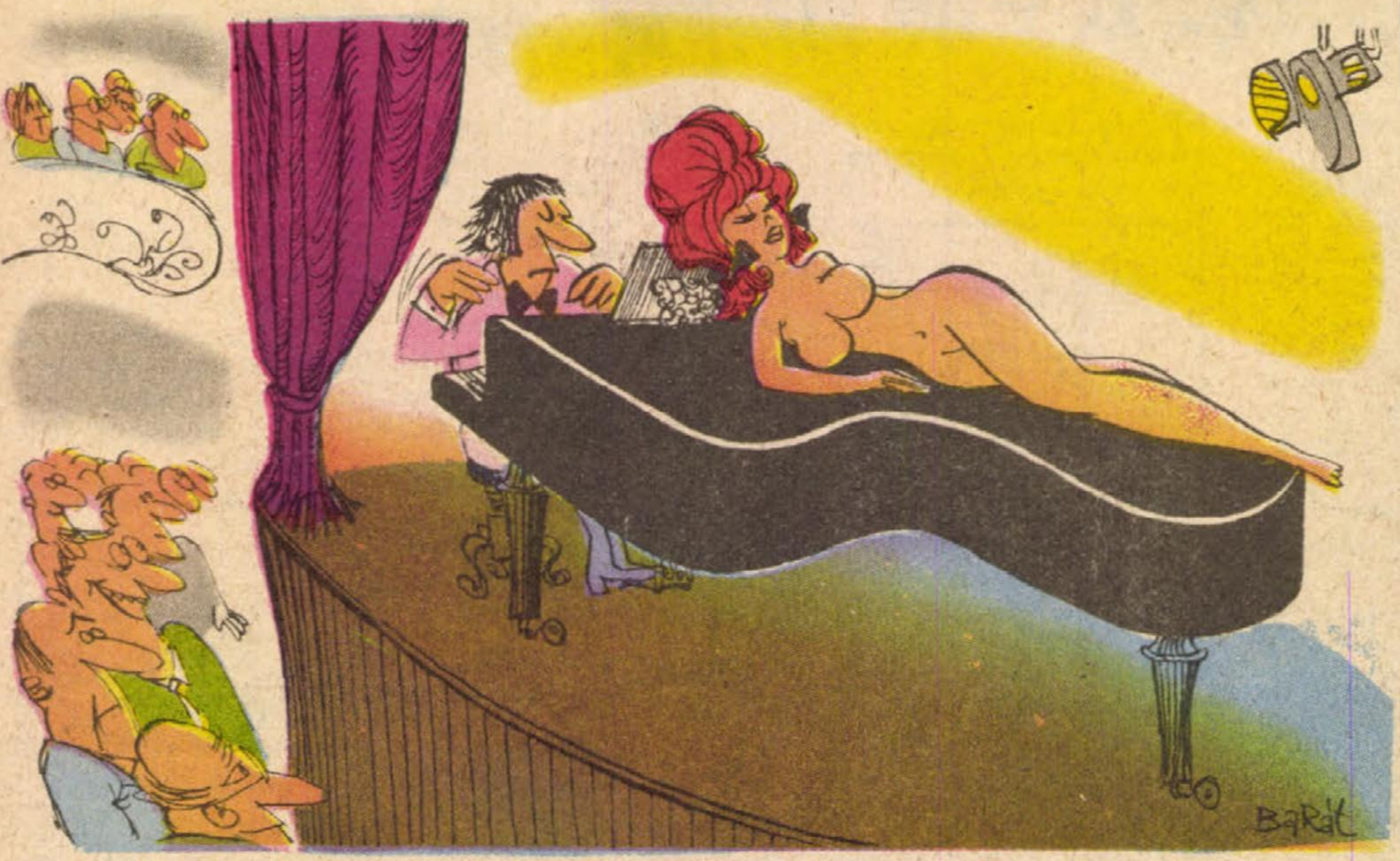

– A zenei élvezet mellé egy kis vizuális élményt is akar nyújtani a közönségének.

MUNKAEBÉD

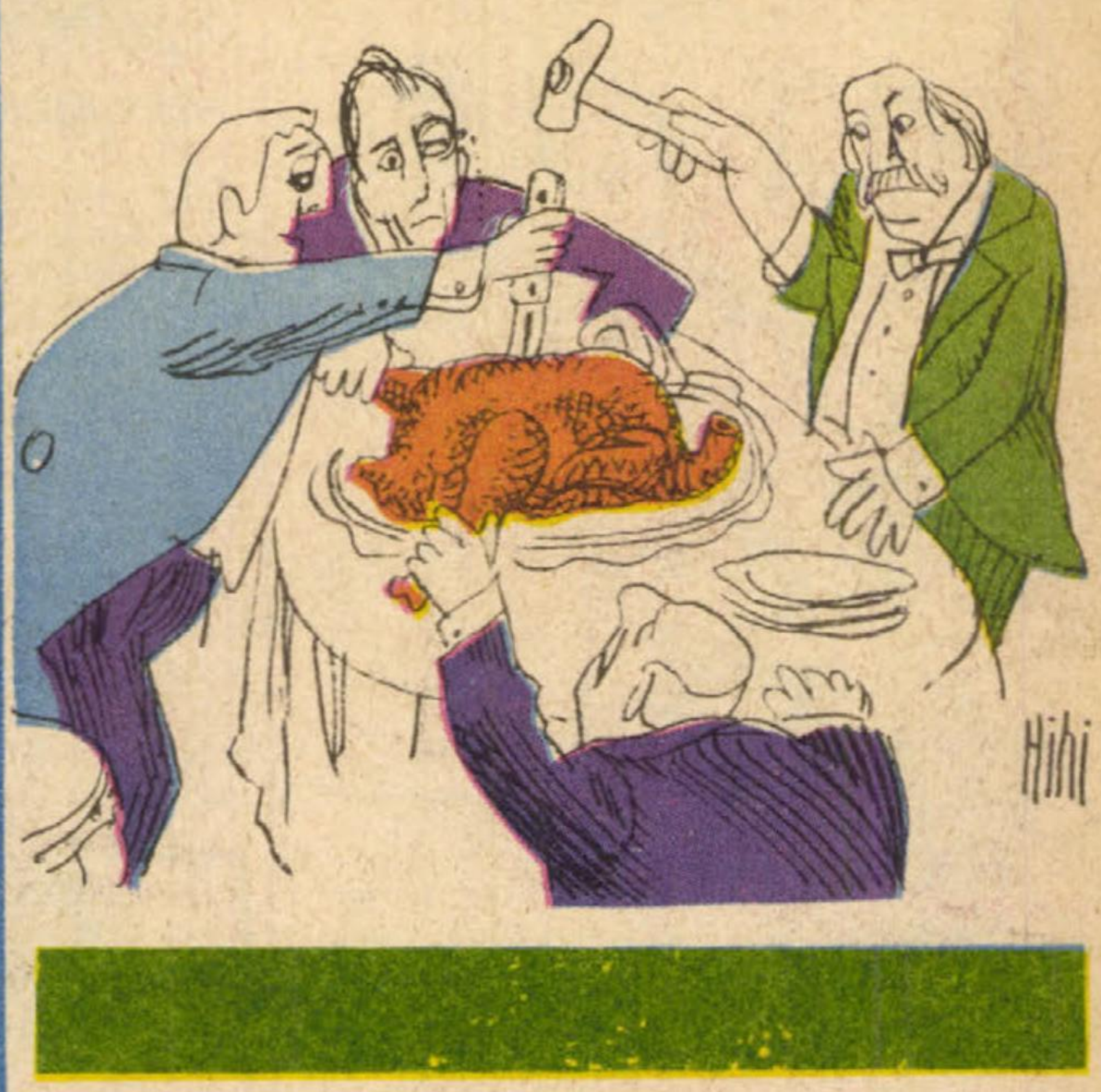

TRIBÜN

Ersin Aydin, török óceánúszó, negyvenhárom órát és húsz percet töltött a Boszporusz habjaiban. Lehet, hogy úsztak már ennél nagyobb távot is, de Aydinnál többet még aligha evett valaki nyakig a vízben. A török legény hosszú víziútja során elfogyasztott tizennégy bárányszeletet, tizenhárom tábla csokoládét, húsz sajtos szendvicset, négy kiló őszibarackot, huszonöt csésze teát és három köcsög mézet.

— Hazám dicsőségéért tettem — mondta a célban.

Bill Shankly, a Liverpool nagyhírű menedzsere leigazolta a hatalmas termetű Ron Yeats-et és utána ujjongva fordult az újságírókhoz:

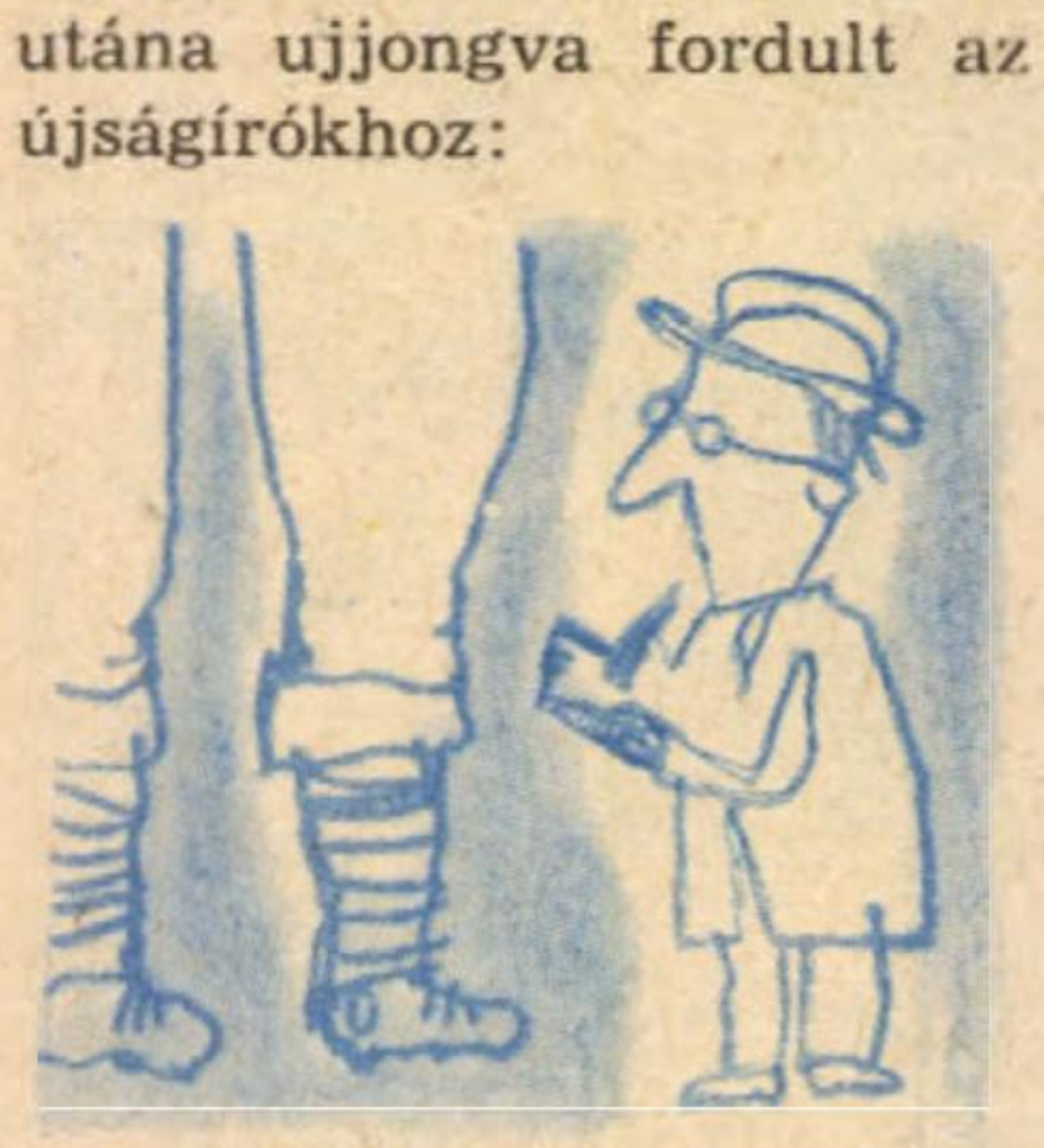

— Ez az ember egy kolosszus. Külön szerelést kell csináltatnom az ő méreteire. Kérem, ne sajnálják a fáradságot, sétálják körül majd, ha kijön a fürdőből.

A Bullets kosárlabdacsapata Washingtonba tette át székhelyét. Ebből az alkalomból új szerelést kaptak a hosszú hajú legények. A trikó hosszában csíkos, piros és fehér sávok váltják egymást. A nadrág alapszíne középkék s ezt aztán ezüst csillagok tarkítják.

— Mintha öt amerikai zászló rohanna feléd a pályán — mondta az ellenfél egyik hátvédje. — Az ember hirtelen nem is tudja: felöklelje-e őket, vagy inkább tisztelegjen előttük...

Gertrud Ederle 1926-ban 21 mérföldet úszott a New York Bay hullámai között. Így készült fel emlékezetes La Manche-úszására. Nemrégiben, a hatvanhatodik születésnapján megkérdezték tőle, vajon ma is képes lenne-e ilyen nagy távot megtenni New York előtt, az öbölben?

— Ma még sokkal inkább — mondta az idős hölgy. — Hiszen ma nem is kellene úsznom. A hulladék tetején száraz lábbal szaladhatnék át egyik partról a másikra.

(p. p.)

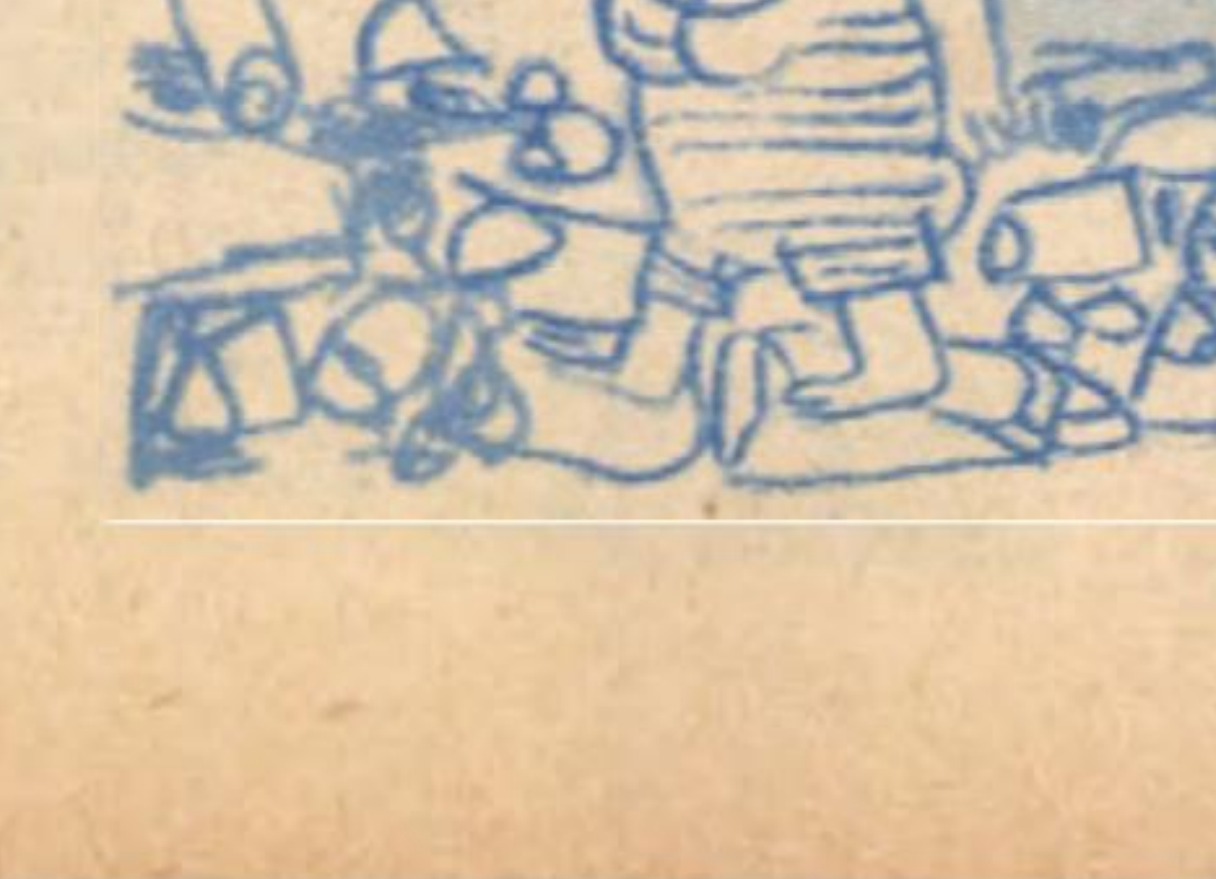

A SEBESSÉG MEGSZÁLLOTTJA

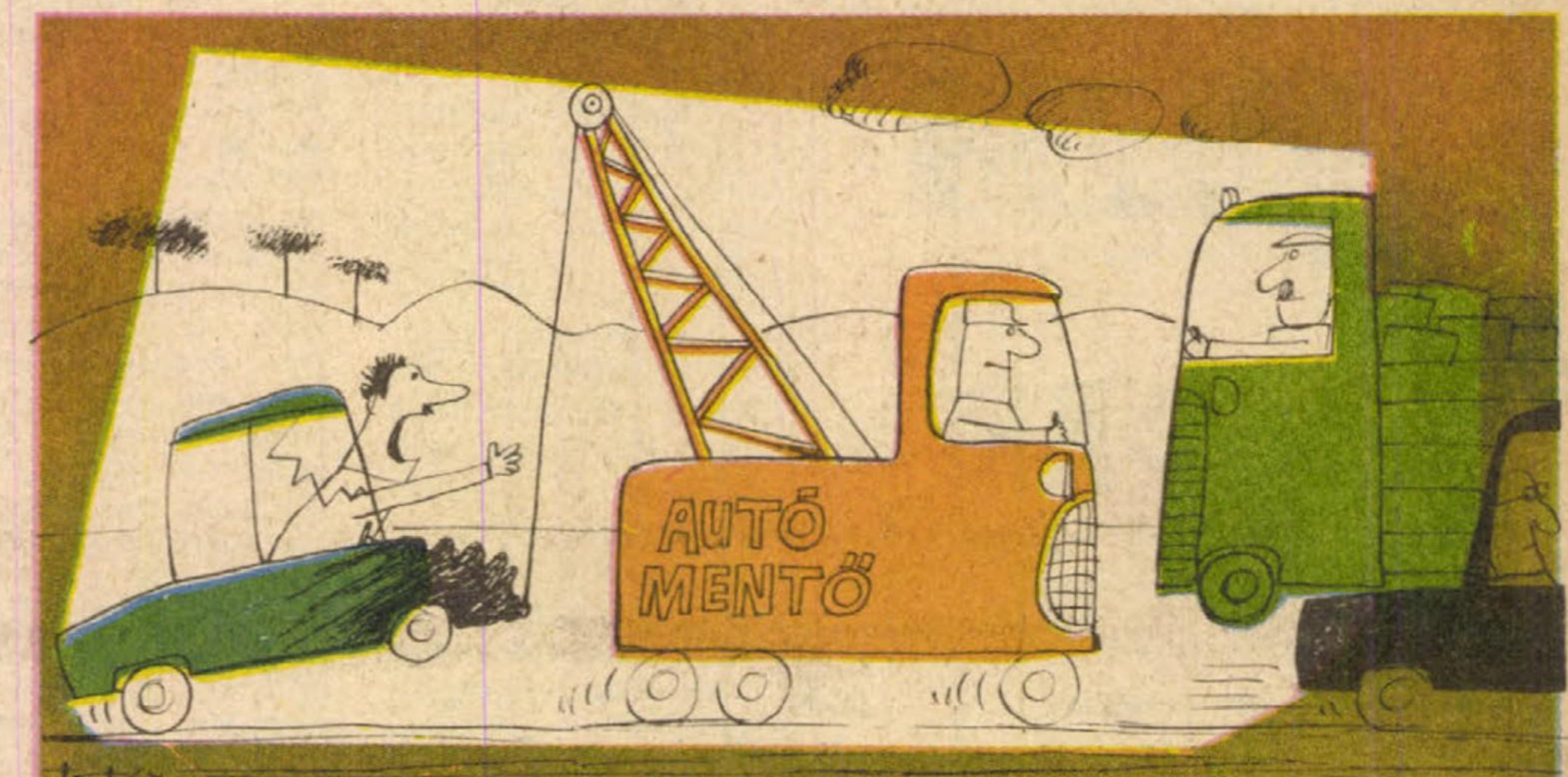

– Ember, mit cammog, előzze meg már azt a mazsolát!

ÍTÉLET-VÉGREHAJTÁS

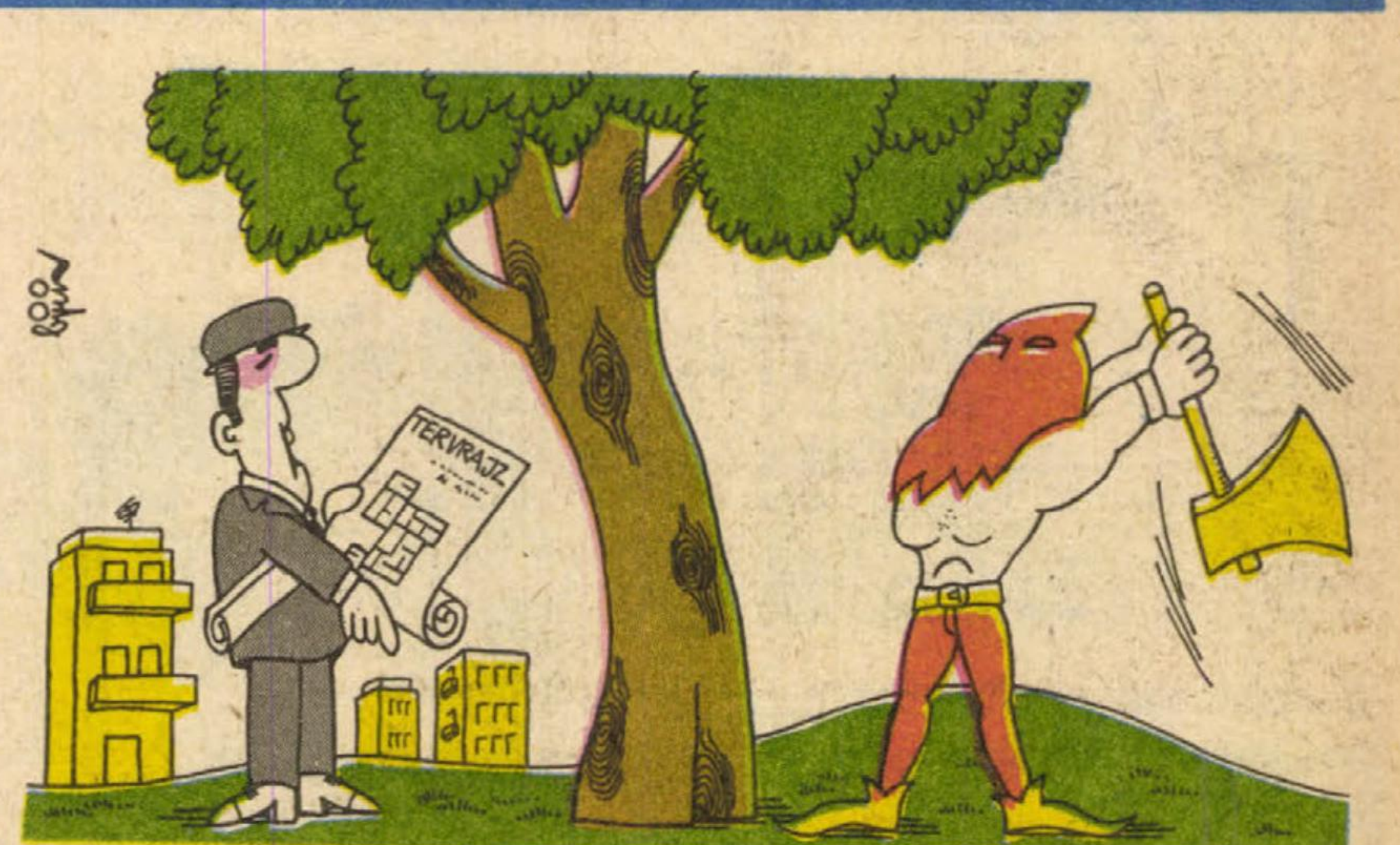

ALKALMI ISMERETSÉG

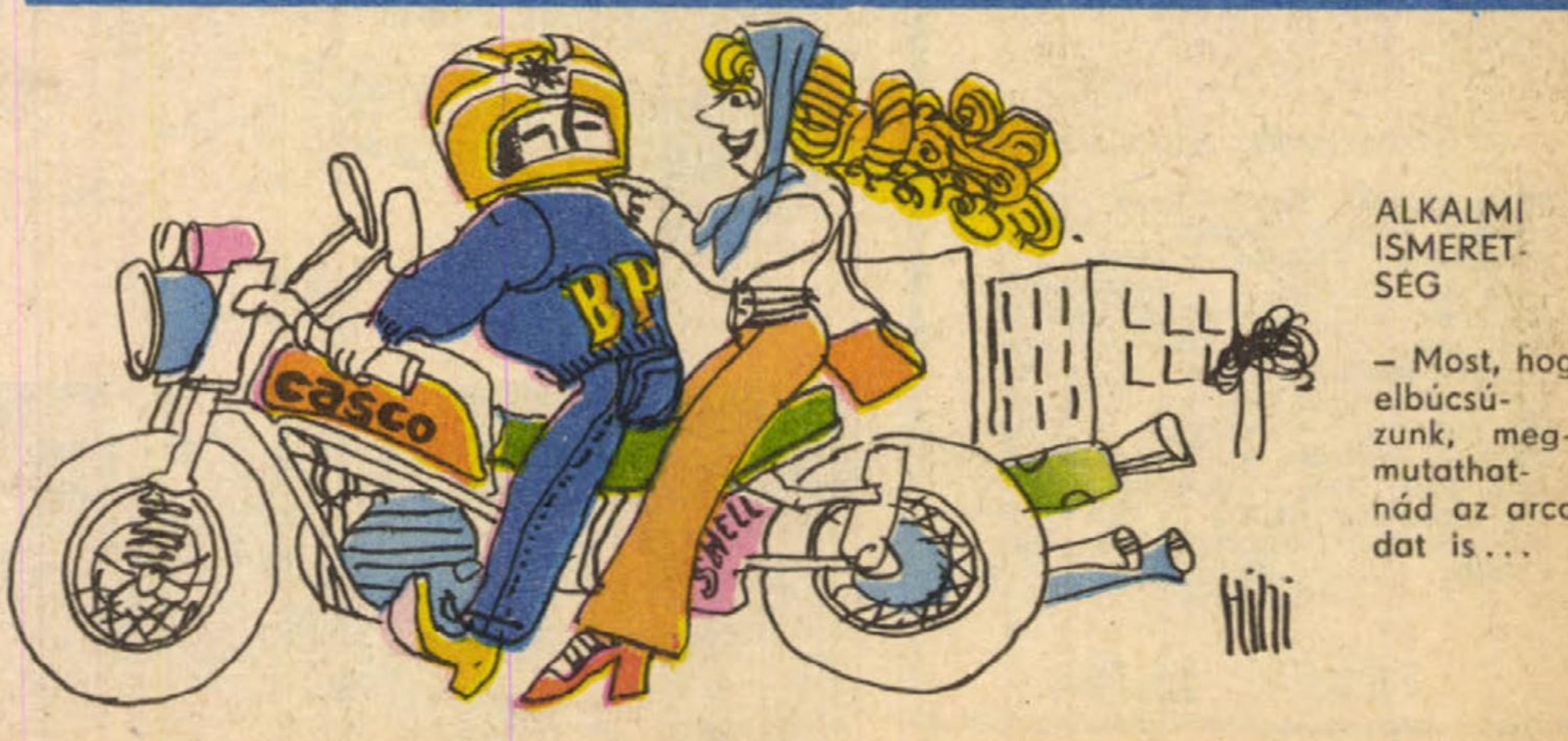

– Most, hogy elbúcsúzunk, megmutathatnád az arcodat is...